

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 27

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 13 de març del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1384/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic. 1159
 - 2) RGE núm. 1382/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operació financera per fer front als deutes amb els proveïdors. 1160
 - 3) RGE núm. 1387/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a l'atur. 1161
 - 4) RGE núm. 1381/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma laboral. 1162
 - 5) RGE núm. 1597/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat de l'estand del Govern de les Illes Balears a la fira ITB de Berlín. 1177
 - 6) RGE núm. 1598/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descongestió de la sanitat pública. 1163
-
-

- 7) RGE núm. 1491/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària a Menorca. 1164
- 8) RGE núm. 1472/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a retallades i objectius de dèficit. 1165
- 9) RGE núm. 1479/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme de Berlín. 1179
- 10) RGE núm. 1480/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerri i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions a l'IES Pasqual Cabo i Caldés de Maó. 1166
- 11) RGE núm. 1483/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el Fons Mallorquí, Menorquí i Pitiús de Cooperació. 1167
- 12) RGE núm. 1489/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes reals de la formació professional. 1168
- 13) RGE núm. 1482/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per a una major eficiència a GESMA. 1169
- 14) RGE núm. 1478/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a venda de l'edifici del carrer Palau Reial, 14. 1170
- 15) RGE núm. 1492/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament autonòmic. 1171
- 16) RGE núm. 1486/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió pressupostària en relació amb el Polígon III de Maó. 1172
- 17) RGE núm. 1484/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'ocupació i assumptes laborals. 1173
- 18) RGE núm. 1487/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Diada de les Illes Balears. 1173
- 19) RGE núm. 1493/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a prioritització d'imposts. 1174
- 20) RGE núm. 1485/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a duplicitats en matèria de caça. 1176
- 21) RGE núm. 1488/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromís adquirit pel Ministeri de Foment en relació amb les Illes Balears. 1176
- 22) RGE núm. 1473/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a nous impostos i taxes. 1180
- 23) RGE núm. 1494/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic. 1181
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 118/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, sobre política del Govern relativa a l'avortament. 1182
- III. MOCIÓ RGE núm. 1450/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 133/12. 1187
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5963/11**, presentada per l'Ajuntament de Palma, de proposta de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. 1193

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals. 1205

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals. 1205

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. Però, abans de començar, les dues preguntes que ha de respondre el Sr. Carlos Delgado, conseller de Turisme, es contestaran a partir de la pregunta número 21, ja que ve de viatge de Canàries, amb retard, ara ja és a Madrid, i s'ha posat en contacte amb la Presidència que arribarà, però arribarà un poc tard. Per tant, els dos diputats del Grup Socialista i de les altres formacions que hagin de fer aquestes preguntes que sàpiguen que a partir de la 21, després, es contestaran, es podran formular les preguntes al Sr. Carlos Delgado, i després ja intervendran el Sr. Barceló i la Sra. Armengol. Doncs, moltíssimes gràcies per la seva cooperació.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1384/12, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic.

Primera pregunta RGE núm. 1384/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a dèficit públic, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, recentment vostè mateix ha acceptat un dèficit per a l'exercici 2012 d'1,5 quan el Govern central s'ha marcat un dèficit del 5,8. Ens agradaria saber davant aquestes xifres quina opinió li mereix la xifra coneguda de dèficit de 2011 que -com dic- recentment hem conegut.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bon dia. No és una xifra satisfactòria, de cap manera, però és una xifra que canvia la tendència anterior. Hem de pensar que durant l'exercici 2011 s'ha fet una reducció de la despesa al voltant dels 500 milions d'euros. És cert, també, que varen caure els ingressos al voltant dels 300 milions d'euros i que, per tant, aquest resultat dona aquest dèficit al qual vostè fa referència. Si s'hagués respost per part del govern anterior, per part del govern que va governar durant el 2011, a les inversions estatutàries, a les quanties de les inversions estatutàries, i a les

bestretes del fons de competitivitat la situació hagués canviat de forma radical, però el govern del Sr. Zapatero no ens va donar cap tipus de resposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG.

Gràcies, Sr. President. Sr. Aguiló, continua vostè sempre escudant-se amb el Sr. Zapatero, però miri, estic d'acord, la tendència és diferent i ha canviat, abans, en l'anterior etapa, es reduïa la xifra d'atur i ara, amb vostès, s'incrementa la xifra d'atur. Efectivament, la tendència ha canviat substancialment. Miri, Sr. Aguiló, la seva política ortodoxa no aconsegueix cap dels seus objectius, ni millora l'economia ni redueix l'atur i el que és pitjor, el que és més greu, és que el seu principal objectiu, aquell pel qual val la pena fer qualsevol cosa, que és reduir el dèficit, tampoc no l'aconsegueix amb la seva política econòmica.

Allò que fa és atacar i perjudicar els de sempre, la classe mitjana i els que menys tenen. I li posaré exemples clars. Vostès pugen únicament aquells impostos que castiguen els més desfavorits, continuen retallant els salaris dels que tenen nòmines i continuen enviant gent a l'atur. Vostès, Sr. Aguiló, són autèntics professionals de la mentida i, si no, l'exemple és que vostès deien "no hi ha retalls", no falta que en parlem pus ni que posem exemples. Vostès deien, record una frase seva, "pujar impostos no afavoreix la millora de l'economia", deia vostè, o el Sr. Camps, portaveu en alguna proposició, va dir també, "ja sabem que vostès són partidaris de pujar impostos, nosaltres no, nosaltres som partidaris de fomentar la iniciativa privada i ajudar el petit empresari". L'exemple també és clar, crec que els darrers compromisos adquirits pel seu govern ho diuen clarament.

Vostès defensen, per exemple, que els que tenen patrimoni de més de 700.000 euros no paguin, ni molt, ni poc ni mica, en canvi aquells mileuristes, aquells aturats, aquests sí que han de pagar més, han de pagar més per la benzina, han de pagar més per la sanitat i han de pagar més per moltes altres coses. La seva política ortodoxa és una estafa, és un engany i és una falsedat permanent que consisteix a fer tot el contrari del que vostè va dir.

Miri, el Govern central ha aconseguit relaxar el seu objectiu de dèficit i ha quedat en un 5,3 ara, marcat per Europa. Vostè s'ha compromès en un 1,5, passant per damunt de qui calgui, fonyant qui calgui i, desafortunadament, aquests sempre són els mateixos, no els que més tenen, als quals vostès protegeixen, sinó que són els més desfavorits que vostès pretenen que reviscolin l'economia.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Boned, miri, jo crec que vostès no han après lliçó, ho he dit moltes vegades i ho torn a dir, vostès varen governar, vostès varen governar i al conjunt de l'Estat espanyol es va arribar als 5 milions d'aturats i al conjunt de les Balears pràcticament als 100.000 aturats. Varen tenir una oportunitat, varen tenir una oportunitat i el que varen fer va ser plans E, varen donar subvencions per aquí i per allà que no tenien la contrapartida pressupostària i varen enfonsar l'economia, varen generar un deute amb proveïdors, un deute de tipus comercial, que pràcticament era insostenible i era l'autèntic perill perquè l'economia quedàs aturada.

Davant d'això nosaltres feim una anàlisi diferent, diferent, deim que aquesta és una crisi d'endeutament, que som a l'euro, que reconeixem que l'euro té valors importants, i que l'euro significa, ja es va dir a l'agenda de Lisboa de l'any 2000, que s'hauria de passar per dues fases: una, l'estabilitat pressupostària i dues, la flexibilitat de l'economia. Amb això estam engrescats, amb això, no a fer filigranes ni dir mentides ni fer coses rares, com varen fer vostès, sinó amb una política econòmica sòlida, ben fonamentada amb una diagnosi certa, amb una diagnosi clara i compartida, i compartida, pràcticament per totes les grans potències europees.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1382/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operació financera per fer front als deutes amb els proveïdors.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 1382/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a operació financera per fer front als deutes amb els proveïdors, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Fa unes setmanes, en aquesta mateixa sala, una diputada de l'oposició i exconsellera de l'anterior govern va dir, sense mostrar cap tipus de rubor, que l'important era firmar els convenis i que després ja es veuria com es pagava. De fet, va despatxar aquesta qüestió dient que ella no es preocupava de com es pagaven les coses i que açò era un simple problema de tresoreria. Doncs bé, aquest *modus operandi* de signar compromisos sense tenir els doblers necessaris per fer-hi front va ser la tònica habitual a l'anterior legislatura, i allò que alguns qualificaven de simple problema de tresoreria és ara un dels principals problemes de l'actual govern. Un simple problema de tresoreria que, segons algunes fonts, ha provocat que el 20% de les empreses que han tancat ho hagin fet precisament pels impagaments de l'administració. Aquest simple problema de tresoreria ha suposat que el Govern tingués, a finals de l'anterior legislatura, un deute amb proveïdors de 1.104 milions d'euros, una autèntica barbaritat que demostra la irresponsabilitat de com es va governar durant els darrers quatre anys.

En aquests vuit mesos, a l'actual legislatura, s'han fet esforços més que notables per ajustar les despeses intentant no gastar més del que s'ingressa. S'ha acabat amb el malbaratament que havia caracteritzat l'anterior legislatura i s'ha posat, per fi, ordre en els comptes públics, s'han aplicat tot un seguit de mesures que han aconseguit frenar la tendència creixent dels impagaments i s'ha aconseguit estabilitzar el deute pendent amb proveïdors als 1.100 milions d'euros. Però, a més, és de justícia reconèixer que el canvi de govern a nivell de l'Estat ha significat un canvi radical de sensibilitat amb relació a aquest problema d'impagaments, mentre que l'anterior titular del Ministeri d'Hisenda, Elena Salgado, no va mostrar cap tipus d'interès en aquest tema, en aquest tema qualificat de simple problema de tresoreria, ara amb aquest nou govern sí que s'han trobat i sí que s'intenten trobar solucions per posar al dia aquests problemes d'impagaments, que es calculen en uns 35.000 milions d'euros a tot el país, és a dir, a Espanya.

La pregunta és: quina valoració fa el vicepresident econòmic de l'anunci fet pel Ministeri d'Hisenda i d'Emissions Públiques...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... Cristóbal Montoro, pel tema dels 30.000 milions d'euros?.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, moltes gràcies. Efectivament, l'autèntic pla de xoc d'aquesta comunitat autònoma, l'autèntic pla de xoc per mantenir l'activitat econòmica era fer front als pagaments que es varen deixar damunt la taula quan se'n va anar del govern el govern anterior. I això s'ha aconseguit amb una política seriosa, amb una política ortodoxa, amb una política que intenta no gastar allò que no es pot gastar, allò que no es té i que, per tant, s'ha intentat reconduir els comptes públics d'una forma clara. De fet, s'ha de dir que aquest govern actual durant l'actual legislatura ja ha generat crèdit per, aproximadament, 600 milions d'euros, 600 milions d'euros que s'han injectat a l'economia i que, realment, han permès que les coses continuïn funcionant i que continuïn rodant amb normalitat. Això no es diu, però és així. I aquí tenim l'autèntic pla de xoc, aquí tenim l'autèntica lluita contra l'atur, aquí tenim l'autèntica lluita per a una economia més sòlida i amb més capacitat de futur.

Si a això afegim que el Govern central ha canviat també i amb això ha canviat l'actitud, el que podem dir és que la Sra. Salgado tenia o traslladava una imatge que les comunitats autònomes havien de salvar-se per elles totes soles, sense tenir en compte que qui tenia accés al crèdit internacional era el Govern central, el Govern de l'Estat. Això va canviar radicalment, d'un dia per l'altre, quan es va produir el canvi de govern, del Partit Socialista al PP, i ara estam embarcats en una situació on tots anam en el mateix vaixell i tots hem de fer front a aquesta situació com a primer problema, com a problema essencial que hem de resoldre.

Vull recordar que aquests 1.100 milions d'euros, dels quals vostè parlava, significaran que aquesta comunitat s'haurà d'endeutar per deu anys més, per deu anys més, deute que no generam nosaltres, que ve del passat, i que ha de quedar molt clar que ve del passat, d'una política, d'una política ..., d'una política que encara, curiosament, està defensada pels diputats de l'oposició.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1387/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a l'atur.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 1387/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a mesures per fer front a l'atur, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, quines són les mesures que impulsa el Govern de les Illes Balears per fer front a la lluita contra l'atur?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, el principal objectiu d'aquest govern és combatre l'atur perquè l'atur és el gran mal de l'economia de les Illes Balears, però no prendrem mesures de cap manera de tipus electoralistes i ineficients, tipus Plan E o subvencions indiscriminades que generen forats pressupostaris i que acaben duent que siguin els proveïdors els que hagin de sostenir la comunitat autònoma. Les nostres mesures estan basades, com he dit abans, en l'agenda de Lisboa, que reconeix que els països que formen part de la Unió Europea han de passar per dos principis, s'han de focalitzar en dos principis: l'estabilitat pressupostària que sostenible el sector públic, que és la primera empresa del país, i la flexibilitat econòmica que permet que les empreses puguin adaptar-se a les distintes circumstàncies. Això ho feim amb, primer, un control clar del dèficit públic i, segon, tot un seguit de legislatura encaminada a flexibilitzar la productivitat de les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat, aquí m'agradaria recordar, i continuarem recordant, una frase: "quan sigui president la meua màxima obsessió serà la lluita contra l'atur". Açò ens ho deia fa un any el Sr. Bauzá i ens va enganar. I ens continuen enganant amb les polítiques de lluita contra l'atur. Ens continuen enganant jo crec que per incompetència, primer, per valorar com a positives les xifres d'atur del mes de febrer, la primera vegada que apareix el conseller, i ens diuen que les valoren positivament gràcies a les seves polítiques. Açò és l'únic que hi ha cert. Gràcies a les seves polítiques les xifres d'atur del mes de febrer són pitjors, i empitjoram. Li podem assenyalar que som la segona comunitat autònoma que destrueix ocupació de manera interanual, més de 14.700 llocs de feina destruïts, que és, amb relació a l'any passat, la comunitat autònoma que creix en atur, més de 8.500 persones, i és la intermensual més baixa de baixada d'atur en el mes de febrer des de l'any 96.

Però no és només això, no només són aquestes les xifres de les seves polítiques, sinó, a més, no lluiten absolutament per cap mesura específica. No ens diguin que n'hi ha prou amb el que fan, els fets i les xifres ho demostren, però, a més, es neguen a no tot tipus de concertació, cosa que no fan altres comunitats autònomes, fins i tot governades per vostès. Pacte d'Aragó, acord social per la competitivitat i l'ocupació 2012-2015, signat el 7 de març de 2012. Catalunya, firmen el 16 de febrer de 2012 el Pla de desenvolupament de polítiques actives de l'ocupació 2012-2013. País Basc, Pla de lluita contra l'atur 2012, signat el 7 de març de 2012. Castella i Lleó, dia 2 de març de 2012 signen l'acord per al diàleg social. La gent batalla, la gent lluita,

i aquí ja ho veuen. Ens han enganar, el president i ara vostè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Em sap greu tornar a repetir-me, però vostès pensen que allò que varen fer va estar ben fet quan els resultats són els que són, perquè ho demostra aquest tipus d'intervenció. Jo li dic que fer una llei d'emprenedors és important perquè significa fer un canvi estructural de donar facilitats a les empreses, de tenir una obertura més grossa. Fer una llei general turística és important perquè significa poder posar al dia les estructures productives de les nostres illes. Fer una normativa d'urbanisme sostenible dóna seguretat jurídica. Fer una obertura comercial dóna possibilitat d'augmentar el ventall de productivitat, i tot això ha de continuar i anirà molt més enllà de pensar que la crisi és una crisi que pot resoldre el Govern fent una mica més de despesa, perquè no és així. Vostès varen tenir l'oportunitat i no ho varen aconseguir, varen fracassar i en aquest sentit el que se'ns posa damunt la taula, i el full de ruta, és fer canvis estructurals que ens puguin donar solidesa a llarg termini.

Jo no he dit mai que estigui content amb les xifres d'atur, de cap manera, vostè ho ha escoltat malament o jo em vaig expressar malament, no ho sé, però no ho he dit que estigui content perquè no puc estar content, no hi puc estar, ni jo ni cap membre d'aquest govern pot estar content ni cap membre d'aquesta comunitat. Tenim un problema seriós, un problema seriós amb el tema de l'atur que ve de moltes variables, una de les més importants és la de la reforma laboral, reforma laboral que ja tenim la taula.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1381/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma laboral.

EL SR. PRESIDENT

Quarta pregunta RGE núm. 1381/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a reforma laboral, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, escoltam avui amb perplexitat i amb estupor com aquells que han liderat i han estat els mestres de la destrucció de llocs de feina donen lliçons a aquelles persones que tenen la responsabilitat de canviar la situació econòmica, persones com vostè que pren mesures valentes, persones com el Govern d'Espanya que, com vostè ha dit, efectivament presenta aquesta reforma del mercat laboral que és tan necessària. Escoltin, després de vuit anys de govern socialista el resultat ha estat 5,3 milions de persones que volien fer feina i que avui no poden; la taxa d'atur a Espanya

s'ha situat en el 22,85, segons l'EPA del quart trimestre, i duplica a la Unió Europea; des de l'inici d'aquesta crisi s'han destruït 2,7 milions de llocs de feina, i això governant el Partit Socialista. Resulta que el 50% d'aquests llocs de feina destruïts a Europa han tengut el seu origen aquí, a Espanya, tot el contrari que quan governa el Partit Popular, quan governava el Partit Popular a Espanya es creava el 50% dels llocs de feina de tota Europa. El 50% de l'atur és de gent jove, el 25% dels contractes a Espanya són temporals, molt per sobre de la Unió Europea, i això significa que s'ha d'invertir la tendència, això significa que s'han de fer polítiques valentes per tal que la situació canviï.

Per això li feim aquesta pregunta, Sr. Vicepresident, perquè avui els ciutadans volen escoltar aquelles persones que tenen el mandat de la ciutadania per canviar totes aquestes polítiques i per canviar aquesta situació econòmica, perquè ningú amb seny no li demanarà a un metge a qui se li ha mort un malalt com ho ha fet per salvar aquell malalt, ningú no li demanarà a un arquitecte a qui se li ha esbucada una finca com ho ha fet per construir aquella finca, ningú no li demanarà a un empresari a qui se li ha arruïnat el negoci com ho ha fet per muntar aquell negoci. Li demanaran als experts, a aquelles persones que ja a l'any 96 es varen trobar amb una situació com la que vivim avui, i després d'unes polítiques com les que s'apliquen ara es va canviar la tendència, es va fer que Espanya tengués en ocupació plena ocupació gràcies a polítiques assenyades i per això volem saber, quina valoració fa d'aquesta reforma i com pot afectar la nostra economia?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, la valoració no pot ser més que positiva. La situació que tenim de 5 milions d'aturats, la situació que tenim de 5 milions d'aturats, és fruit d'una determinada regulació del mercat de treball, una regulació del mercat de treball que ha demostrat per activa i per passiva que no funcionava i no funcionava bàsicament per un motiu essencial, l'única eina que tenien les empreses de reestructuració era el tancament.

Ara no. Ara es tracta de trobar mesures de flexibilitat que puguin donar sortida al món empresarial i per tant, generar ocupació. Si aquesta reforma s'hagués fet abans, probablement no haguéssim arribat als 5 milions d'aturats, perquè és una reforma que va en línia del que hi ha a altres països del nostre entorn on no arriben a les xifres que tenim nosaltres, estan a la meitat i no tenen una genètica especial, simplement tenen una normativa més adequada al que és la realitat econòmica del món actual, al que són les noves coordenades.

Aquesta reforma va encaminada per tant a aquesta flexibilització, jo diria dels grans (...) i el segon és a la formació dels empleats. Per primera vegada es reconeix que la formació és un dret dels empleats, és un dret que tenen perquè realment si volem que una economia sigui sòlida i els salaris elevats, només hi ha un camí perquè els salaris siguin elevats: l'educació, és la formació, és tenir solidesa en allò que es fa. Aquesta va encaminada cap aquí.

És veritat que també procura que hi hagi treball o (...) a distància i per tant emet la flexibilitat a l'hora de dedicar-se al món del treball i a la conciliació familiar, que és un dels altres elements que ens fan falta. Tot això, ho fa aquesta reforma laboral, però jo diria que la formació i la flexibilitat són els dos grans puntals que apunten que serà una reforma que tindrà èxit molt ràpidament.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1598/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descongestió de la sanitat pública.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 1598/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1490/12, relativa a descongestió de la sanitat pública, que formula la Sra. Diputada Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, quina opinió té vostè sobre la necessitat de descongestionar la sanitat pública i incentivar el sector privat? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

La Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, des d'aquest govern no s'incentiva el sector sanitari privat, simplement es col·labora quan les possibilitats ho permeten i quan és necessari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Una vegada més hem escoltat les seves paraules, és vostè incapaç de concretar, només divagacions, no vol explicar les raons de fons que expliquen les seves decisions.

Miri, no m'estranya perquè la seva conselleria és una *república bananera* que cada dia ens dóna una sorpresa. La darrera sorpresa, el darrer caprici és vostè destituir la cúpula de Sanitat que ens costarà 150.000 euros a tots nosaltres, però si vostè no sap el que es cuina a la seva conselleria jo li diré les conseqüències: vostès per una banda puguen els impostos a tota la ciutadania, no per millorar la sanitat, sinó per reduir el dèficit, contra tots, contra tota la classe mitjana i no bastarà. Vostès per una altra part baixen els impostos a la sanitat privats amb la intenció de provocar un abandonament massiu del sistema sanitari públic a les persones que més ho necessiten, les persones majors, les persones amb discapacitat i les famílies nombroses.

Miri, en tot això, l'excusa és alleugerir la congestió hospitalària, però, se'n recorda de Catalina Serra, aquella dona del Pla de Na Tesa, de Marratxí, que va denunciar la setmana passada que amb la seva pensió, amb les seves malalties cròniques, amb la seva discapacitat i amb el que cobra no pot fer front als 120 euros que li vol cobrar l'Ajuntament de Marratxí per servei d'ajuda a domicili? És aquest el perfil de persones que passaran a la sanitat privada? Els voldrà la sanitat privada?

Miri, els seus càlculs són molt temeraris, vostè només ha informat dels possibles avantatges d'això, però els danys col·laterals de les seves decisions significaran que aquestes persones no puguin tenir els medicaments gratuïts i que hagin de pagar íntegrament tots aquells medicaments quan passin a la sanitat privada. No els ha explicat vostè..., no li ha explicat el seu director de Consum, del que queda de Consum, que aquesta lletra petita l'han de saber totes les persones?

Miri, res de tot això descongestionarà la sanitat pública i ho sap, el bessó de la descongestió és la derogació del Decret de garantia de demora, que provocarà la por massiva i la gent es llançarà a assegurar-se privadament. Aquests són els seus míssils: pujar els impostos indiscriminadament, baixar els (...) i desregularitzar el temps d'espera...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

... és injust i és immoral, Sra. Castro.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. És una llàstima que una diputada d'un grup no majoritari, però del principal grup de l'oposició no sàpiga estar a l'alçada en aquestes circumstàncies...

(Remor de veus)

... i creï i vulgui crear por i alarmisme als ciutadans. Jo li demanaria una miqueta més de rigor en les seves afirmacions. Si vostè vol tenir informació veraç del que costen les indemnitzacions i si vostè vol tenir informació del que passa a la conselleria s'informi millor, Sra. Obrador.

La por massiva aquesta que diu de la derogació del Decret de garantia de demora, potser la va crear a l'octubre del 2011 el Govern socialista, la ministra Pajín quan va establir un marge de 180 dies per 5 processos, l'únic que hem fet és adaptar el Decret de garantia de demora de 2006 a aquest reial decret del Govern central, que varen donar sis mesos per adaptar-s' -hi i no s'havia adaptat.

Quant al tema de la desgravació fiscal, miri, no sé si vostès volen incentivar la sanitat privada, la varen incentivar molt gastant molts de milions a la sanitat privada amb el trasllat de Son Espases. Allà sí que varen incentivar vostès la sanitat privada.

El que nosaltres sí volem incentivar és als contribuents que paguen una assegurança privada la qual cosa contribueix a descarregar econòmicament el sistema sanitari públic. Tots els ciutadans paguem el sistema sanitari públic...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...amb els nostres impostos, tots. Hi ha ciutadans que opten per unes assegurances privades i descarreguen el sistema sanitari públic amb aquesta opció que fan. Simplement el que es fa és una desgravació al 15% als col·lectius que estan estipulats.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1491/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 1491/12, relativa a atenció sanitària a Menorca, que formula el Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Els ciutadans de Menorca veuen amb preocupació el deteriorament que es produeix a la sanitat pública i com aquest deteriorament els afecta de forma directa bé en forma de reducció de professionals i bé en augment de les llistes d'espera.

Davant l'alarma que s'està creant, Sra. Consellera, creu que el Servei de Salut de Menorca rep l'atenció sanitària que es mereix?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, Sr. President. Davant de l'alarma que vostès estan creant, sí crec que l'atenció sanitària a Mallorca..., a Menorca és adequada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Una dosi de realisme, Sra. Castro, des que vostè hi és tenim un metge de anatomia patològica manco, un anestesista manco, una bioquímica manco, un cardiòleg manco, un otorrino manco, un psiquiatra manco, s'han eliminat les places de cap de secció de Neurologia, Urologia i Urgències. Els sindicats han denunciat que hi ha 40 infermers manco. Per ordre de la conselleria no es substitueixen ni les baixes ni les vacances ni els permisos dels professionals.

Les unitats sanitàries d'Es Mercadal i de Sant Lluís no atenen els pacients de divendres a dimarts. S'han reduït dràsticament els permisos de formació. S'han desmantellat les comissions especialistes i segons resposta escrita per part seva no té previst augmentar cap plaça que doni resposta a aquesta desfeta. Tot això, Sra. Castro, ho ha aconseguit en 9 mesos, però ara començam a veure quines són les conseqüències.

Les conseqüències, les veim d'una manera claríssima a la llista d'espera quirúrgica, 9 mesos després hi ha més persones que esperen i persones que esperen des de fa més temps. Més persones que esperen que suposen un 25% a les llistes d'espera, superam ja el milenar a l'illa de Menorca i persones que esperen per més temps perquè hi ha ja més de 25 persones al mes de desembre que fa més de 180 dies que esperen una operació quirúrgica. Aquest és el temps límit que obligava o permetia a qualsevol ciutadà tenir el dret a poder ser operat en clínica privada si no hi havia resposta corresponent.

Vostè ha suprimit aquest dret, Sra. Castro, als ciutadans. Estan més desemparats davant la sanitat pública i aquest plantejament que vostè cerca no és aquell al qual nosaltres podem donar suport de cap de les maneres.

En aquest sentit, li demanam, recapacitin, apostin per la sanitat pública, facin-la possible i facin que els ciutadans de Menorca i de les Illes Balears tinguin i se sentin orgullosos, no d'aquest govern, però sí almanco de la seva sanitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Seria bo en aquesta circumstàncies tan difícils que ens han tocat a tots que també es poguessin sentir orgullosos de l'oposició, cosa molt difícil.

L'únic que li puc dir de Menorca és que les plantilles d'Atenció Primària es mantenen malgrat que el nombre de targetes han disminuït, que les substitucions es varen deixar de fer l'anterior legislatura per un altre conseller que tenia la titularitat d'aquesta conselleria, que la plantilla d'extensió especialitzada no ha sofert modificació, que tenim dificultats per cobrir cardiologia o radiologia perquè no trobem professionals, que aquest mes s'ha cobert la plaça vacant de cures intensives i la baixa llarga que hi havia a bioquímica i que a atenció especialitzada hi ha, sobre plantilla, medicina interna amb un metge més, urgències amb dos metges més, neurologia i anestesia amb un metge més cadascuna, que a pediatria els especialistes han començat a fer subespecialitzacions sobretot a digestiu, pneumologia i endocrí, que a Menorca es dona el servei de cirurgia maxillofacial, que a infermeria, quan es realitzen tècniques a consulta hi ha auxiliar o infermeria i quan no es realitzen, no.

Crec que és una cosa que tothom pot entendre, que per qüestions burocràtiques no és necessari una infermera a la consulta, si no s'han de realitzar tècniques.

Que s'incorpora personal de reforç d'infermeria i d'auxiliar fent una avaluació diària de la demanda de llits i amb els pacients pendents d'ingrés a Urgències o amb els ingressos programats es veuen els llits necessaris per als ingressos del dia i així s'ajusta la plantilla segons la demanda.

Que en el cas d'infermeria i auxiliars d'infermeria mantenim 5 i 11 persones respectivament per damunt de plantilla, que les supervidores ara també realitzen labors assistencials.

Quant a xifres li puc dir que les altes des de setembre a gener de 2011 han augmentat en més de 100 a l'hospital, han augmentat respecte al mateix període de l'any passat. Com li deia ara es fa cirurgia maxillofacial, hi ha un augment de les intervencions, concretament 188 a pesar que s'han suspès les jornades extraordinàries...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, perdoni, Sra. Consellera, perdoni un segon. A veure, deman un poquet de tranquil·litat, el control s'ha desbaratat, ara els tècnics el posaran i... idè..., li prego que parli vint segons més...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

... per acabar el tema de Sant Lluís....

EL SR. PRESIDENT:

... i controlarem manualment el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

... No, ja estic acabant el tema, puc donar moltes dades, però el tema de Sant Lluís i Es Mercadal no s'ha disminuït en cap cas el temps d'atenció dels metges, sinó que s'ha redistribuït i s'ha reorganitzat.

Ja està, Sr. President, moltes gràcies. Comprenc que no els agradi el que els he dit perquè no és el que volen sentir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 1472/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a retallades i objectius de dèficit.

Vuitena pregunta, RGE núm. 1472/12, relativa a retallades i objectius de dèficit, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes presents a la Sala. Sr. Vicepresident, el Sr. Rajoy ha anunciat que l'Estat espanyol incomplirà el dèficit, aquest dèficit que ens obliguen a complir -com vostè ha dit- les grans potències europees, totes governades per governs de dretes.

Vostè dia 6 de març al Consell de Política Fiscal va votar a favor que les comunitats autònomes complissin l'objectiu de dèficit. Per a la nostra comunitat autònoma això suposa reduir 350 milions d'aquest pressupost que era l'únic possible. Ha fet ja una reducció via impostos i la nostra pregunta concreta és: aquests 290 a 300 milions d'euros que estan pendents, quines mesures concretes el Govern pensa aplicar per reduir-los?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Al Consell de Política Fiscal i Financera només una comunitat va votar en contra, totes les altres vàrem votar a favor, totes les altres. El motiu és molt senzill, en una situació com aquesta renunciar a complir l'objectiu de dèficit, els problemes que durà a aquelles comunitats que ho hagin fet, seran problemes molt importants, segurament ho va fer qui ho va fer perquè sabia que tenia un temps molt limitat de govern, probablement aquest va ser el motiu.

Dit això, és cert que hi havia un moment d'incertesa i no es tracta de retallar el pressupost. Es tracta de fer reformes perquè el pressupost es pugui complir, no podem acabar sistemàticament l'any amb unes liquidacions molt per damunt del pressupost. Es tracta de fer aquelles reformes necessàries perquè el pressupost sigui un instrument real, útil i no sigui fum com ha estat fins ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Vicepresident. Haurà de contestar la pregunta, quines mesures concretes ha de fer vostè? No pot ser que un conseller se'n vagi a Madrid amb la idea de baixar 350 milions i no tenguí previst a data d'avui mesures concretes. Nosaltres li demanem quines mesures concretes, no qui va votar o no va votar al Consell Fiscal.

Per tant, si no vol contestar una pregunta, ampla, oberta, li farem qüestionaris concrets: de capítol 1, què pensa fer en personal?, reduir personal, reduir sous, les dues coses o pensa esperar els pressupostos de l'Estat, que s'aprovaran d'aquí a vint dies o es presentaran d'aquí a vint dies?

En educació, quins programes vol retallar o quines taxes vol introduir, si vol introduir taxes com va dir o com va insinuar el conseller d'Educació a la reunió de directors de centres públics?

En sanitat, pensa introduir el copagament o no pensa introduir el copagament, cosa que vostè mai no ha descartat? Es farà la... privatitzarà programes o no privatitzarà programes com s'anuncia al Pla Ib-salut 2020?, un pla que en aquests moments ja totes les persones que el varen elaborar ja no estan a la Conselleria de Salut. Pensa introduir altres taxes a sanitat o pensa privatitzar serveis?

Patrimoni, pensa vendre Son Dureta, parcialment, totalment o no pensa vendre Son Dureta o quin patrimoni pensa vendre?

Les empreses públiques que vostè ha reduït, què farà amb el personal que està a les empreses públiques?, les durà a l'atur?, els introduirà a altres conselleries? Les funcions que feien aquestes empreses públiques, què farà amb elles?, desapareixeran, es pagaran taxes?

Quin tipus de mesures concretes faran vostès per reduir aquest dèficit? M'agradaria que m'ho contestàs perquè és que si no, semblarà vostè un irresponsable i crec que no ho és, però avui té la responsabilitat de contestar a aquesta oposició per transparència i per responsabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada. Sap quines mesures es prenen des del primer dia, contínuament, una rere l'altra i li puc dir dues coses.

Una, les que estan anunciades, ja hem dit que hi haurà una modificació dels temes fiscals, ja l'hem anunciada i està clara i està damunt la taula i la resta de la quantitat fins als 350 milions vendrà a través d'una reestructuració, una reestructuració que serà el Govern qui l'anunciï, quan trobi oportú que ho ha d'anunciar. No serà qüestió de posar-les en aquest moment damunt la taula, sinó una vegada el Govern vulgui donar el vistiplau a aquestes mesures perquè quedin clares i llampants.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1480/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions a l'IES Pasqual Cabo i Caldés de Maó.

Desena pregunta, RGE núm. 1480/12, relativa a actuacions a l'Institut Pascual Cabo i Caldés de Maó, que formula el Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, el 21 de gener del 2009 l'IES Pascual Cabo de la ciutat de Maó va celebrar els 90 anys d'història. El 21 de gener de 1919, l'ajuntament de la ciutat acordà la creació de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis que després es convertí en l'Escola elemental de Treball i l'Escola de Maestria Industrial i l'actual institut d'Educació Secundària Pascual Cabo i Caldés.

L'oferta d'estudis del centre és ESO, Batxillerat, Formació Professional de Grau Mitjà i Superior. El claustre de professors està compost per 89 professors. El nombre d'alumnes és d'uns 678 alumnes. (...) de gran polèmica el centre es traslladà a Bintaufa l'estiu de 1987 a un centre que en principi estava destinat a alumnes d'educació especial anomenat Pius XII.

Ben prest es va veure la necessitat de la seva ampliació atesa el número de grups i famílies professionals que s'hi impartien (...) en aquells moments fent-se distintes propostes. Les instal·lacions han quedat obsoletes i els espais s'han anat reduint a mida que augmentaven el nombre d'alumnes i l'oferta educativa. Les peticions fetes als responsables de la Conselleria d'Educació són nombroses per part dels diferents equips directius i associacions de pares i mares d'alumnes. L'adaptació del centre a la nova normativa de la LOGSE fa que quedi un centre amb moltes cadències. Així i tot es construí una sala multifuncional i es duen a terme diverses reformes.

En el Pla d'infraestructures educatives dels centre educatius de Menorca 2007 i dintre de la planificació del mapa escolar 2006-2011 es contemplava com a intervenció prioritària l'ampliació i millora.

Sr. Conseller, quines actuacions de reforma, ampliació i millora té previst dur a terme la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats a l'IES Pasqual Cabo i Caldés de Maó?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, com molt bé ha explicat hi ha tot un projecte que ha tengut distintes vicissituds i que a hores d'ara encara no està licitat i que finalment si no hi ha res de nou, es licitarà aquest trimestre per solucionar la problemàtica d'un edifici que, com vostè ha dit, fins i tot originàriament no estava pensat per a un centre de formació professional i avui en dia és no només de formació professional, sinó també de secundària i batxillerat, a més és un centre, com vostè sap, que és pilot en algunes iniciatives prou interessants i que, si em permet l'expressió, exportarem com és en generació d'energia fotovoltaica que li permet també millorar tant la seva situació i fins i tot poder arribar a generar i vendre electricitat. I té alguns projectes molt interessants.

Si tot es desenvolupa amb la normativa i la tramitació administrativa, mitjançant la col·laboració amb l'Ajuntament de Maó, es licitarà aquest trimestre abans de 30 de març, si no hi ha res de nou, i es procedirà a iniciar després, per fases i de forma ordenada, com a centre educatiu obert aquesta ampliació que li permetrà donar resposta..., es troba en una situació complicada en instal·lacions de calefacció, instal·lacions elèctriques, connexió en els doblons i en ampliació de les aules i dels espais dels cicles formatius necessaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1483/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el Fons Mallorca, Menorquí i Pitiús de Cooperació.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 1483/12, relativa a reunió amb el Fons Mallorca, Menorquí i Pitiús de cooperació, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, president. La promoció de la justícia social i econòmica dels països en vies de desenvolupament s'articula d'acord amb dos tipus d'iniciatives o línies d'actuació: de cooperació al desenvolupament a través de projectes propis, o del finançament de projectes aliens i de sensibilització sobre la necessitat de l'acció de cooperació al desenvolupament i l'anàlisi de les causes que motiven aquestes situacions.

Els Fons de Cooperació Mallorca, Menorquí i Pitiús són associacions sense finalitat lucrativa, que reuneixen organitzacions o entitats públiques i privades per a la realització de diferents objectius que fonamentalment consisteixen a contribuir a la promoció de la justícia econòmica i social dels països en vies de desenvolupament, a través de programes i activitats de sensibilització, canalitzant i coordinant les aportacions dels seus socis, bé siguin públiques o privades, finançant projectes de cooperació per al desenvolupament al tercer món, a l'ajuda humanitària i també al suport de les diferents ONG que fan feina en matèria de cooperació al desenvolupament en països que necessiten aquesta ajuda.

El passat 27 de febrer, el conseller de Presidència es va reunir amb els Fons Mallorca, Menorquí i Pitiús de Cooperació i per tant, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer quina és la seva valoració d'aquesta reunió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, la reunión que mantuvimos con los fondos de cooperación tengo que decirle que fue tremendamente positiva, asistieron los fondos de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera y en esta reunión pudimos transmitirles que en breve procederemos a hacerles el pago de la deuda que mantenemos con ellos, que está entorno a 1.200.000 euros, y que hará dentro de las posibilidades de tesorería y espero que sea en la mayor brevedad posible. También les anunciamos las cantidades que les aportaremos este año y que son: 530.000 euros para Mallorca y 270.000 para Menorca y para las Pitiusas. En breve procederemos a firmar los convenios que regularizarán estas cantidades.

Sí quiero decirle que este gobierno, a pesar de la grave crisis económica, hemos sido sensibles a la dramática situación que viven las personas en estos países y hemos conseguido mantener el presupuesto, el cual sólo lo hemos reducido en un 14%. Y le pongo como contraposición que en la pasada legislatura el gobierno del pacto, a pesar de las políticas expansivas que hacía, al inicio de la legislatura lo redujeron en un 45%.

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 1489/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes reals de la formació professional.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12 RGE núm. 1489/12, relativa a problemes reals de la formació professional que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Diputada, li faig saber que a partir d'ara crec que tot funcionarà.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, tothom està d'acord que la formació professional és fonamental per al futur de qualsevol societat, però també som conscients que ens trobam en una situació de crisi econòmica que ens afecta poderosament. En aquest context, Sr. Conseller, com pensa donar resposta el Govern de les Illes Balears als problemes reals que té plantejats avui dia la formació professional?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura i SOIB.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Certament en dos minuts i mig, a aquest conseller almanco, li és impossible explicar tots els principis. Jo li coment que crec que la formació professional, la primera idea que hem posat damunt la taula i que compartim molts de consellers de distintes sensibilitats polítiques a la conferència sectorial amb el Sr. Ministre, era la unificació i la potenciació d'un concepte únic de formació professional. Si podem aconseguir fons i una millora de fons per a la formació professional a través de la Unió Europea i del propi Estat espanyol, serà a través d'incloure més ocupacionabilitat a tota quanta formació professional facem.

Molts de consellers de distintes comunitats coincidim en aquest moment que no hi ha formacions professionals, hauríem de pensar en una única formació professional integrada, perquè la gent que és a l'atur torna fer cicles formatius, la gent que no acaba cicles formatius necessita cursos o formació de més curt termini, d'allò que deim formació professional, per la qual cosa, la integració és la primera actuació que hauríem de fer. A partir d'aquí segurament tendrem millora de finançament i a partir d'aquí es desenvolupen els eixos i que seria realment difícil d'explicar com ho podem fer, però bàsicament és a partir de la integració que afrontarem en aquesta segona part de la legislatura una major possibilitat de formar la gent i que, com el vicepresident li deia, és part de la solució a la crisi econòmica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Li agraeix les explicacions, però en aquests moments és el present i el futur immediat allò que ens preocupa i ens preocupa perquè precisament de les retallades en educació, un dels sectors que es veu més afectat és precisament és el de la formació professional. I no només ho dic jo. Vostè sap que en declaracions tant de la CAEB, com de la Cambra de Comerç, com per exemple divendres mateix el president de la PIME d'Eivissa i Formentera, Mariano Riera, manifestava que el 44% dels empresaris va tenir dificultats per contractar personal, malgrat l'elevadíssim índex d'atur, a causa de la manca de formació. Per tant, ho diu tothom i tothom n'és conscient. Però en aquest present que ens trobam, que la conselleria està fent exactament el contrari, perquè enguany s'han deixat 1.600 alumnes fora de la possibilitat de matricular-se a algun dels cicles formatius. I més encara, tenim que s'està tallant -i permeti'm usar el verb exacte- per allà on fa més mal, es talla també en formació professional, ho trobam en els cicles formatius de cuina, ho trobam en els cicles formatius de mecànica, en els cicles formatius d'auxiliars d'infermeria.

Per tant, en aquest moment crec que els cicles formatius haurien de tenir aquest pressupost mínim per poder tirar endavant d'una manera digna i també treballar per difondre aquests cicles formatius. El president de la CAEB ho diu d'una manera molt clara i contundent, diu que el Govern ha d'invertir en la difusió també dels cicles formatius, és bàsic i necessari.

Per tant, entenem que la formació professional és recent i s'està ressentint ara durament per la situació actual. I que vostès, conseller, encara posen més llenya al foc perquè encara la maltracten en relació amb el conjunt del sistema educatiu, que ja està prou maltractat. En aquest context mirin d'articular algunes mesures puntuals perquè no es continuï descapitalitzant una formació professional que havia millorat dignament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Diputada, havíem començat bé i m'havia proposat no recordar-li res del govern anterior. Sap qui va planificar...

(Remor de veus)

A veure si qualque vegada ho deixarem! Sap qui va deixar 1.600 persones fora dels cicles formatius? El que va planificar el curs anterior, i no érem nosaltres, per l'amor de Déu! No érem nosaltres! Fins aquí podem arribar!

I segona, la maltractam? No li contaré un seguit de barbaritats com cicles formatius sanitaris sense pressupost, que hem hagut de fer front a sanitat, perquè ens paguin els professionals, perquè no hi havia ni els doblers per pagar els professionals. Què vol que li digui? Si vol que en continuem parlant, en continuarem parlant i, si no, li diré que en un termini de dos anys i possiblement enguany, obtenguem fons de la Unió i del ministeri, en una injecció molt important i que ens permetrà els propers tres anys donar un tomb a la formació professional. En set mesos encara no hem estat capaços -li ho reconec-, però en tres anys farà un tomb.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1482/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per a una major eficiència a GESMA.

Pregunta número 13, RGE núm. 1482/12, relativa a mesures per a una major eficiència a GESMA que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Aunque algunos parece haberlo olvidado, cada día conocemos nuevos datos que nos dan una idea de la nefasta gestión llevada a cabo por la Conselleria de Salud en la anterior legislatura.

(Remor de veus i aplaudiments)

Pese a que el pacto redujo notablemente el presupuesto destinado a Salud, un 7% en el presupuesto del 2010, en el ib-salut no se preocuparon de introducir mecanismos que se ajustaran a esa reducción, lo que se tradujo en un presupuesto irreal que disparó la deuda. Así nos lo confirma el dictamen 11/11 elaborado por el CES sobre el sistema sanitario de las islas, donde se indica que pasamos de una deuda de 187 millones en el 2007 a 526 millones en el 2010, casi el triple de la deuda. Y en 2011, si no hubiera sido por el cambio de Gobierno, íbamos camino de alcanzar los 600 millones de deuda en el ib-salut. Eso sin contar con los millones en facturas no contabilizadas que siguen apareciendo en los cajones. Por otra parte, las auditorias sobre los últimos años de gestión del pacto en esta conselleria, siguen descubriendo oscuras actuaciones. La cúpula del ib-salut cobró sueldos por encima de lo que permitía la ley, incluso uno de ellos se llevó además un premio de 3.150 euros justo después de las elecciones y todo ello sin que conste ningún justificante, claro.

Sin embargo una de las gestiones más escandalosas en el ámbito sanitario, ha sido la realizada en la empresa pública GESMA. Para gestionar dos hospitales sociosanitarios con unas 154 camas operativas, se pasó de 9 a 20 directivos, ¡nada menos! Para que ustedes se hagan una idea, a día de hoy Son Espases con más de 800 camas operativas tiene 16 directivos. A todas luces el equipo directivo de GESMA era totalmente desproporcionado y por otra parte se sirvieron de su paso por la entidad para beneficiarse de másters, viajes, dietas y buenos sueldos...

(Aldarull)

Todo ello ha llevado a un profundo malestar de sus trabajadores, por la mala gestión que se ha llevado a cabo y por el despilfarro injustificado de las arcas públicas.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿qué medidas estructurales ha tomado el nuevo govern para conseguir una mayor eficiencia en la empresa pública GESMA? Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la principal medida que hemos tomado es el acuerdo de extinción e integración de GESMA y también de las fundaciones públicas sanitarias en el servicio de salud. Esto será efectivo a partir del 1 de enero de

2013 y pretende integrar dentro del mismo marco jurídico todos los entes que conforman la red sanitaria pública balear.

Esta integración supone ventajas como la racionalización de los procedimientos, mejora de la situación de los profesionales y de la calidad de la asistencia sanitaria, así como una centralización en la toma de decisiones en el ámbito presupuestario, de contratos públicos, de régimen de personal, etc. En definitiva, un ahorro de costes, y quiero recordar que nosotros sí hemos subido el presupuesto sanitario para el 2012, no como el anterior govern que lo bajó y después ni siquiera aprobó el presupuesto para el 2011.

Una de las primeras decisiones que tomó el Gobierno además fue reducir de 20 a 8 los directivos de GESMA, como una medida de ajuste y de adecuación a las necesidades reales del ente. Todo lo contrario, como usted ha apuntado, a lo que realizó el pacto de progreso en su gestión en GESMA especialmente escandalosa, donde gastó más de 180.000 euros en másters exclusivos para 14 directivos de GESMA, la mayoría de estos másters se hicieron en ESADE, una de las escuelas de negocio más prestigiosas y cara de Europa, con una media de coste por máster de 13.000 euros por alumno, y todo esto ya en época de crisis. Algunos directivos de GESMA hicieron incluso más de un máster u quiero recordar que en esta prestigiosa escuela de negocios era profesor asociado el gerente de GESMA en aquel momento, el Sr. Fortuny...

(Remor de veus)

Además del coste total de formación, había que añadir que pasaban tres días en Barcelona, de jueves a sábado, con todos los gastos pagados, viajes, hoteles, dietas y taxis. Toda esta inversión evidentemente no ha quedado en la administración, porque quienes lo realizaron fueron cargos de confianza, no funcionarios y que ahora en su mayoría están trabajando en la empresa privada. ¿Es esto gestionar con responsabilidad la salud de los ciudadanos? Esto es un claro ejemplo de lo que el pacto de progreso entiende por la buena gestión, de la cual ahora quiere dar lecciones.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 1478/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a venda de l'edifici del carrer Palau Reial, 14.

EL SR. PRESIDENT:

Catorzena pregunta, RGE núm. 1478/12, relativa a venda de l'edifici del carrer Palau Reial, número 14 que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A finals de maig de 2008, quan ja estàvem immersos dins una greu crisi econòmica, reconeguda per tots excepte pel PSOE, que pretenia negar l'evidència, ratllava de "*brotos verdes*" i no adoptava les mesures imprescindibles per sortir-ne, se li va ocórrer la idea de comprar un edifici en aquest mateix carrer, Palau Reial. Amb l'alegria i la irresponsabilitat amb què actuaven els mateixos que ara exigeixen responsabilitats i reclamen calendaris de pagament a l'actual govern, varen decidir gastar més de 4 milions d'euros en aquest immoble, 3,5 milions més IVA. A més, varen concertar un préstec de 4 milions d'euros. Total de l'operació més de 8 milions d'euros.

Ús d'aquest edifici? Ubicar-hi les dependències del Centre Balears Europa, una compra absolutament necessària, segons el criteri d'aquell govern, que avui és on l'han situat els ciutadans d'aquestes illes, a l'oposició. I la ubicació escollida, senyors diputats, per intentar justificar aquesta mala compra, és que la seva ubicació era -i ho diré textualment "*muy cerca del edificio donde se ubica el resto de personal de la Conselleria de Presidencia*". Es veu que era una època on tot era eufòria i alegria. No hi havia regit i els recursos públics d'aquesta comunitat eren mal gestionats per un govern que sempre reia i tirava els doblers. En definitiva, una despesa pública sense control i d'un malbaratament total.

La Conselleria d'Administracions Públiques s'ha trobat amb aquesta compra, vinculada que Caib Patrimoni va fer una cessió dels seus drets a favor de l'entitat bancària que va fer el préstec. En una paraula i com deim a Menorca, l'operació va anar molt bé, però madona és morta. I ara és el nou govern qui té el mort damunt la taula.

Per tant, Sr. Conseller, volem conèixer quins són els motius pels quals el Govern ha decidit no posar a la venda l'edifici propietat de la comunitat autònoma, situat al carrer Palau Reial, número 14?

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com ha dit vostè molt bé, el govern precedent va comprar Palau Reial, 14 el mes de maig del 2008 per un preu de 4 milions d'euros, als quals s'ha d'afegir la mateixa quantitat pel pagament diferit fins l'any 2032, que és la data que es va determinar el contracte hipotecari que es va firmar. Per tant, quan acabi aquest termini la comunitat autònoma haurà pagat més de 8 milions d'euros.

Hi ha diversos motius principals pels quals es pren la decisió de no vendre la propietat en aquests moments. El primer és de caràcter estrictament econòmic, ja que el valor de mercat ponderat en l'actualitat és d'una mica més de 2 milions d'euros, 2.676.000, molt per davall per tant del més de 8 milions d'euros que costaria en acabar-se de pagar aquest crèdit. És evident idò que vendre no és una alternativa, perquè ni tan sols es cobraria la despesa compromesa, així que la pèrdua patrimonial que es produiria és injustificable al meu entendre per una senzilla qüestió de responsabilitat.

Entenem, i així es confirma també des de la Direcció General d'Arquitectura, que en l'actual conjuntura econòmica el valor de taxació és com a molt el que un eventual comprador estaria disposat a pagar, és a dir, 2 milions i busques d'euros. Cal tenir també en compte que allò que es va adquirir va ser només una part de l'edifici i que els propietaris són quatre, la qual cosa redueix les possibilitats de venda, també, de cara a un possible interessat.

I ja finalment he d'assenyalar que l'estat de manteniment de l'edifici no és òptim, de la manera que a la despesa que va suposar en el seu moment caldria afegir la reparació de certes parts de l'estructura per solucionar algunes deficiències, especialment d'habitabilitat.

En definitiva, i ho deix aquí per a la (...) futura, al meu entendre es va fer una mala adquisició i sobretot una cara adquisició que ara mateix ens impedeix vendre aquest patrimoni i ens l'haurem de quedar.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 1492/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament autonòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 1492/12, relativa a sistema de finançament autonòmic, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Sr. Vicepresident, l'anterior sistema de finançament de les comunitats autònomes, aprovat pel Partit Popular del Sr. Aznar, deixà les Illes Balears com la comunitat autònoma pitjor finançada d'Espanya. Ara tenim un nou sistema de finançament lluitat especialment des del Partit Socialista i sense el suport del Partit Popular. Per aquest motiu li demanam si està satisfet amb el nou sistema de finançament autonòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

No.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies. Enguany aquest nou model de finançament comença la seva liquidació, la de l'any 2010. El sistema, negociat per l'expressident Antich, dona a les Illes Balears 532 milions d'euros més, 532 milions d'euros més. Ha millorat en un 32% la finançació per habitant, el doble que l'autonomia que més puja, 485 euros per cada ciutadà. El model de finançament imposat per Aznar i Rato va fer que la comunitat autònoma fos la segona comunitat que més recaptava per habitant i la que menys rebia de l'Estat. Institucions com el Cercle d'Economia o fins i tot el seu director general de Pressuposts han reconegut que és un bon sistema de finançament.

Tot i això la seva política econòmica ens preocupa, i molt, perquè la seva dependència amb Madrid és total, i ens preocupa que estigui a les ordres, sense iniciatives. Ens aplica una política de reducció de dèficit per via de consolidació fiscal, una reforma que està provocant augment d'atur, reducció d'ingressos i un agreujament de condicions de vida.

Ara sabem que la seva paraula no té valor, no té valor. Ens deia "no apujaré impostos perquè provoquen atur i dificulten activitat econòmica". Ara sabem que no ha fet cap proposta el Ministeri d'Economia pels 400 milions d'inversions estatutàries de l'any 11. Per això ens demanam si vostè serà capaç d'exigir al Sr. Rajoy que siguin compensades amb els doblers del fons de suficiència global que contempla el nou sistema de finançament per arribar a aquests 532 milions d'euros més. Dubtam de la seva capacitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Potser vostè dubti de la meua capacitat, però jo dubt de les seves xifres; crec que encara és més greu.

(Petit aldarull)

Vostè em diu que pensen que augmenten en 532 milions. És cert que varem notificar això, però és cert que va ser en el mes de juliol, quan hi havia el govern del Sr. Zapatero, i que feia uns comptes que tots sabem que eren comptes incerts, comptes que no eren clars i que per tant probablement no seran realitat. I no seran realitat perquè el sistema de finançament que tenim és un sistema fosc, complex, difícil, un sistema que dona al Govern central un marge de discrecionalitat excessiu, realment excessiu; tan excessiu que el maig del 2010 el Sr. Zapatero va decidir que no enviaria bestretes cap a Balears en concepte de fons de competitivitat, i això va ocórrer, va ocórrer, realment es va fer així perquè realment des del Govern central tenen la paella pel mànec en aquest moment, gràcies a aquell sistema de finançament, que és massa fosc.

Nosaltres apostaríem per un sistema financer molt és simple, molt més fàcil, perquè Balears no vol ser més ni menys que els altres, vol un sistema que estigui a la mitjana, a la mitjana de veres, i per tant que hi hagi un finançament per càpita. Ens sembla més just, en tot cas tenint en compte les condicions d'insularitat, d'insularitat segona i tercera que tenim. Aquest és el sistema que nosaltres volem, un sistema clar, que es puguin fer previsions, que no estiguem a l'atzar del que ens diu cada vegada el govern de torn d'Espanya. Aquest és el sistema que ens fa falta, i per tant no li recoman, a vostè, posar-se medalles per un sistema que no sabem si és bo o no és bo perquè és massa fosc.

(Aldarull)

I.16) Pregunta RGE núm. 1486/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió pressupostària en relació amb el Polígon III de Maó.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 1486/12, relativa a previsió pressupostària en relació amb el polígon tercer de Maó, que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el 30 de septiembre de 2009 el Consell Insular de Menorca, el Ayuntamiento de Mahón, Promociones Urbanísticas de Mahón y el IBAVI firmaron un convenio de colaboración sobre la cesión de terrenos para una futura promoción de viviendas de protección pública y una escuela infantil. Promociones Urbanísticas de Mahón cedió al IBAVI seis parcelas para la construcción de dichas viviendas, que en estos momentos siguen sin estar construidas, y en contraprestación se construyó la *escoleta* Cap de Creus, ya finalizada y en funcionamiento.

Pero aún quedan pendientes más de 2 millones de euros del IBAVI a Promociones Urbanísticas de Mahón. Con esta cantidad se tenía que urbanizar el polígono tres de Mahón; por otro lado demoler el edificio previsto en el Plan general de ordenación urbana de dicho municipio, y la construcción de uno nuevo; y, por último, ejecutar las obras de urbanización de una zona donde se está construyendo un nuevo colegio; las obras de dicho centro educativo ya están casi terminadas -en breves

meses- y no tienen servicios de conexión, saneamiento, agua y luz porque Promociones Urbanísticas no ha urbanizado la zona, ya que está pendiente de esta cantidad económica.

Este convenio ha sido considerado por el anterior alcalde de la ciudad y actual jefe de la oposición del consistorio mahonés como el mejor convenio que firmó el Govern balear en Mahón en la pasada legislatura. Podría ser el mejor, pero ¿por qué no se está ejecutando en su totalidad? ¿Quizá obedece al grupo de las ya conocidas inversiones silenciosas a las que tan acostumbrados nos tenía el gobierno del *pacte*? ¿O se firmaban, como antes ha comentado el Sr. Diputado Antoni Camps, convenios sin saber cómo se pagarían?

Por todo ello, Sr. Conseller, ¿tenía previsión presupuestaria el IBAVI en el 2011 para cumplir con los más de 2 millones de euros comprometidos con el convenio firmado en el año 2009 del polígono tres de Mahón?

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, com ha comentat vostè fent un breu resum d'allò de què parlam, del conveni de què parlam, a dia 30 de setembre del 2009 es firma entre una sèrie d'entitats, i vostè bé hi ha fet referència: hi havia el Consell de Menorca, l'Ajuntament de Maó, l'empresa pública Promocions Urbanístiques i l'IBAVI, i consistia també, com bé ha recordat vostè, que l'IBAVI rebés una sèrie de solars i a canvi havia de fer una sèrie d'actuacions, entre elles una escoleta, un centre educatiu i la construcció de 40 habitatges.

Amb aqueixa entrega de solars, a més a més, es comprometia l'IBAVI a pagar uns 2.700.000 euros, dels quals uns 777.000 es feia a la cessió d'un 50,22% d'aqueixa escoleta. A l'abril es va cedir el 49,78% a l'ajuntament de l'escoleta en qüestió i el 50,22 a PUM, a l'empresa Promocions Urbanístiques, i quedaven pendents en aquells moments -li estic parlant que ve ja del 2009, com bé s'ha referit vostè- 2.017.291 euros pendents de pagament a Promocions Urbanístiques de Maó d'acord amb el conveni que havien firmat.

Com a introducció, com vostè molt bé ha dit, aqueixes eren les dades. I en relació amb la pregunta que vostè fa, que diu que si l'IBAVI en el 2011 tenia partida pressupostària per fer tot això, idè li he de dir que efectivament l'IBAVI dins els seus pressuposts duia partides per poder fer front a aqueixes inversions. El que passa és que, de la mateixa manera que ha passat amb altres actuacions, el que no hi havia eren els doblers, és a dir, hi havia papers però no hi havia doblers. En el capítol 6 d'inversions de l'exercici 2011 figurava la partida, i això és important dir-ho, perquè ens ha passat un caramull de vegades. A final de l'anterior legislatura, i veient que es mantenia la falta de finançament, l'IBAVI ja va demanar que hi hagués un

ajornament de pagament, i curiosament va ser dia 13 de maig, un parell de dies abans de les eleccions, que va demanar que s'ajornàs tres mesos el primer pagament que hi havia d'1.008.000 euros, i l'altre 1.008.000 igual.

En definitiva, és inassumible, no hi havia ni un duro per a això, només hi havia papers.

(Petit aldarull)

I.17) Pregunta RGE núm. 1484/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'ocupació i assumptes laborals.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 1484/12, relativa a Conferència sectorial d'ocupació i assumptes laborals, i la formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, des dels bancs de l'oposició, aquests que ara es posen darrere pancartes i perden tota credibilitat per denunciar precisament la seva herència i la seva incapacitat per prendre mesures per acabar amb la xacra d'aquest país, aquests mateixos l'han acusat, a vostè i al seu govern, d'immobilisme i de no presentar cap pla de xoc contra l'atur. Potser encara no han entès que més de 5 milions d'aturats no és un problema conjuntural, no és un fet puntual que es pugui pal·liar amb un pla d'actuacions; és un problema estructural que requereix de reformes profundes que vagin a la rel dels problemes per evitar que cada cop que hi hagi una crisi econòmica la taxa d'atur d'aquest país se situï per damunt del 20%.

Dins la idiosincràsia pròpia de les Balears, un dels problemes estructurals que tenim és l'alt índex de temporalitat, especialment pel que fa als contractes dels fixos discontinus, que pot suposar al voltant del 9%. Per això des del Grup Popular el volem felicitar per haver presentat una proposta innovadora i inèdita a fi d'incentivar l'allargament del període de contractació d'aquests treballadors, una mesura que s'ha d'estudiar des del Govern central, però que sens dubte, tot i que alguns ara el vulguin instar a fer-ho en un intent absurd d'apuntar-se el mèrit, mai no s'havia proposat fins ara. Ha fet més vostè amb aquestes propostes en positiu i idees que tot el que va fer aquest govern progressista els darrers anys, per molt que ara siguin els animadors de mobilitzacions i vagues generals.

Les reformes també han de contenir mesures contra el frau, l'economia submergida, l'absentisme injustificat, tot això per conduir a una major transparència, seguretat del treballador i confiança dins el món empresarial. Per això li demanam, Sr. Vicepresident, quina valoració fa vostè de la Conferència sectorial d'ocupació i assumptes laborals que tingué lloc fa unes setmanes a Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, faig una valoració molt positiva de la conferència que es va celebrar fa uns dies, i faig una lectura molt positiva perquè jo crec que allà es va posar de manifest una cosa que vostè ha dit: es tracta d'un problema estructural, i l'única manera de combatre els problemes estructurals és fent reformes estructurals, reformes estructurals que tenen diferents nivells, nivells nacionals, nivells autonòmics, i tots hem d'aconseguir que aquestes reformes es puguin dur endavant perquè d'aquesta manera podrem tenir una economia forta els propers anys.

Una d'aquestes mesures podria ser perfectament el tema dels fixos discontinus, que podria servir per allargar la temporada, quelcom que varem posar damunt la taula i va tenir una recepció molt positiva no només per part del ministeri sinó també per part d'altres comunitats autònomes que estan afectades amb una situació similar. I això ens fa pensar que amb mesures d'aquest tipus és com hem de guanyar el futur, hem de continuar fent canvis, hem de continuar fent reformes, hem de continuar fent transformacions que puguin fer més sòlida l'economia nostra i l'economia del conjunt de les Illes. En aquest sentit jo crec que la valoració que s'ha de fer és clarament positiva per aquesta recessió que esperem que pugui sortir endavant amb la contribució de tots.

Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 1487/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Diada de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 1487/12, relativa a Diada de les Illes Balears; la formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Fa unes setmanes es varen donar els actes de la Diada de les Illes Balears, una fita que és important perquè és el nostre dia institucional, és un dia de festa per a totes els ciutadans de les Illes Balears i és un dia en què a més s'ha de simbolitzar la cohesió territorial de la nostra comunitat autònoma.

Volem destacar l'èxit d'aquesta fita, tot i que ens trobam en una situació econòmica delicada i que s'ha hagut vostè d'ajustar, quant a termes econòmics, quant a pressupost per tal de desenvolupar totes aquestes activitats, però creim que va ser el resultat positiu i que hi va haver una gran aflluència de públic; per tant consideram que ha tengut una gran participació popular, no només a Palma sinó també a la resta d'illes, on s'han fet unes activitats, insistesc, molt importants des del punt de vista institucional i també cultural.

Voldríem saber quina valoració fa vostè i quins són els efectes positius que ha tengut aquesta celebració amb un pressupost més petit, i d'aquesta manera nosaltres creim, des del Grup Parlamentari Popular, que no és necessari aportar grans sumes de doblers per fer grans esdeveniments, sinó que amb imaginació i amb una bona previsió és possible tenir un dia de celebració, un dia institucional que sigui seguit per molta gent de la nostra comunitat autònoma i fer, insistesc, un dia atractiu per a tots.

Per tant sobretot ens agradaria saber si ens pot concretar, quant a pressupost, quina diferència hi ha hagut entre aquest acte i la celebració que es va produir l'any passat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, en primer lugar quiero decirle que la *diada* de este año ha sido todo un éxito, y ha sido un éxito porque hemos conseguido los objetivos que nos habíamos propuesto, entre los que estaba la implicación popular, la participación de la iniciativa privada, la colaboración del Govern con el resto de administraciones públicas, pero sobre todo, como usted muy bien ha dicho, el principio de austeridad.

Ha habido algunas novedades, también: que hemos hecho unos contratos con los consells insulares a fin de que ellos puedan organizar sus propios actos, y por primera vez también hemos contado con la participación de la Asociación de Galeristas, que ha sido un plus para esta *diada*, que han tenido la amabilidad de acercar la cultura a los ciudadanos.

Pero sobre todo la *diada* ha estado presidida por el principio de austeridad. Para su conocimiento le diré que este año hemos gastado 280.000 euros, de los cuales 50.000 se han gastado en publicidad. En la anterior edición que el pacto organizó se gastaron 630.000 euros, de los cuales 227.000 fueron a publicidad. Es decir, nosotros hemos ahorrado 350.000 euros, y no por eso hemos hecho menos...

(*Alguns aplaudiments*)

...y no por eso hemos hecho menos gasto.

Quiero decirle que somos conscientes de que este gobierno con menos recursos tendremos que hacer más cosas, y lo vamos a hacer, estamos convencidos, pero lo que ha quedado de relieve y de manifiesto una vez más es que en la pasada legislatura hubo un régimen de gasto y de despilfarro poco acordes con lo que era...

(*Remor de veus*)

...el uso racional de los recursos públicos. Muchas gracias.

(*Aldarull*)

I.19) Pregunta RGE núm. 1493/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a prioritització d'imposts.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 1493/12, relativa a prioritització d'imposts, i la formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, en cuanto dejo de hacerle preguntas unas semanas todo ha cambiado tanto que ya casi no le reconozco. ¿Se acuerda?, hace unas semanas todavía era usted un ortodoxo liberal que aseguraba que era una barbaridad subir los impuestos y anunciaba decretos con rebajas fiscales. Como decía el replicante de Blade Runner, todos esos recuerdos se han perdido en el tiempo.

¿Qué dirá ahora usted a todos aquellos a los que les dijo que el presupuesto que aprobábamos solucionaría los problemas?, la semana en la que le van a hacer la autopsia y le van a extirpar, a ese presupuesto, el cerebro liberal. 350 millones amputados y varios injertos impositivos, entre los que se cuenta el impuesto sobre la gasolina.

Hoy, con la ortodoxia liberal por montera, usted ha iniciado una ofensiva impositiva contra las clases medias de las más importantes que se conocen en la historia de Baleares, y para demostrar que su objetivo son las clases medias y no las grandes fortunas, le pregunto por qué no prioriza el impuesto sobre el patrimonio, con una capacidad recaudatoria de al menos 30 millones de euros, antes que subir el impuesto sobre la gasolina.

(*Petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diéguez, dos cosas. Primera, el presupuesto está vivo y bien vivo, vivo y bien vivo. El problema es que el presupuesto..., o lo que queremos conseguir es que el presupuesto realmente sea un instrumento, un instrumento real, y para esto se ha de poder cumplir, se ha de poder cumplir, ha de ser real, ha de reflejar los ingresos y ha de reflejar los gastos. Y evidentemente esto no venía siendo así durante los últimos ejercicios. La prueba está clara, la prueba es que se acababa cada ejercicio con unas liquidaciones muy por encima de los gastos, muy por encima de lo presupuestado, se trata de reconducirlo a la realidad.

En segundo lugar, efectivamente, no queremos subir los impuestos, no nos gusta subir los impuestos, pero si queremos cumplir el presupuesto, si queremos hacerlo real tenemos que hacerlo. ¿Por qué? Porque en su momento los datos que nos dio su gobierno, los datos que venían del Sr. Zapatero, de la famosa reunión de julio de 2011, eran datos, pues como tantas otras veces, irreales, que no tenían nada que ver con la realidad, y por eso en el propio presupuesto ya dijimos que podían aumentarse los ingresos en un momento dado o tenían que tocarse los gastos, también en un momento dado, si hacía falta. Y en este sentido, este presupuesto es más real que nunca.

Por otro lado, me dice usted: ¿por qué no el impuesto de patrimonio? Porque vamos a intentar que la recaudación sea lo más neutra posible para con la economía y que no afecte a dos grandes variables que pensamos que son esenciales, en una crisis de endeudamiento el ahorro es muy importante, muy importante, y todo aquello que desincentive el ahorro hace daño a la economía, hace daño mucho más a la economía que a cualquier otra cosa. Y lo segundo es el trabajo, tampoco te podemos poner impuestos sobre cualquier elemento que dificulte la contratación de personas. Esos dos se cumplen con los impuestos que hemos presentado, impuestos que tienen de forma muy clara la capacidad de pago de la población, de forma muy clara la capacidad de pago, quien más capacidad de pago tiene más pagará, y si al mismo tiempo le sumamos que en el impuesto de transmisiones patrimoniales afectamos a aquellas compraventas de inmuebles de más valor generamos un incentivo a que éstas disminuyan de precio y, por lo tanto, se reactive la situación económica, y al mismo tiempo conseguimos ese efecto que usted quiere de los más ricos.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, yo no entiendo que una persona que tenga 700.000 euros en el banco que le pongan un impuesto le desincentive el consumo, no lo entiendo así, pero en fin. El impuesto de patrimonio no grava el consumo, como sí que lo hace el impuesto sobre la gasolina, que recae sobre todos, el impuesto de patrimonio sólo lo pagarían las grandes fortunas a partir de 700.000 euros, mientras que el impuesto sobre la gasolina lo pagan todos con independencia de su renta, trabajadores y empresarios. El impuesto sobre la gasolina sube los costes de producción, nos hace menos competitivos, genera inflación, esto lo sabe todo el mundo.

Yo no le digo a usted si lo tiene que subir o no, pero si tiene que subir impuestos, Sr. Vicepresidente, hágalo por su orden: primero, a los que más tienen, primero patrimonio, después Isiquema a las grandes empresas con mayores beneficios, después sucesiones a herencias superiores a 600.000 euros, 100 millones de las extintas pesetas, ni más ni menos; después IRPF a las rentas superiores a 120.000 euros, siga ese orden.

Tenía usted mucho recorrido entre grupos con riqueza y beneficios antes de llegar a penalizar este impuesto, que es el impuesto de la gasolina, que recae absolutamente sobre todos y sobre todo el sistema productivo; tenía usted mucho recorrido, mucho recorrido que no ha hecho por un criterio ideológico, ustedes están atacando a las clases medias en vez de atacar las grandes fortunas, por razones absolutamente ideológicas. Usted, en definitiva, ha llegado a una metamorfosis, de ortodoxo liberal se ha reencarnado usted en el sheriff de Nottingham, pero sólo contra las clases medias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 20, RGE núm. ...,

Perdó, bé és que hi havia 07 segons i com que vostè no feia menció de res, no sabia si volia ...

Bé, li don, té la paraula, 7 segons.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Capacidad de pago, capacidad de pago es lo que denota el impuesto sobre la gasolina y, por lo tanto, afecta a aquéllos que más consumen, fomenta el transporte público, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.20) Pregunta RGE núm. 1485/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a duplicitats en matèria de caça.

Pregunta número 20, RGE núm. 1485/12, relativa a duplicitats en matèria de caça i la formula el Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Como es sabido, la coordinación entre administraciones públicas redonda siempre en un mejor servicio público, pero lamentablemente la pasada legislatura la disparidad de los propios socios de gobierno y sus continuas disputas llevaron a la descoordinación institucional y que no se aunaran los esfuerzos necesarios.

La reforma de 2007 de nuestro Estatuto de Autonomía recoge como competencias propias de los consells, entre otras, la de caza, importante materia que tiene amplia tradición en nuestras islas, con casi 25.000 licencias sólo en la isla de Mallorca.

La Comisión mixta de transferencias Govern-Consell no cerró hasta julio de 2010 el traspaso de las competencias de caza a los respectivos consells, no siendo efectiva en Mallorca hasta el 1 de octubre, y en Menorca, Eivissa y Formentera hasta el 1 de enero de 2011, una cierta lentitud en el cumplimiento estatutario.

La transferencia de caza, regulación, vigilancia y aprovechamiento de los recursos cinegéticos se calculó para la isla de Mallorca por un importe de 1,17 millones de euros. Así, los consells tienen las competencias de gestión y reglamentación, el Govern la competencia legislativa. El actual Govern, para evitar posibles duplicidades, unificar esfuerzos y cada uno se ocupe de sus competencias, para aprovechar al máximo los escasos recursos públicos, mantuvo el 11 de enero pasado una primera reunión de coordinación con el Consell de Mallorca en áreas llamadas de competencias compartidas, como podría ser la caza. Además, este mes de febrero el Consell de Mallorca aprobó, de manera pionera, su reglamento de caza.

Así, Sr. Conseller Company, ¿qué actuaciones lleva a cabo el Govern para coordinarse evitando posibles duplicidades con el Consell de Mallorca en materia de caza? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, quan nosaltres vàrem entrar vàrem detectar en el món de la caça que hi havia una necessitat important de millorar la coordinació entre les diferents administracions, tant amb el Consell de Mallorca, el de Menorca, el d'Eivissa i Formentera en relació amb el Govern.

Com vostè sap, el Decret 106/2010, de transferències en matèria de caça als consells, va determinar clarament quines són les matèries que corresponen a cada institució i s'aplica de la forma més completa. Per facilitar la màxima col·laboració institucional amb els consells que he esmentat, vàrem constituir, dia 26 d'octubre, un òrgan permanent de col·laboració i cooperació multilateral entre el Govern de les Illes Balears i els Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, tal com està previst en el Decret 106/2010, ho vàrem fer donant-li el nom de Comitè Cinegètic Interinsular el qual ha iniciat la seva tasca amb informe de distintes propostes.

La funció d'aquesta òrgan és la de tractar i deliberar sobre els assumptes d'interès comú en l'exercici mutu de les funcions i els serveis inherents a les competències pròpies de les administracions autonòmiques i insulars que afectin o incideixin en l'activitat de la caça, recursos cinegètics i pesca fluvial.

Entre d'altres, aquest comitè, a la seva sessió de constitució ja va acordar l'aprovació del Decret de composició de la Comissió Balear de Caça Major i homologació de trofeus i també ja es va assabentar de la resolució de la Direcció General de Medi Natural d'autorització de captura en viu d'espècies invasores introduïdes i assilvestrades. A més, actualment es treballa conjuntament amb els temes de procediment per donar validesa interinsular a les llicències de caça; la regulació de la prova d'acreditació i aptitud i coneixement de la caça de la comunitat autònoma, i també amb l'avantprojecte de modificació de la Llei 6/2006, de caça i pesca fluvial.

En resum, el Govern de les Illes Balears, a través del seu Comitè Cinegètic Interinsular, treballa per coordinar totes les actuacions en matèria de caça per tal d'evitar duplicitats i així, també, aconseguir la màxima eficàcia possible en benefici sempre del sector afectat, en aquest cas del sector del món de la caça.

Moltes gràcies.

I.21) Pregunta RGE núm. 1488/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromís adquirit pel Ministeri de Foment en relació amb les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 21, RGE núm. 1488/12, relativa a compromís adquirit pel Ministeri de Foment en relació amb les Illes Balears, i la formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa una setmana que el president de la comunitat autònoma es va reunir amb la ministra de Foment i també amb el president nacional per tractar bàsicament la problemàtica del transport aeri i, en especial, la declaració de servei públic de les illes menors amb la península.

Un tema històric, un tema urgent i un tema prioritari on ha estat un govern del Partit Popular qui ha acordat la tramitació d'aquestes declaracions de servei públic, començant per la fase més urgent que és la connexió Menorca-Madrid, per continuar després amb l'anàlisi de les distintes rutes de Menorca i Eivissa. És una passa de gegant, tenint present que durant vuit anys el Govern d'Espanya ens deia que la Unió Europea prohibia les declaracions de serveis públic amb la península o ens argumentava que els menorquins, eivissencs i formenterers es queixaven de vici perquè per anar a la península ho podien fer perfectament passant per l'aeroport de Palma, això era el que ens deien.

La sensibilitat és ara molt diferent i hem passat de moltes bones paraules a fets concrets i a donar solucions a un problema urgent i prioritari. Però és que, a més, la ministra també va acordar la posada en marxa d'un Comitè de coordinació aeroportuària, una altra passa important tenint present que fins ara el Ministeri de Foment totes les decisions que prenia entorn de la cogestió aeroportuària sempre deixava fora les Illes Balears.

Per això, Sr. Conseller, li volem demanar quina valoració fa d'aquests compromisos. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias Sra. Diputada. Bueno, desde la llegada a la conselleria pusimos en marcha inmediatamente a la Dirección General de Puertos y Aeropuertos a trabajar en este tema, para preparar un paquete de medidas que mejorasen la OSP existente para Baleares y para hacer frente, en general, a los problemas de conectividad, especialmente con las islas de Menorca y de Eivissa y lógicamente con la triple insularidad de Formentera.

Precisamente he llegado tarde a esta sesión plenaria padeciendo los problemas de conectividad, porque si afecta a un archipiélago pues todavía se puede sobrellevar, pero cuando ya afecta a dos archipiélagos, como es mi caso, que vengo de la Conferencia sectorial de turismo de El Hierro, pues han sido seis aviones los que hemos tenido que coger, si hubiera sido un político de Eivissa o de Menorca hubieran sido ocho y de Formentera ocho más dos barcos, con lo cual al final han sido dos noches para ir a un punto de la geografía española por el retraso del último vuelo de ayer. Es decir, la conectividad afecta a todos, incluido a los miembros del Gobierno, y lo que está

claro es que el cese de actividad de Spanair nos cogió con los deberes hechos, puesto que unas semanas antes habíamos presentado a la Sra. Ministra 13 medidas de carácter aeroportuario, 5 medidas de carácter portuario, y la decisión de la ministra de empezar a trabajar con la OSP de Menorca nos llena de satisfacción y demuestra la rapidez y la eficacia de este nuevo gobierno central.

En cualquier caso, el día 23 de este mes se va a tener una reunión en Madrid por parte del director general de Puertos y Aeropuertos del Gobierno balears, con el director general de Aviación Civil, para empezar a tratar los términos y concretar los puntos de la nueva OSP: tema de tarifas, tema de frecuencias, tema de rutas y todo lo que puede ser de transcendencia para nuestras islas. En definitiva, una barrera que parecía infranqueable, algo que parecía imposible de alcanzar, como ha señalado la Sra. Diputada, algo que no era posible desde el punto de vista legal, en ocho meses está empezando a ver la luz, algo que en ocho años parecía imposible, pero que era única y exclusivamente debido a motivos políticos o a la incapacidad del Gobierno anterior.

En cualquier caso, lo que sí es imposible hacer saber es que esto es un primer paso y que el siguiente lógicamente es el estudio por parte de la Sra. Ministra y del Sr. Presidente de la OSP que beneficia a la isla de Eivissa.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.5) Pregunta RGE núm. 1597/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat de l'estand del Govern de les Illes Balears a la fira ITB de Berlín.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta RGE núm. 1597/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1388/12, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a qualitat de l'estand del Govern de les Illes Balears a la fira ITB de Berlín, que formula el Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de urbanismo turístico, primero que nada, darle las gracias por venir a esta sesión, pese a las dificultades que ha tenido por temas de transporte.

Sr. Conseller, usted nos prometió que iba a hacer más con menos, y lo que hemos visto es que con menos lo que se ha hecho ha sido el ridículo, no me refiero naturalmente a usted como persona, que tengo total respeto, sino a la política seguida con el stand que se puso en la ITB de Berlin. Presupuestó para nuestro stand 119.000 euros, 50.000 menos que para la Challenge ciclista a la que dio 170.000, y con lo importante que sea el deporte, una feria turística en Alemania, nuestro principal cliente precisa cuidar las formas.

Le leeré algunos comentarios de la iniciativa privada, no de rojos separatistas, sobre lo que se ha dado en llamar como “el chiringuito” en la prensa de esta comunidad autónoma. Comentarios: “Baleares ha perdido identidad, representatividad e imagen turística. Afecta al normal desarrollo de los encuentros profesionales entre operadores turísticos y hoteleros que se han quejado de no tener espacio para reunirse”.

Recorte no significa hacer el ridículo y aquí, en Berlín, se ha superado la raya de lo aceptable y asumible. Si para nosotros, los simples mortales es una vergüenza que se haya calificado a su stand como “el chiringuito”, para usted, como autodenominado mejor conseller de la historia, entendemos que es un fracaso absoluto. Por eso, le preguntamos ¿cómo valora el stand de las Illes Balears en la ITB de Berlín?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sr. Diputado, de gracia sin gracia. En cualquier caso, la verdad es que nosotros, en primer lugar, estamos en una situación económica a la que teníamos que reaccionar, con esta visita a la feria de la ITB de Berlín hemos ahorrado 513.000 euros, eso ya de por sí es verdaderamente importante y luego, evidentemente, lo que hay que analizar son los resultados.

En cualquier caso, es cierto que hay cosas que se tienen que pulir, hemos dado en circunstancias complicadas un paso adelante, un paso valiente, que ha sido el ir con Turespaña de la mano, lo han hecho otras comunidades autónomas, y no es una mala idea puesto que las marcas Mallorca, Menorca, Eivissa y Formentera se complementan con la marca paraguas España, no en vano el 40% de los turistas alemanes que van a España vienen a las Islas Baleares.

Entonces, en cualquier caso, nosotros pensamos que es la vía a seguir habida cuenta de la situación económica heredada y también somos conscientes de que hay cosas que pulir, y así nos lo ha hecho saber el director general de Turespaña, así se lo hemos hecho saber a él y así vamos a actuar en el futuro.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, entiendo pues efectivamente que usted no está satisfecho con ese stand a la vista de las críticas que ha recibido.

Desde luego que está bien ahorrar, y nosotros le aplaudiremos cada vez que ahorre, lo que sucede es que lo que queda después de ahorrar esos 119.000 euros tenían que haber servido para algo, y han servido para poco.

En definitiva, Sr. Conseller, el problema de ese chiringuito, stand, que montaron no es que vengan más o menos turistas por las características del stand, puesto que el prestigio de Baleares hará que pese a ello haya una buena temporada; el problema es que traslada la impresión de que el prestigio internacional de Baleares desde el punto de vista turístico no se está cuidando, eso para nosotros es lo peor, traslada la impresión de que no nos tomamos en serio el turismo.

Desde que le han nombrado conseller, Sr. Delgado, usted se ha preocupado más por temas urbanísticos que por temas turísticos, y no lo digo yo, lo dice usted mismo, usted ha dicho que el urbanismo ha de estar supeditado al turismo. Si quiere ser conseller de Turismo, Sr. Conseller, le ruego que se ocupe del turismo, deje el urbanismo para sus compañeros de partido, déjelo para ellos, déjelo para sus compañeros de partido y de gobierno con competencias sobre la materia a los que usted, con esa actitud, está haciendo de menos; olvide la política de chiringuitos que ha seguido usted en la ITB de Berlín, dele al turismo la importancia que tiene y ocúpese del prestigio turístico de Baleares.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Usted ha dado una serie de datos o noticias aparecidas en los medios de comunicación, yo también tengo los míos, así: “Las reservas de paquetes turísticos alemanes se disparan”, “Los hoteleros de Mallorca paran ventas en Alemania para evitar el overbooking este verano”, son titulares. “TUI, Thomas Cook, Rewe i Alltours afirman que Mallorca será el destino turístico estrella en 2012”, “La cifra de turistas alemanes se incrementa entre un 5 y un 10%”, “Eivissa se beneficia de desvíos de turistas por el *overbooking* de Mallorca”, “Eivissa se verá beneficiada por el efecto rebose de las ventas en Mallorca”, “Los operadores turísticos alemanes registran aumentos de más del 10% en sus reservas para Eivissa”, y “Los mayoristas alemanes registran incrementos superiores al 10% de sus reservas para Eivissa y Formentera”.

Los operadores turísticos alemanes y líneas aéreas nos dijeron que entienden perfectamente la reducción y en un medio de comunicación ha salido la siguiente noticia: "Los operadores turísticos no se quejaron del espacio de Baleares en la feria y reconocen que ya son de sobra conocidos en el mercado", de lo que se quejan es de las deudas que ustedes dejaron de los años 2009, 2010 y 2011.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

En cualquier caso, ¿qué cree usted que prefiere el ciudadano que paga sus impuestos, gastarse 600.000 euros en un stand, de los que hay 50.000 euros para catering, y un 10% menos de turistas, o gastarse 100.000, sin catering, y con un 10% más de turistas?

Gracias, Sr. Diéguez.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.9) Pregunta RGE núm. 1479/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme de Berlín.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 1479/12, relativa a fira de turisme de Berlín que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. L'actual Govern balear s'ha vist obligat a prendre un conjunt de mesures que feia molt de temps que no es veien a la nostra societat, al contrari del que sembla que pensa l'oposició el motiu no és cap caprici, el motiu és la responsabilitat; els que abans gastaven ara són incapaços d'entendre que tot això es fa per tal de solucionar el greu problema que ells varen agreujar. Es va arribar a gastar tant, sense tenir doblers, que ara tots arrosseguem un deute milionari; com a conseqüència d'aquest deute són moltes les empreses que pateixen ara les conseqüències i amb elles els seus treballadors.

L'oposició, en lloc de sumar, de remar en la mateixa direcció, es dedica a posar entrebancs un rera l'altre, vuit anys creixent el nombre d'aturats en el govern dels senyors Zapatero i Rubalcaba, i als tres mesos d'entrar al Govern al Partit Popular el recriminaven perquè no hi havia plena ocupació, com si el Partit Popular tingués una vareta màgica, això no és seriós.

Varen tenir dues legislatures al Govern central i una al Govern autonòmic per tal de solucionar la crisi i no ho varen fer, ja es veu que les fórmules que varen aplicar no varen donar resultat. Tothom en sap, de fer política populista, el difícil és fer política responsable. Les polítiques d'austeritat són necessàries per posar en ordre i retornar la sostenibilitat als comptes públics. La racionalització de les despeses s'ha tornat un objectiu a totes les administracions, la Conselleria de Turisme i Esports no n'és una excepció, de manera solidària va reduir el seu pressupost per tal que no es reduís el de conselleries cabdals per al benestar social, com sanitat o educació. Per això, Sr. Conseller, voldríem saber, quin estalvi ha suposat l'assistència

a la fira de turisme de Berlín enguany amb relació a l'any passat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. El ahorro, como he dicho antes, ha sido de 513.682 euros, pasándose de un gasto de 632.772 euros el año pasado a 119.090 este año, lo que supone una rebaja del 81%. La rebaja en la feria de Londres fue del 53 i en FITUR del 76%.

Le voy a dar una serie de gastos de la feria del 2011 y los gastos de ésta. En el año 2011, en el espacio, se gastaron 110.000 euros, en el 2012, 101.000, un ahorro del 8,4%. En el montaje del stand se gastaron 392.000 euros, este año no se ha gastado absolutamente nada. En personal de la ATB se gastaron ustedes 16.527 euros, este año se han gastado 13.000 euros con un 20%. En relación a viajes de estudiantes más sindicatos se gastaron 18.950 euros, no se ha gastado absolutamente nada ahora. En catering 50.450 euros, ahora no se ha gastado absolutamente nada. En envío de material se ha gastado prácticamente lo mismo, un ahorro de un 33%, 1.400 i 1.100. En traducciones y prensa, 35.000 y ahora 850 euros. Y en varios, 3.900 y ahora 2.600. Es decir, un 81% de ahorro sin merma de eficacia y de resultados, porque, como he dicho, vamos a tener un 10% de turistas más.

Pero ya que tengo tiempo voy a aprovechar para comentar un mensaje que me han enviado de la delegación valenciana en la que me dicen literalmente, teníamos cinco mostradores, uno por cada marca turística, más el de la agencia valenciana de turismo, cero críticas. Cuando fuimos a FITUR presentamos la política de asistencia a ferias, producción del número sólo stand propio en FITUR y el resto dentro del stand de Turespaña, el sector llevaba tiempo pidiendo esto, no creen en la eficacia de las ferias. Esto es lo que está ocurriendo en estos momentos en Valencia.

Y, como sigo teniendo tiempo, voy a leer lo que me ha dicho el director general de Turespaña diciendo, en relación a la pasada ITB y la participación de Baleares en el stand de Turespaña, "quisiera felicitarte por lo acertado de tu decisión y agradecer tu comprensión y talante pues la materialización de la participación de Baleares en nuestro stand de Turespaña está lejos de lo óptimo y razonable por falta de una identificación relevante del destino de Baleares y ahí yo me comprometo personalmente para la próxima feria de Londres en subsanar lo que se deba subsanar". Es decir, hay cosas que pulir y las vamos a pulir, señores. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 1473/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a nous impostos i taxes.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 22, RGE núm. 1473/12, relativa a nous impostos i taxes, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. En el debat de pressuposts de 2011 i de 2012 quan s'ha plantejat el tema de la millora dels ingressos la resposta del Partit Popular ha estat sempre la mateixa, no a la pujada d'imposts. El desembre, fa tres mesos, el Sr. Aguiló deia que la pujada d'imposts té un efecte narcotitzant, la Sra. Marí deia que no hem de pujar els impostos perquè el que farem serà empitjorar encara la situació econòmica i la situació dels ciutadans, i el Sr. Camps, visionari, deia que, el Govern del Partit Popular en aquests moments ja està en el tema, fins i tot, de reduir impostos. Tres mesos després, i com a demostració de la improvisació d'aquest govern, el Consell de Govern, divendres passat, va anunciar un paquet de mesures tributàries.

M'agradaria, Sr. President, que ens digués quines són aquestes mesures tributàries que pensa dur a terme i quins efectes tendran sobre l'economia. Per cert, quatre dies després encara no les coneixem i no estan publicades en el BOIB.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Com vostè sap molt bé divendres passat vàrem aprovar una sèrie de mesures tributàries, una d'elles era la implantació del cèntim sanitari; una segona, l'increment del tipus impositiu en determinats vehicles que consumien d'una manera elevada i que, evidentment, contaminaven; i finalment, un impost en transmissions patrimonials i actes jurídics documentals.

La primera de les propostes, el cèntim sanitari, ve referenciat a l'aplicació de l'article 52.2, de la Llei 22 de l'any 2009, en el qual s'aplica un sistema impositiu màxim, però també amb un descompte específicament definit en els sectors relacionats com, per exemple, els transportistes, els taxistes, els pagesos, etc. Un segon impost, que era l'increment del tipus impositiu en determinats vehicles per evitar l'emissió del CO₂, passant del 14,75% al 16%. I, finalment, un increment progressiu en diferents franges de l'impost de transmissions patrimonials, actualment era fix, d'un 7%, i s'ha passat a una sèrie de franges, del 0 als 300.000 euros 7%, dels 300.000 euros als 500.000 euros 8%, dels 500.000 als 700.000 euros 9%, i més de 700.000 euros 10%.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Bé, jo insistesc que aquestes mesures dubt que estiguin aprovades realment, no hi ha cap decret llei, de moment, aprovat ni s'ha publicat en el BOIB de moment. En qualsevol cas, això demostra aquesta improvisació, com deia abans, de l'actual govern, una improvisació i un vertader frau electoral. Vostè, dimarts passats, em deia que duia a terme mesures contra la nostra llengua perquè el seu programa electoral ho deia. El seu programa electoral parlava de rebaixes selectives d'imposts i de manco impostos. Bé, doncs a això jo li dic un frau electoral. Vostès es varen presentar i ara es presenten i fan una altra cosa distinta d'allò que varen dir.

De totes maneres deixi'm dir una cosa, ens barallam entre 50 i 60 milions quan el compliment del dèficit són 350 milions d'euros. Fins que no s'afronti des de les Illes Balears d'una vegada per totes els més de 3.000 milions d'euros que hi ha de diferència entre allò que aportam a l'Estat i allò que rebem, més de 3.000 milions d'euros de diferència entre allò que aportam i allò que rebem de l'Estat, ens barallarem per les miques i farem que els ciutadans de les Illes Balears hagin de pagar de manera injusta uns impostos per sortir d'un dèficit que ha creat l'espòli fiscal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Com vostè sap nosaltres vàrem anunciar aquestes mesures i s'aplicaran, efectivament, però també vostè sap, si és que ho vol saber, que s'ha produït un canvi a l'escenari del creixement econòmic. L'any passat, el 2011, el Ministeri d'Economia i el Govern del Sr. Zapatero feien una progressió del creixement econòmic del 2,3%, ara el creixement ha canviat, i és de l'1,7% en negatiu. És a dir, 4 punts de diferència, i davant aquesta situació s'ha de reaccionar i s'ha de reaccionar d'una manera efectiva i s'ha de reaccionar d'una manera immediata i no es pot mirar cap a un altra banda, hem de reaccionar amb mesures valentes perquè si els ingressos baixen nosaltres no podem continuar mirant cap a una altra banda esperant que pugin tots sols. I és ara el moment amb polítiques valentes quan s'ha d'afrontar aquesta situació. I s'ha hagut d'afrontar, entre d'altres, primer -torn a repetir-, com a conseqüència d'aquest canvi de creixement i també perquè ens hem trobat aproximadament 200 milions d'euros amb factures no reconegudes. Aquesta és una situació, això s'ha d'afrontar i com que no ens queda més remei donam la cara i ho deim en veu alta.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

I.23) Pregunta RGE núm. 1494/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta 23, RGE núm. 1494/12, relativa a dèficit públic previst, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, davant la difícil situació econòmica vostès han decidit una sèrie de mesures que ens condueixen a més retallades, a més impostos per tothom i a més atur. Per tant, nosaltres no les podem compartir, i deixi'm que li expliqui, vostès han decidit acotar el cap davant el Govern de Madrid i no exigir el que ens deuen, vostès han decidit acceptar tancar el 2012 amb un dèficit de l'1,5% i, per tant, retallar 350 milions d'euros, 350 milions d'euros, després de negar-ho moltes vegades com Judas han pujat a traïció els impostos de forma indiscriminada i injusta per a tothom.

Voldria fer-li unes preguntes que m'agradaria que contestàs, per què han decidit bonificar les rendes majors a 700.000 euros i deixar de cobrar 30 milions d'euros? Dels 290 milions d'euros que vostès diuen que han de retallar m'agradaria que em digués, quina quantitat concreta retallarà a sanitat pública, quina quantitat concreta retallarà a educació pública i quina quantitat concreta retallarà a polítiques socials?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, ho he dit anteriorment i li ho tornaré a repetir, s'ha produït un canvi a l'escenari de creixement econòmic, el seu govern, el govern del Sr. Zapatero feia una previsió de creixement econòmic del 2,3% i en funció d'això s'havia fet una previsió, ara les coses han canviat i estam en un decreixement de l'1,7%, un diferencial de 4 punts, i si això es produeix s'ha de reaccionar, hem d'actuar amb mesures valentes que habitualment nosaltres no pensàvem aplicar i per això actuem. El que no pot ser és mirar cap a una altra banda, i aquest govern des del primer minut ha actuat amb una situació, cosa que vostès no varen fer, reestructurar el sistema públic, actuar disminuint la despesa, però m'ha de permetre, abans d'acabar aquesta primera intervenció, que la gran traïció és la que varen vostès produir, contractar sabent que no podien pagar, aquesta és la gran traïció, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. President del Govern, vostè no contesta mai a res i jo ja arrib a pensar que no sap què ha de contestar i crec que això és el més preocupant que tenim a les Illes Balears, més que la crisi econòmica el més preocupant gairebé és un govern que dóna una sensació, Sr. Bauzá, que no té full de ruta, que no sap cap on ha de prendre, que un dia ens diu blanc i el pròxim dia ens diu negre, que no sabem ni què aproven ni a què es dediquen. Sr. Bauzá, vostè no pot presidir un govern després de nou mesos que va d'un costat a l'altre, que improvisa constantment, vostè el que ha de fer és comparèixer en aquest parlament, fer un debat, a què té por?, a què té por?, per què no em contesta?, per què no em diu perquè vostè puja els impostos a les classes mitjanes i a les classes baixes i no els puja a les rendes més altes?, per què no em diuen què pensen retallar?

Vostè em diu, tenim un escenari complicat i prenc unes mesures, molt bé, les impositives les entenc, jo no les compartesc, jo no les compartesc, ni molta gent d'aquesta societat les comparteix. Les de retallada, expliqui'm vostè, d'on pensa retallar 290 milions d'euros?, quins programes pensa llevar de sanitat pública?, quins serveis llevarà d'educació pública?, quins de polítiques socials?, perquè si no, no surten els comptes, Sr. Bauzá. Ens deixi d'enganyar a tothom, les seves receptes ens duen més impostos a tothom, més retallades socials i més atur a les Illes Balears, i això, Sr. Bauzá, és insuportable. Per favor, posin-se les piles.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, jo cada vegada que l'escolt parlar tenc la sensació que a vostè li hagués agradat que nosaltres haguéssim fet tot allò que vostès varen fer i que, evidentment, no tornarem a fer. Què li passa?, que cada vegada que jo li dic allò que nosaltres farem vostè no ho escolta i diu que no li donam resposta. És que no coincidim i esper no coincidir, perquè les seves receptes són les que han fet que nosaltres estiguem en aquesta situació econòmica, les seves receptes, les que vostè no vol escoltar i les que vostè vol continuar aplicant.

Però miri, jo sé que a vostè no li agrada, però em sap greu, li he de dir, perquè vostès varen governar, no sé si se'n recorden, però varen governar durant quatre anys, i aquestes polítiques del seu govern ens han duit a aquesta situació, una situació que du una situació implícita d'una gran crisi econòmica que hem de resoldre, que és reestructurar. Aquesta serà la legislatura de les reformes i de la reestructuració del sector públic. Aquesta serà aquesta legislatura, no de dir que no, que això no és fàcil, i vostès deien que sí a tot, a absolutament a tot. Miri, vostè és com aquella persona que es vol posar a dieta per aprimar-se, però que diu, però jo vull continuar menjant, que és el fet de gastar. Això no només és difícil sinó que és impossible, necessita esforç, necessita fer feina i sobretot necessita una cosa, responsabilitat, Sra. Armengol.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 118/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, sobre política del Govern relativa a l'avortament.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 118/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, sobre política del Govern relativa a l'avortament. En nom del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Aquesta proposició no de llei es va registrar abans de les declaracions del ministre Gallardón, fins i tot la seva sol·licitud d'urgència també va ser anterior a les seves declaracions on deia que *"el aborto es una violencia estructural que obliga a abortar a las mujeres"*. No és el moment per discutir aquest tema, esperam tenir-ne ocasió en aquest parlament de poder debatre aquestes declaracions, però sí que nosaltres pensam que tot el canvi que ha fet de la gestió de la interrupció voluntària de l'embaràs a la nostra comunitat autònoma té a veure amb aquesta, precisament, pressió cap a les dones perquè deixin d'avortar d'una forma lliure i responsable.

Coincidirà amb mi, Sra. Consellera, que el que tradicionalment hi ha hagut a la nostra societat no ha estat precisament que les dones avortassin, el que sempre hi ha hagut tradicionalment i socialment a la nostra comunitat és que les dones fossin mares. Vull dir, hi ha refranys, hi ha dites com, se't passarà l'arròs, quan una parella feia cinc anys que no tenia un fill ja era un drama social, això està codificat, però la pressió sempre damunt les dones ha estat per ser mares i no per temes d'avortament.

El que ens preocupa a la nostra coalició és que allò que sí es comença a veure és una pressió perquè les dones que voluntàriament i responsablement volen avortar tinguin més dificultats, temes com sentiments de culpabilitat que s'exerceixen des de les esglésies majoritàries o des de les religions majoritàries, en aquest tema l'església catòlica o la religió catòlica i la religió musulmana coincideixen prohibint l'avortament a les dones, fins i tot l'església catòlica pot exculpar a una dona que ha practicat l'avortament i, per exemple, dictadors com el Sr. Pinochet no han estat mai excomulgats, la religió musulmana també, aquest sentiment de culpabilitat en contra que les dones puguin avortar d'una forma responsable. O la proposta de modificació de llei que ha anunciat el Sr. Gallardón en el sentit que l'avortament té a veure, l'avortament és contra la vida, per dir-ho de qualque manera, ...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, Sra. Santiago. Pregaria un poc de silenci.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, si volen conversar surtin a fora, si són tan amables. Sra. Santiago, vostè té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Aquesta modificació de llei de terminis que pràcticament està emparada a tota Europa i que el Sr. Gallardón ja ha anunciat que la vol modificar, relacionant-la sempre amb la vida, vull dir, aquesta insistència cap a les dones de culpabilitzar-les. O el que vàrem escoltar en aquesta tribuna que l'avortament era la primera causa de mort infantil. Tots aquests tipus de pressions efectivament van dirigits a qüestionar la dona, a posar-li dificultats a les dones perquè prengui una decisió lliure i responsable.

Per tant, aquesta proposició no de llei tenia dos objectius, un era insistir en la nostra proposta de fa quatre setmanes que cessàs el Sr. Bestard, però això ja s'ha produït. Nosaltres no coincidim amb la seva valoració, pensam que al Sr. Bestard se li havia de cessar per manca de capacitat per arribar a acords, per decisions irreflexives, per generar problemes on hi havia solucions. Per tant, la nostra proposició no de llei se centrarà que vostè, en aquest moment o a partir d'ara, arregli aquest despropòsit del canvi de gestió en la prestació de la interrupció voluntària de l'embaràs que va gestionar el Sr. Bestard i que pensam que va dins tota aquesta dinàmica del Partit Popular de modificar tot el tema de la interrupció voluntària de l'embaràs relacionat més amb un tema moral que, efectivament, amb una gestió administrativa.

La Llei Orgànica de l'any 2010, de 3 de març, estableix que una dona podrà decidir interrompre voluntàriament el seu embaràs inferior o dins les catorze setmanes. L'article 19 d'aquesta llei estableix que s'ha de fer a la xarxa pública i si, excepcionalment, no es pot fer a la xarxa pública s'ha de fer en un centre acreditat. I, a més, aquest article 19 estableix que ha de tenir, si no es pot fer dins la xarxa pública, que hi ha d'haver el compromís clar d'assumir directament l'abonament del cost d'aquesta intervenció del centre acreditat. Aquesta llei es va posar quan hi era el govern progressista i efectivament hi havia en aquell moment, igual que vostè té ara, limitacions per contractar, limitacions per ampliar el capítol 1, per tant, el que es va fer va ser ampliar el capítol 2 i garantir el tema de la interrupció voluntària de l'embaràs a través de la concertació, garantir també les dificultats que hi havia en aquell moment, com també tindrà vostè, de poder contractar els ginecòlegs que falten perquè es pugui fer dins la xarxa pública, que el Sr. Bestard va quantificar en cinc, que hi haurà dificultats perquè haurà de garantir en la seva contractació que no puguin ser objectors de consciència, cosa que segurament el conseller d'Administracions Públiques li posarà perquè no seran ginecòlegs que exclusivament facin això. I, a més, nosaltres contràriament a allò que pensava el Sr. Bestard, pensam que els professionals que s'hi dediquen que no són antiavortistes, són tan professionals com els de la sanitat pública i ho fan amb la seguretat professional i jurídica que estableix el cas.

El primer incompliment i el primer despropòsit que va generar la conselleria en temes de la interrupció voluntària de l'embaràs. Sense garantir la prestació sanitària de l'avortament a la xarxa pública, es rescindeixen els concerts a les clíniques autoritzades. Dia 20 de desembre s'envia una circular a tots els centres mèdics autoritzats que diu: *"trámite audiencia propuesta resolución contrato de gestión de servicio público para la realización de procedimientos quirúrgicos de interrupción voluntaria del embarazo"*. I li diu: *"tienen ustedes 10 días naturales para oponerse o no a esta posible resolución"*. El mateix dia 20 de desembre, des de l'ib-salut es fa l'acord de resolució de contracte de la gestió, el mateix dia, incomplint tots els procediments administratius que vostès dia 29 han de reconèixer que han de pagar indemnitzacions perquè han incomplert el procediment.

La primera pregunta és aquesta, aquesta és la forma habitual de gestionar l'administració amb tots els concerts, amb tots els convenis que té la conselleria, o justament només s'ha fet en el tema de l'avortament? Amb altres concerts vostès els mateix dia fan la proposta de resolució i el mateix dia ja l'han resolt, o només s'ha fet en el tema de l'avortament? Aquesta és una primera diferència que ens agradaria que ens expliqués. També de forma irregular, perquè necessitarà d'una indemnització.

Un altre document, el document de 4 de gener, estableix que el director d'àrea d'assistència sanitària ha d'abonar l'import de la prestació de l'IVE. Un altre incompliment perquè la llei orgànica estableix que ha de ser garantit el seu pagament. I vostès a través d'aquesta circular no garanteixen aquest pagament, sinó que la dona ha d'anar, ha de pagar i després se li pagarà. També incomplint l'article 20 de la privacitat, l'article 20 estableix que no es pot fer una factura a nom de la dona que ha fet la interrupció voluntària de l'embaràs. Un altre incompliment d'aquesta llei, perquè a la factura oficial s'ha de reflectir el nom de la dona i aquesta factura no només se derivarà a l'ib-salut, tot

l'aparell administratiu de l'ib-salut, a tot l'aparell administratiu d'Economia. Per tant, no hi ha la veracitat.

Després hi ha el protocol en data de 26 de gener, que falta a la veritat perquè en el primer paràgraf tot és un protocol derivat a tots els directors mèdics i de sectors d'àrea i diu: *"estimado amigo, te hago llegar el protocolo del IVE que venimos aplicando desde el 1 de enero del 2012"*. Aquest protocol no està aplicat des de l'1 de gener del 2012, perquè vostès el 4 de gener del 2012 el canvien dient en una carta que s'ha de pagar per factura i aquí diuen que hi haurà una figura jurídica administrativa. Un altre incompliment. El segon paràgraf parla de: *"este protocolo ha sido consensuado con el Instituto de Política Familiar de Baleares, con la Asociación Baleares Vida, con la Subdirección de Atención Primaria, Atención Hospitalaria y la Dirección de Atención Sanitaria. Todo ello coordinado por la Unidad de Sanidad Corporativa"*. Sra. Consellera, on és l'Institut de la Dona? On era l'Institut de la Dona que és el seu referent i el seu organisme de política de coordinació en temes de la dona, on era? On era el Consell de la Dona, que és l'òrgan assessor que té de participació ciutadana? Vostès només varen negociar amb els antiavortistes, on és l'Institut de la Dona? No hi és. Un altre d'aquests grans despropòsits.

I després el quart paràgraf, la contradicció. Diu: *"ruego me remita lo antes posible el enfermero o enfermera que sea la persona coordinadora de esta actividad"*, quan en el protocol la coordinadora és l'infermera i aquí encara no l'han anomenada.

Després entrant en el circuit. Allò que era molt senzill, era una derivació sanitària a una altra derivació sanitària, vostès ho transformen a anar al centre de salut, ecografia a una unitat d'atenció, assistència pel seu ginecòleg alternatives, un sobre, li demanam què conté aquest sobre? S'ho ha de pensar tres dies, després ha d'anar a l'hospital de referència i després a un altre hospital de referència si el seu hospital de referència no ho fa, i si no ho fan aquests dos hospitals, ha d'anar a la concertació. Una altra de les preguntes que li feim per si això és una línia genèrica o només es fa en els temes d'avortament. Tenen un protocol tan exhaustiu per part d'altres prestacions sanitàries, o només en l'avortament, casualment només en l'avortament?

El punt sisè d'aquest protocol estableix que ..., o el punt setè, perquè em falta el temps, ja, que *"junto con la modalidad de pago y de facturación de cada uno, también debe facilitarles el nombre y la dirección de las entidades especializadas en la atención personal y urgente a las embarazadas y a las madres"*. A quines entitats ha d'informar el metge? És el punt setè d'aquest protocol.

El punt vuit, un telèfon, el mateix del protocol i d'emergències, jo ahir vaig telefonar per veure com m'atenien i vaig haver de donar el nom, que m'hi vaig negar, l'adreça, vaig donar l'adreça, i havia de dir l'edat. Una altra vegada incompliment de privacitat, era un telefonista i m'havia d'identificar que era tal persona, que vivia a tal adreça i que demanava per temes d'avortament. Una altra forma de no preservar la intimitat.

Veig que no tenc més temps, m'agradaria que contestàs totes les preguntes perquè nosaltres el que veim clarament és que vostès han fet una dinàmica de l'avortament que no té altra prestació sanitària. I això té a veure amb temes morals i de consciència del Partit Popular que no tenim perquè compartir totes les dones.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, Sra. Santiago, jo vull destacar que de Catalunya, Madrid, Múrcia i després les Illes Balears, de totes les disset comunitats autònomes som la quarta que registra el major nombre d'avortaments a tot l'Estat. Això i tenint en compte la població que hi ha a Balears respecte de la resta d'autonomies, és una dada molt significativa per tenir molt clar que l'avortament no és un tema per fer demagògia, ni per fer crítica destructiva, ni alarmisme. Hem d'actuar de manera molt responsable i crec que en aquest sentit hauríem d'estar tots d'acord i intentar anar tots junts i no treure temes religiosos, ni ideològics que jo crec que en aquest moment han de quedar fora de tot això.

L'any 2010, les darreres dades oficials del ministeri a les illes, diuen que es varen practicar 3.295 avortaments, o el que és el mateix, més de 9 avortaments al dia durant tot l'any. A tot això li hem d'afegir que un 10% de les dones de Balears ho feien fora de la nostra comunitat autònoma. Jo crec que tots els nostres esforços com a Govern i com a Conselleria de Salut han d'anar encaminats a evitar que es donin aquestes xifres i evitar que tantes dones es vegin obligades a avortar, ho podem evitar mitjançant educació, salut sexual i reproductiva.

Vostè criticava les declaracions del ministre Gallardón. Bé, vostè ho ha dit, no és aquí el lloc de parlar-ne, però jo crec que seguint amb les xifres, podem dir que el gruix de les dones amb les quals la incidència d'interrupció voluntària de l'embaràs es veu més incrementada en els darrers temps són les de 30 i 40 anys i què ens fa pensar això?, doncs que aquestes dones són les més afectades per la crisi econòmica. Són dones majoritàriament treballadores, amb parella estable i que estan molt afectades per la situació d'instabilitat laboral i per la crisi econòmica financera. Jo crec que era això al que es referia el ministre Gallardón. Però bé, avui no és el moment de parlar-ne i això és una realitat Sra. Santiago. Com li he dit, no parlem de qüestions religioses, sinó de dades objectives i del que hi ha damunt la taula.

Jo crec que hem de treballar en educació, en salut sexual i reproductiva. Hem de procurar que totes les dones i tots els professionals tinguin la suficient informació i formació. Hem d'aconseguir que la nostra comunitat autònoma no formi part dels primers llocs d'aquest rànquing. I és aquí on aquest govern ha començat a fer feina seriosa. S'ha nomenat una coordinadora autonòmica de salut sexual i reproductiva, nomenada per aquest govern, que està duent a terme una rigorosa tasca que compta amb tots els professionals i col·lectius que d'una manera o d'una altra estan implicats en aquest tema, una tasca que no només serveixi per aconseguir resultats ara mateix, sinó a llarg termini que és d'allò que es tracta en aquest tema. Tot com sempre, no pot ser d'una altra manera, emmarcat i marcat per la Llei 2/2010.

El passat 30 de novembre, la conselleria va constituir un comitè tècnic d'estratègia de salut sexual i reproductiva a les Illes Balears. Un comitè interdisciplinari per abastar tots els aspectes possibles, un comitè on participa l'Institut Balear de la Dona, atenció especialitzada, atenció primària, experts independents, entre d'altres. La missió d'aquest comitè és millorar la qualitat de l'atenció que reben les persones al voltant de la seva salut sexual i reproductiva, tot això donant una resposta sanitària integrada i coordinada. L'objectiu és promoure una bona gestió de les possibles situacions i la prompta i impecable atenció a les complicacions, quan aquestes es presentin. Són objectius dins aquests paràmetres, promoure la salut sexual, facilitar a la població informació i educació, oferir atenció sanitària a la salut sexual, garantir als professionals la formació necessària sobre salut sexual, afavorir la investigació, la innovació i les bones pràctiques. I els vull recordar que el passat 16 de desembre, vam dur a terme la I Jornada Tècnica de Salut Sexual i Reproductiva de les Illes Balears, amb un gran èxit de participació de professionals, perquè tota aquesta que feim en un tema tan sensible i tan íntim com és aquest, afavorirà la situació de les dones que es troben amb la difícil i complicada situació d'enfrontar-se a un procés d'interrupció voluntària d'embaràs.

De fet, com li deia, les dades em preocupen especialment perquè de les 3.295 dones que es van sotmetre a una interrupció voluntària d'embaràs el 2010, 745 d'elles ja havien avortat en una altra ocasió, no era la primera vegada que se sotmetien a una interrupció voluntària de l'embaràs. És clar que totes les dones que pateixen aquesta situació han de rebre tota la nostra ajuda, la situació no és fàcil i com li deia al principi, fer demagògia sobre aquest tema no aportarà res, ni a la política ni sobretot a les dones.

Nosaltres hem fet feina des del principi en aquest sentit i quan vam arribar al Govern vàrem trobar un concert amb clíniques privades per valor de més d'1 milió d'euros, en el qual la salut pública quasi no intervenia, excepte a Menorca i a Eivissa. I no hi havia cap control de les actuacions que s'estaven fent, de les proves que es duen a terme, de les setmanes de gestió, etc., per part de la sanitat pública.

Ara per ara com està el tema? En aquests moments la sanitat pública garanteix un protocol dins el marc de la Llei 2/2010, on es realitzen les interrupcions voluntàries de l'embaràs. El protocol és que quan la dona pensa que està embarassada, acudeix en el centre de salut corresponent, en el qual el professional sanitari diagnostica l'embaràs i el temps d'embaràs. I si vol interrompre l'embaràs, li serà lliurat un sobre amb informació que contempla la Llei 2/2010. Com estipula la llei, al quart dia fa la segona visita, després d'un període de reflexió de la pacient. I el pas següent és derivar-la a l'hospital públic del sector que li correspongui per practicar la interrupció. No és un procés tan complicat com el que vostè ha explicat. En cas que aquest hospital, pel motiu que sigui, no pogués exercir la interrupció voluntària de l'embaràs, es deriva a l'Hospital Verge de la Salut, on s'ha preparat un servei per a aquest tema.

Repetesc, tot sempre emmarcat dins la Llei 2/2010. S'ha elaborat un protocol que respecta i contempla tots els supòsits. A més, m'he reunit personalment amb els caps de servei d'obstetrícia i ginecologia dels hospitals públics de la nostra comunitat autònoma, i entre d'altres temes es va tractar de la interrupció voluntària de l'embaràs. Les seves aportacions totalment constructives, ens van ajudar a desenvolupar millor aquest protocol, així com els suggeriments provinents de primària i d'altres organitzacions. Jo ja els aclareixo, per si tenen dubtes, que aquest procés que marca el nostre protocol garanteix en tots els seus aspectes la confidencialitat de les dades personals. Estam a l'espera d'allò que farà el Govern central amb aquesta Llei 2/2010, perquè com vostè ha dit, el ministre de Justícia ja ha anunciat que hi haurà modificacions.

El nostre és un protocol molt elaborat, un protocol que no existia la passada legislatura, on només hi havia un conveni amb clíniques privades, a les quals se'ls pagava directament sense cap mena de justificació, justificació que per altra banda tota administració pública ha de demanar als seus proveïdors, però 1.300.000 euros es conveniaven i es pagaven sense cap tipus de justificació. Es feia així amb els altres proveïdors? Evidentment no. Les dones es trobaven en aquestes situacions i creim que mereixen un cert control, una mínima comprovació per part del Govern que tot allò que s'estava fent, es feia d'acord amb la llei, que se'ls estava informant correctament, que les proves eren les necessàries i que en el cas de menors de 16 anys tenien el consentiment adient. En definitiva, el que volem són garanties per a les dones, que ningú no comprovava i en cap cas es desconfia dels professionals, però la sanitat pública ha de tenir alguna cosa a dir amb el que es fa.

Per al 2012 es posa solució a totes aquestes mancances. Com deia, un protocol que garanteix que la dona que tria dur a terme una interrupció voluntària de l'embaràs ho fa informada de tot, amb un procés clar i transparent i amb el suport dels professionals de la nostra sanitat pública. Per altra banda, la feina d'aquest govern amb la informació, formació i educació en salut sexual i reproductiva a tots els col·lectius implicats. Com dic, les dues línies d'actuació en aquest tema com sempre per mirar la garantia i la seguretat de les dones de la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el que no pot ser és que quan un fa una anàlisi sociològic, o quan fa una anàlisi que a vostè no li convé, ens tracti de demagògics. Jo no l'he tractada a vostè de demagògica. És una realitat social la pressió de l'església catòlica sobre aquest tema i això és una realitat i vostè no la pot caracteritzar de demagògica. Hi estarà o no d'acord, però vostè no la pot caracteritzar de demagògica.

Li vull dir que sempre l'esquerra i els col·lectius feministes han demanat, i sempre ha estat un lema seu, anticonceptius per no avortar, sempre s'ha demanat això, anticonceptius per no avortar. Vostè quina política farà d'anticonceptius? Donarem els anticonceptius gratuïts en aquesta comunitat autònoma per evitar l'avortament? Podrem repartir preservatius als joves per evitar l'avortament? Perquè l'anticonceptiu és la base principal per evitar l'avortament. Davant això què ens anuncia el Partit Popular? La píndola del dia després, la dona no podrà anar directament a la farmàcia, haurà de ser mitjançant recepta mèdica. És aquesta la línia que vostès seguiran? Què faran? Contesti'm què faran sobre els temes d'educació i amb els temes d'anticonceptius.

Sap per què ha pujat de 30 a 40 anys? Efectivament la crisi afecta, però sap per què ha pujat?, perquè els 10 euros que costen les píndoles *antibaby* no es poden pagar i les dones deixen de prendre-la i les dones deixen de comprar preservatius. Vostè què pensa fer? Vostè ha detectat aquest problema, doncs què pensa fer? Diguui-nos-ho avui aquí. Estam absolutament d'acord amb aquesta línia d'educació, estam absolutament d'acord que s'han de donar anticonceptius a les dones per evitar l'avortament. Idè digui-nos què pensa fer.

M'agradaria que em contestàs perquè després tendrem un debat d'aquesta moció i serà segurament més polític, les preguntes que li he fet. On era l'Institut de la Dona en aquest debat, quan s'elaborava aquest protocol? On era el Consell de la Dona, el varen convidar a participar en aquest debat, que és l'òrgan de participació que té l'Institut de la Dona, el convidaren? El Consell de la Dona és en els pressuposts, li paga 15.000 euros cada any, hi era?, se'l va convocar?, per què només es va triar pactar aquest protocol amb les associacions antiavortistes, per què?, per un component purament ideològic, si no, per què?

La pregunta també que li deix formulada aquí perquè no m'ha contestat. Es fa un protocol tan exhaustiu per a qualsevol prestació sanitària que es concerta i es deriva, o només per temes d'avortament? És habitual dins l'ib-salut que el mateix dia es faci la proposta de resolució i es resolgui? O hi havia, com és el tema de l'avortament, molta pressa per poder fer aquestes coses? No m'ha contestat aquest punt.

Un altre punt que li deman, a quines entitats ha de derivar el metge que tinguin a veure amb temes d'embaràs i de dones embarassades. Vostè en el punt 7 del seu protocol ho estableix, que el metge haurà de donar informació a la dona que expressi la seva voluntat per realitzar l'avortament d'unes entitats que es preocupen pel tema de les dones embarassades. Quines entitats són aquestes? Digui'ns noms i llinatges. Quin material hi haurà en aquest sobre que es lliura a la dona perquè reflexioni durant tres mesos? No li donaran fotocòpia de la llei, que em diu vostè; quins documents?, quins documents hi haurà? Vull que em contesti aquesta pregunta.

Perquè, miri, el que han aconseguit fins ara vostès ha estat crear alarmisme on no n'hi havia. El tema de l'avortament en aquest estat estava resolt, ens posàvem a nivell d'Europa i estava resolt. Clar!, i vostès seran..., per primera vegada a la història d'Europa una llei de terminis tornarà enrere, i vostès creen un alarmisme aquí quan hi ha una solució creada, que és que hi ha una derivació de metge a metge, i vostès es fiquen enmig, l'administració no confia en aquest metge, no hi confia, vostè ho ha dit, que no tenien garantia de les ecografies, que no tenien garantia que una nina de 16 anys anàs confiada. Aquestes clíniques estaven autoritzades, el que vostès volen controlar és el procés d'avortament, i altres prestacions sanitàries no les necessiten controlar, però aquesta, per un problema de consciència del Partit Popular o de determinades persones del Partit Popular, es converteix en un problema moral i ho converteixen en un problema administratiu.

Vostès el que han aconseguit avui és que Son Llàtzer i Manacor, i ho diuen públicament després d'aquesta reunió celebrada per vostès, han pactat amb les seves gerències que faran una cosa diferent d'allò fixat per l'ib-salut; això ho diuen els caps de servei, i ho diuen públicament amb nom i llinatges. Han aconseguit que Son Espases continuï derivant a les clíniques autoritzades dones que volen avortar incomplint el seu protocol. Hospitals que es neguen a fer avortaments derivats d'altres hospitals que també ja s'hi han negat, perquè ells estan disposats a fer els del seu sector però no els que es deixen de fer a altres sectors.

Vostè té un problema que li va generar el Sr. Bestard. Resolgui'l, però resolgui'l pensant que mentre no puguem tenir la suficient estructura sanitària en aquesta comunitat autònoma perquè els avortaments es puguin realitzar de forma responsable a la xarxa pública continuï aquest concert que estava funcionant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, Sra. Santiago, vostè no m'escolta; li he dit que la principal preocupació d'aquest govern és evitar que es produeixin els avortaments. Evidentment si s'han d'evitar els avortaments s'han d'aplicar mitjans anticonceptius, com fins ara o més, potenciar-los.

Però és que em sorprèn. Vostè diu que les dones queden embarassades perquè no poden pagar les píndoles anticonceptives, i vostès volen que la píndola del dia després es doni a la farmàcia lliurement. Si es dona amb recepta serà gratuïta, estarà finançada pel sistema de salut. Com que no?, si la hi fa el seu metge, la píndola l'haurà de pagar el Servei de Salut; si es va a buscar directament a la farmàcia la paga la pacient o la dona, això em sembla que està claríssim.

Vostès el que tenen és...

(Remor de veus i petit aldarull)

...una incoherència... molt gran en aquest tema, perquè l'únic que els preocupa d'això és que es renovi el concert amb les privades. Ja ho vaig dir una vegada: què els preocupen, les dones o les clíniques privades? Vostè a la seva última frase ha dit "renovin el concert amb les privades". L'únic que volen és que renovem el concert amb les clíniques avortistes, i nosaltres el que volem és donar aquesta prestació des de la sanitat pública. No hem fet un protocol restrictiu, simplement hem fet un protocol perquè no existia, perquè aquesta prestació no es feia a la sanitat pública, només es feia a la sanitat privada.

Vostès diuen si amb altres protocols ho feim; i vostès per què no volen fer conveni de neurocirurgia urgent a Eivissa amb la sanitat privada?, per què no volen fer altres tipus de convenis amb la sanitat privada i defensen aquest a capa i espasa? S'està intentant donar aquesta prestació des de la sanitat pública com totes les altres, i com diu l'article 19 de la Llei de salut sexual i reproductiva, interrupció voluntària de l'embaràs, en casos excepcionals es farà en els centres concertats, en casos excepcionals, com diu la llei, però aquesta prestació, igual que les altres, s'ha de dar a la sanitat pública, complint la llei que a vostè tant la preocupa.

I la derivació que vostè diu que es feia de metge a metge, idè que qui es pensa que deriva ara?, el metge de primària al metge d'hospital. Qui es pensa que deriva? És que no sé... A mi em sap greu, no la vull acusar ni d'alarmisme ni de res, però ha de pensar molt bé el que diu i quan diu que abans la derivació era de metge a metge ha d'explicar com es fa ara; idè ara el metge de primària deriva al metge de sector, evidentment dos professionals de la sanitat pública, que és nosaltres volem dar les prestacions i que és la sanitat per la qual nosaltres estem treballant i estem intentant fer-la sostenible després del que vostès ens van deixar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 1450/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 133/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Moció RGE núm. 1450/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en educació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 133/12.

Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar la moció, té la paraula la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en moments de carestia i dificultats pressupostàries és quan s'hauria de treballar més intensament per aprofitar totes les oportunitats que es puguin presentar per magres i escasses que siguin, i tenc la impressió que aquest govern no les està aprofitant.

Per això vull posar l'exemple. Hem assistit recentment a una reunió del Partit Popular Europeu a Palma, la segona d'un partit polític europeu celebrada a la capital de les Illes Balears, i hi havia, com va dir l'eurodiputada Rosa Estaràs, molt nivell: diputats del Parlament Europeu, secretaris d'Estat, comissaris, primers ministres, membres de la Comissió Europea del Consell d'Europa, i una bona representació de la Comissió d'Educació i Cultural del Parlament Europeu. S'ha aprofitat aquesta oportunitat per aconseguir finançament europeu per refer-nos una mica de les misèries que pateix el nostre sistema educatiu? S'ha emparaulat l'adopció d'algun programa nou?, s'ha apel·lat a nous fons europeus, tan necessaris per a l'educació a les Illes Balears? Tot el que no s'hagi fet haurà estat una oportunitat perduda a les nostres illes.

En un altre ordre de coses, però sense sortir de les oportunitats perdudes, no veig en aquests moments que el Govern de les Illes Balears hagi posat en marxa la maquinària reivindicativa davant Madrid, un govern del mateix partit que a les Balears, per pal·liar una mica, ni que sigui una mica, per pal·liar una mica el sistema de finançament autonòmic tan profundament injust que patim. Amb penes i treballs la passada legislatura es varen aconseguir millores. Quin tram han avançat vostès, senyors del Govern, durant aquest primer any de legislatura que es complirà aviat, en la millora del finançament, no ja autonòmic, sinó per a coses tan bàsiques i elementals com els programes educatius? Cap govern no es pot permetre que passin les oportunitats sense aprofitar-les, i en la situació actual això encara es pot permetre menys, però el Govern fa la impressió que les està deixant passar alegrement.

En primer lloc, i passam al primer punt de la moció, vull remarcar la manca d'informació entre el Govern i els centres educatius. Per posar un exemple, el conseller del ram només s'ha reunit una vegada amb els directors i les directores dels centres educatius d'Eivissa en prop d'un any que portam de legislatura, i encara ho fa per videoconferència, i estic convençuda que ho fa empès per la conjuntura del moment, no per una planificació prèvia pensada i raonada. És evident que el Govern de les Balears no vol que les coses li fugin de les mans,

com li està passant per exemple al seu homònim del País Valencià; es volen evitar conflictes d'ordre públic, es vol evitar també la imatge dels infants protegint-se del fred i de les protestes generalitzades als centres educatius. Potser per aquesta raó el to del conseller amb els centres no és tan dialogant com caldria esperar, més aviat s'apela poc al consens i a buscar solucions conjuntament als problemes plantejats, i s'usa de vegades un to molt semblant al d'*orden*o y *mando*.

La informació amb els centres ha de funcionar fluidament, ha de funcionar amb tota normalitat, i ha de ser transparent i clara, i ha d'estar raonablement planificada, i ha de produir-se amb una certa regularitat. Els directors i les directores han de conèixer de primera mà les intencions de la conselleria, els seus projectes, la seva perspectiva en la gestió global de l'educació a les Illes Balears.

En segon lloc, els centres educatius han de ser tractats de manera equànime i transparent. Els equips directius han de saber a què atènyer-se i han de poder treballar amb un mínim de tranquil·litat i de seguretat, per complicades que siguin les circumstàncies que està vivint la seva gestió. Comentàvem fa un parell de setmanes que fa la impressió que els centres educatius amb equips directius que gestionen millor els seus recursos són penalitzats per la conselleria; potser només és una impressió, però tenim prou mostres que ho avalarien, i això crec que no pot ser de cap manera. En cap cas mai no s'haurien de penalitzar els equips directius que saben gestionar bé la carestia i que saben treure profit dels recursos escassos, i sobretot no s'haurien de fer mai favors d'aquells que malbaraten els recursos o els gestionen malament. Com que allò que s'hauria de fer implicaria haver de resoldre problemes de mala gestió en altres casos, entenem que el Govern en aquests casos no ha actuat; per tant demanam ser equànimes -és imprescindible- i que els criteris de repartiment de recursos entre els centres sigui conegut per tothom. Transparència, equanimitat. Sigui transparent i respongui a criteris generals, coherents i raonables.

També s'ha de fer en aquesta línia, i per això ho demanam reiteradament, un calendari de pagaments. La realització dels pagaments als centres per part de la conselleria fa la impressió de ser un autèntica caos. Als centres de primària se'ls han pagat els dos primers mesos del 2012, però tenen un deute acumulat del 2011 que en alguns casos els està escanyant completament. En canvi als centres de secundària se'ls van pagant els endarreriments del 2011, mentre que no se'ls ha pagat res d'enguany. Això provoca situacions pràcticament insostenibles per als centres educatius. Escoles de primària a Eivissa que portaven el servei de menjador, ara l'han hagut de traspasar a l'empresa de càtering que se n'ocupava amb l'impacte que això pot tenir en famílies més desfavorides. En alguns casos es donen situacions tan lamentables com que l'escola demani a l'ajuntament que els pagui les factures de telèfon, a més de tot el deute acumulat.

Com es pot fer front a aquesta situació? Perquè això no passi, per fer front a aquesta situació, regularitzar els pagaments, però també crear aquest fons de contingències per facilitar que es vagi pagant en la manera en què es pugui aquest deute acumulat.

Punt 4. Fa referència a la formació professional. N'hem parlat abans, en el punt de les preguntes, per tant seria tornar sobre les mateixes qüestions repetidament. En qualsevol cas vull remarcar una vegada més la necessitat que el Govern posi una atenció especial a la formació professional si vol treballar perquè les Illes Balears avancin, perquè la nostra societat millori en el futur, perquè tinguem entre nosaltres treballadors qualificats formats aquí, perquè una societat sense bons professionals té un futur ben magre, i allò que demanam és que es posi a fer la feina ara ja d'una manera immediata, que no esperi els dos anys que ens ha anunciat el conseller; és molt fàcil destruir però costa molt construir, i la imatge i el prestigi de la formació professional són molts d'anys de feina que ha costat donar-li. Per tant entre tots siguem conscients que el conseller d'alguna manera tenguí en compte, amb aquells pagaments que es fan als centres, aquells que tenen la formació professional, perquè si no són els que més pateixen amb aquestes retallades. I ara aprofit que és aquí per tornar-li-ho dir, però vostè ho sap, perquè és que si no..., vull dir que un batxillerat es pot apanyar amb un guix i un esborrador, però un cicle formatiu, de cap manera, i per tant hi ha aquesta descompensació.

Passant a un nivell més bàsic, senyores i senyors diputats, voldria remarcar la necessitat de defensar un principi fonamental de la nostra societat: l'educació és un dret universal, ha estat una de les grans conquestes socials de la nostra societat, i ho ha de continuar essent en el futur. No pot ser que els drets universals siguin qüestionats segons qui estigui gestionant el govern de torn. En aquest sentit voldria expressar la meua preocupació perquè encara no s'han pagat les beques de transport, de menjador del 2011 i no ha sortit la convocatòria del 2012. Ho sabem, això està afectant les famílies més desfavorides i posa en perill la universalitzat de l'educació com a dret fonamental dins la nostra societat. Que no agrada el programa de reutilització de llibres de text?, idè que se n'inventin un altre, però que no deixin aquestes famílies en la situació més desfavorida sense una ajuda, amb un protocol per menjador, transport i llibres de text.

Falten diners, ho sabem; falta pressupost per poder garantir els serveis bàsics i per poder garantir els programes necessaris. Per això pensam que ha de saber treure més recursos de Madrid i més recursos dels programes de la Unió Europea, que hi són. No es tracta de cap caprici. Les Balears vàrem tenir l'any 2010 un 36,7 d'abandonament escolar prematur, estam per darrere Malta, i Malta és a la cua de la Unió Europea. Sabem que vam aconseguir pujar i sortir d'aquest decreixement de fracàs i abandonament escolar amb uns programes determinats, que van passar d'aquell 44 a aquest 37, i que així i tot és trist. Per tant s'haurien d'aconseguir només que siguin aquests recursos per als programes de reforç i d'acollida.

Molt breument el tema d'Es Pratet. Es Pratet només és cridar l'atenció perquè hi haurà un problema, i el Govern ha de parar atenció a aquestes necessitats, preveure els problemes que hi haurà amb l'escola d'Es Pratet per resoldre'ls, sense fer-ho a l'últim moment, perquè és l'únic problema que en aquest moment sí que es pot treballar amb una certa previsió, i només és un recordatori en aquest sentit.

I finalment, i acab, el darrer punt: pacte. Parlarem, però vostès han de proposar i que nosaltres sempre hem defensat, i permeti'm que dubti de la voluntat del Govern, de fer un pacte per l'educació a hores d'ara. El Govern ha donat prou proves de no tenir gaire interès de fer un pacte per l'educació: s'han realitzat concerts nous que potser són innecessaris, s'ha promogut la divisió entre els alumnes per raó de llengua, no es paga als centres el mínim per poder funcionar, no es fa una bossa..., i tot un llarg etcètera. Per tant fa la impressió que aquest pacte per l'educació constitueix una cortina de fum, un element purament propagandístic d'un govern que no té, en realitat, la intenció de dur-lo a terme, perquè quan algú proposa un pacte allò que ha de fer en primer lloc és donar mostres d'acostament a aquells amb qui vol pactar, dialogar-hi, intercanviar opinions, buscar el consens, no utilitzar la pròpia força de manera unilateral, i el govern del PP no fa res de tot això; al contrari, al Parlament s'ha instal·lat a vegades un to que una servidora desconeixia i que no agrada gens, un to que sovint raneja l'amenaça, un to admonitori de tints autoritaris molt poc parlamentari.

Esperem -i acab- que com el beat Ramon Llull, que per cert no parlava castellà per molt que ho digui el president, quan va veure la llum mentre feia poemes en provençal, hi hagi alguna contingència que faci reflexionar el Govern de les Balears i redirreccionar les coses per al bé de tothom, de l'oposició, del mateix govern i també, òbviament, del conjunt de la societat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí.

(Petit aldarull)

Per part del Grup Parlamentari Popular es mantenen les esmenes 1621/12, 1622/12, 1623/12, 1624/12, 1625/12, 1626/12 i 1627/12. Per defensar-les té la paraula la diputada Sra. Carolina Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Marí, a veure si sé aclarir algun dels seus dubtes que vostè ha plantejat aquí.

Moltes vegades, a les persones que ens dediquem a la política, ens acusen que no ens ocupem dels problemes que realment preocupen els ciutadans i que ens distanciem del que volen les persones a les quals representem, però quan pujar a aquesta tribuna a parlar d'educació, com avui, estam tocant uns

dels temes que preocupen directament la ciutadania, així com també preocupa als grups polítics aquí representats.

Avui sotmetem aquesta moció a debat, que deriva d'una interpel·lació realitzada al conseller d'Educació fa dues setmanes, però no podem perdre de vista el context en el qual ens trobam. El Govern de les Illes Balears ha plantejat el primer dels quatre grans pactes de la legislatura, el pacte per l'educació, ja que l'acord entre totes les forces polítiques és fonamental per poder millorar i per donar estabilitat al nostre sistema educatiu, i dins aquest esperit, dins aquest context, des del meu grup presentem una sèrie de consideracions a les propostes que ha presentat la portaveu del grup proposant, la Sra. Marí.

I començant pel primer punt de la moció he de dir que compartim que la importància que hi hagi informació fluida entre els centres educatius, el Govern i la comunitat educativa. Però no només ho compartim, Sra. Marí, és que es fa, i és que el primer interessat que hi hagi una comunicació fluida és el mateix govern, no només per a un bon funcionament sinó per desactivar els rumors que moltes vegades es donen carregats d'informació diguem-li incorrecta. I aquí nosaltres li proposam suprimir "informar degudament" per "continuar informant". Vostè diu que el conseller d'Educació només s'ha reunit una vegada amb els directors i per videoconferència, però no només és el conseller qui s'ha de reunir, qui ha d'estar en contacte amb els directors dels centres, no parla de la feina que fan les delegacions, concretament a les altres illes. Per exemple, conec perfectament la feina que fa la delegada d'Educació a Eivissa, que està en contacte permanent amb tots els centres, cosa que per desgràcia la seva antecessora no era precisament un exemple de disponibilitat, ni per als centres ni per a molts de pares.

Al següent punt de la moció destil·la una acusació cap a la Conselleria d'Educació de no tractar els centres de manera equànime i transparent, però això no ho compartim. Precisament, amb la situació econòmica que tenim, el Govern és molt escrupolós en com es destinen els recursos, per això li proposo llevar la paraula "escassos" de la redacció inicial, compartirà amb mi que, siguin escassos o abundants, s'han de distribuir de manera equànime.

A mi, m'agradaria mantenir un to cordial quan parlem de recursos, però es fa difícil no contestar amb contundència quan se senten algunes afirmacions. Aquí també entraria el punt 3, on els propòs una redacció alternativa, perquè el Govern treballa intensament per reestructurar la nostra administració i per poder baixar el dèficit. Tot això mantenint els serveis a dues àrees fonamentals com són assumptes socials, sanitat i educació.

Avui, malgrat aquestes dificultats, la Conselleria d'Educació està pagant. Vostès insisteixen molt en el calendari de pagaments per fer veure que no hi ha interès per pagar als proveïdors i als centres, però és que s'està pagant, amb dificultats és veritat, però la conselleria compleix i sense cap calendari.

A més hi ha molts d'exemples del seu compliment i d'una gestió molt més eficaç des que el nou govern es va posar al front amb un pressupost prorrogat, sense liquiditat, amb els centres de secundària que no cobraven les assignacions des del mes de març del 2011, amb partides bloquejades i diners del ministeri per a programes educatius que no varen arribar. Es podria continuar aquesta llista amb el tema de la neteja i dels programes de reutilització de llibres.

Això s'està actualitzant, però no explic això que tantes vegades han explicat altres portaveus del meu grup i el mateix conseller d'Educació, per fer un retret a l'anterior govern, ho explic com a exemple que poc a poc i amb dificultat el Govern està complint i també per contestar les acusacions que utilitzam la crisi com excusa. A més, hem de saber d'on venim per poder saber cap on anem. La Conselleria d'Educació ho té molt clar: amb el poc temps que ha entrat en vigor en nou pressupost es donen solució poc a poc a totes aquestes qüestions econòmiques, fins i tot s'han regularitzat els pagaments dels centres i quasi, quasi només queden pendents dos mesos de l'any passat.

Per això, la nostra redacció alternativa al punt 3 va en el sentit que instem a regularitzar en la mesura de les possibilitats pressupostàries els pagaments dels deutes acumulats als centres sostinguts en fons públics.

Al punt 4, hi votarem a favor. Avui el conseller ja li ha contestat al torn de preguntes. S'ha de prestar una atenció especial als estudis de formació professional. Tenim un model d'FP molt estàtic, amb una oferta que ara s'actualitza, sempre limitada per les dificultats pressupostàries, però cal treballar en una planificació que doni resposta a les necessitats formatives de la població i que doni resposta a un sistema productiu que cada vegada demana més persones qualificades, però aquesta inèrcia necessita més de set mesos per ser modificada.

Quan al centre de Can Marines, el conseller ja li va explicar que malgrat que la idea existia, però el projecte no, també està encaminada.

La resta de cicles formatius, també s'ha explicat la tendència a unificar i potenciar la formació professional i aconseguir fons per incloure més ocupabilitat.

Al número 5 li proposam eliminar la paraula "precària". Efectivament, ens reafirmam en el fet que l'educació constitueix un dret universal i aquest govern, malgrat la situació econòmica, destina molts esforços per atendre les demandes de la comunitat educativa. Ja sé que vostès demanen més recursos, nosaltres també volem més recursos, però avui s'han d'administrar els recursos que tenim i no gastar el que no tenim perquè justament aquesta política és la que ens ha duit a aquesta situació.

Al següent punt, el 6, també li proposam una sèrie de canvis en la redacció. Com sap ja s'han iniciat contactes i reunions amb el ministeri, com amb Europa, per recuperar el que va deixar de pagar el Govern del Sr. Zapatero i per aconseguir fons complementaris per diversos programes d'innovació i formació.

Vull afegir que es fa una anàlisi amb més profunditat del sistema educatiu en conjunt i que aquí tenim un tema molt interessant per aprofundir dins la Ponència per al pacte per l'educació. S'ha de trencar aquesta inèrcia de liderar els rànquings del fracàs i l'abandonament escolar. Es tracta de millorar la nostra competitivitat i crear oportunitats de creixement econòmic que passa per una reforma del nostre model educatiu.

Al punt 7 també li present una esmena, aquí, Sra. Marí, vostè coneix perfectament, fins i tot millor que jo, la situació de les infraestructures educatives al municipi d'Eivissa i les complicacions que s'han patit per construir nous col·legis. Sé que l'anterior conseller tenia molt d'interès per fer un nou col·legi -el nou col·legi d'Es Pratet-, però igual que altres municipis de tots els colors varen posar a disposició solars perquè es fessin els centres educatius, a Vila no hi havia manera.

Sempre dic que això ens ha de servir per no tornar repetir la història, però també li dic que en quatre anys, apart de posar aules modulars a Vila, alguna cosa més es podria haver fet. Em sap molt de mal dir-li-ho, però és així. El cas d'Es Pratet és precisament un dels exemples més sagnants.

Sé que després em renyarà en el seu torn i em podrà contestar que nosaltres duim nou mesos, però és clar, jo aquí li podria fer una broma: nosaltres som bons, però no tant, Sra. Marí, ens ha de donar un poquet més temps per quadrar la cosa.

També li vull recordar aquí que quan hi va haver el canvi de govern a l'anterior legislatura, de les primeres decisions que va fer, els primers mesos de Govern, la Sra. Galmés va ser aturar les obres de l'Institut de Sant Antoni perquè havia de modificar el projecte, perquè no li agradava aquell projecte, les conseqüències, les hem patit, gràcies a Déu avui està arreglada la cosa.

Al punt 8 també li proposam un altre redactat. No compartim tampoc el redactat de la darrera frase de l'exposició de motius ni del punt número 8, que és el que realment votam. Des del nostre punt de vista s'ha de fer una anàlisi al tractament de les llengües al nostre sistema educatiu i no només d'una llengua en concret.

Sra. Marí, sé que en aquest tema tenim postures diferents; postures diferents, sí, però crec que no irreconciliables i que avui no les aclarirem aquí. Per això li propòs que quedi pendent per a debats més profunds dins el context del Pacte per l'educació, que és on podem debatre molts de punts.

Ara bé, per responsabilitat no podem perdre de vista el que diu l'article 18 de la Llei de normalització o el que diu el Tribunal Constitucional o el que diu el Tribunal Superior de Justícia. No podem ignorar els drets de les persones ni que cap llengua estigui per damunt l'altra. Per això li proposam que l'acord sigui per al tractament de les llengües al nostre sistema educatiu i no únicament una llengua, la llengua catalana.

Per acabar perquè s'exhaureix el temps, li he de dir que hem de treballar per un model educatiu de qualitat i em resisteixo que, perquè hi hagi un context econòmic poc favorable, els grups polítics d'aquesta cambra no ens puguem asseure a parlar del present i del futur de l'educació de la nostra comunitat. Crec, sincerament, que és la nostra responsabilitat.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, compartim, Sra. Marí, el conjunt de la moció i per tant, anunciam el vot favorable.

Creim que és un encert començar constatant el moment de dificultats de les finances públiques. La veritat és que ens pensàvem que el PP ho agrairia, que ens agrairia a tots que reconeguéssim les dificultats econòmiques, tot el contrari del que parlava el Partit Popular l'anterior legislatura. Veig que, ben al contrari, li presenten esmenes per negar que els recursos són escassos o la situació de precarietat. Jo, francament, no ho entenc.

Sembla com si el PP volgués negar una realitat ingrata, com vol negar la reacció contundent de la comunitat educativa contra les retallades. El PP que es feia un tip de criticar per insuficients uns pressuposts d'Educació superiors als actuals, molt superiors als actuals, i que ara els troba suficients, ara que hi ha retallades absolutament en tots els camps de l'educació.

En tot cas, precisament perquè creim que els recursos són escassos, aquesta transparència, aquesta claredat que apunten els punts primer i segon són més necessaris que mai i creim que amb més...crec que amb més rellevància, amb més intensitat que altres vegades i és una prèvia per aconseguir consensos i credibilitat com a interlocutors.

El punt tercer se sembla molt a un que nosaltres defensàrem i perdérem fa just quinze dies, que el Govern pagui els deutes acumulats, siguin de qui siguin, que els paguin. Els centres sobreviuen avui amb angoixa, una llosa dels impagaments. Vostè els ha apuntat, n'ha fet una relació, són evidentment, en tots els termes, les assignacions de despeses ordinàries, els concerts amb els privats, les beques de menjador, les dels llibres de text, les de transport, etc. També és una prèvia per poder tractar altres temes perquè mentre un té aquesta angoixa de si cobrarà o no, és difícil tractar l'excel·lència. Record que el PP va votar en contra fa quinze dies, veurem... confii que tenguí més sort.

També votarem a favor dels punts 4 i 7, sobre els equipaments a l'illa d'Eivissa, i ens adherim a tots els arguments que vostè ha apuntat i que crec que han estat en part compartits més enllà de cercar la teologia o el moment i la seqüència en el punt en què, per què estan aquí, però que avui s'han d'aprovar els punts que planteja, crec que hi ha un ampli consens.

Al punt 5 li he de confessar que tenim un escrúpol, Sra. Marí. El punt diu que la situació econòmica no ha d'afectar l'educació. Hi estam d'acord, però dit així en aquest temps verbal pot semblar que encara no ha passat, però ja ha passat. Els pressupostos d'enguany preveuen una davallada de 120 milions respecte d'allò realment gastat el 2010. Potser era més adequat demanar al Govern una rectificació, en tot cas hi estarem d'acord.

El punt següent posa al dit a la nafra. El principal problema de la nostra educació és el finançament. Les Illes Balears no poden continuar tolerant l'espoli fiscal al qual són sotmeses o no assolirem mai l'excel·lència que la riquesa del país permet. Talment ho deia també fa quinze dies i el PP ens va votar en contra.

Certament no pensam en línies específiques des del Ministeri d'Educació, que bones són, sinó en una situació estructural del finançament de les Illes Balears per poder destinar a Educació la part del pastís que nosaltres considerem. Serà l'única manera de canviar substancialment el percentatge el PIB que hi dedicam.

Al darrer punt, torna reclamar el pacte per l'educació. Nosaltres el duguérem a votació i se'n recordarà que el retirarem perquè vàrem trobar que no hi havia les condicions per parlar-ne. Estic content, i li don suport, que el lligui amb un pacte sobre la llengua. El conseller d'Educació precisament s'hi ha apuntat, ens hi va convidar la setmana passada, a parlar d'un pacte social per l'educació. Ara és clar, era el mateix matí que havíem abandonat aquesta sala perquè el PP havia atracat IB3.

El mateix matí Biel Barceló demanava al president sobre la modificació de la Llei de normalització lingüística: si hi havia una informació pública i milers de persones deien que es canviàs dins aquella informació pública, què faria el Partit Popular? El president li va dir que el PP tenia més vots. És clar, si aquesta és la vocació, la filosofia que batega rere un pacte... bé, així serà molt difícil asseure's, no té molt de sentit asseure's, un pacte social per l'educació o un pacte social pel que sigui.

El mateix matí el conseller també minimitzava les mobilitzacions i el PP parlava d'adoctrinament per explicar la reacció de la comunitat educativa a les retallades. Tot plegat, la veritat és que mina bastant la credibilitat d'una voluntat real d'entesa. Una credibilitat que a més està sota mínims respecte del compromís pressupostari que tendrien els eventuais acords davant l'obsessió del Partit Popular per retallar despesa pública i ara ja ens anuncien retalls sobre el pressupost del 2012 en educació!

La veritat és que tampoc no va contribuir molt l'escenografia d'aquella acta. La vaig tractar, l'he qualificada d'antiquada on l'autoritat, el president, el conseller, els que te criden, es col·loquen rere la taula, una mena de tribuna, a la capella del Consolat i els altres són una espècie d'*atrezzo*, de convidats a una (...), no poden demanar la paraula, no podem fer preguntes, estan allà com si fossin els espectadors d'una roda de premsa, no tenen els documents, no els han pogut llegir abans, no els han pogut llegir ni en aquell mateix moment perquè s'entreguen en CD... Jo la veritat és que ho trob molt poc model, no transmet participació, dinamisme, obertura, un procés dinàmic on tothom és protagonista. La veritat és que no, és decimonònic pur i dur.

L'endemà els mitjans de comunicació coincidien en una mesura estrella, la segregació dels alumnes per llengua, quan tota la comunitat educativa ja ha dit que no qüestionin el model d'immersió, els ho ha dit tothom, però sembla que per al PP és irrenunciable que el resultat final d'aquest procés negociador hagi afeblir la posició del català dins el sistema educatiu com un episodi més dins el full de ruta del Partit Popular. Per cert, sentències, ja que es parla de sentències, és molt interessant l'aclariment final d'execució de sentència de Catalunya.

Em sembla molt interessant, perquè el Sr. Bosch ha basat tot el seu compliment de la legalitat vigent amb una sentència oblidant-ne moltes altres que en el món hi ha i concretament aquesta ara convendria tenir-la present dins l'execució de sentència, a veure si això es tindrà en compte o no dins aquest pacte.

Jo, en aquell moment, la veritat és que em vaig sorprendre que el conseller va tenir la gosadia de posar-nos com a exemple el pacte de Finlàndia. El pacte de Finlàndia és un consens magnífic, realment són paraules majors en matèria d'educació amb èxits reconeguts internacionalment. L'educació, avui, forma part dels elements d'identitat del país, de l'autopercepció nacional, quan un parla d'alguna cosa de Finlàndia surt el tema de l'educació. S'ha arribat a dir i a escriure que els mestres han forjat Finlàndia, però és que la gent no els retreu que hagin adoctrinat, els ho agraeix. La població de Finlàndia agraeix als mestres que hagin forjat l'estat de Finlàndia.

Em sembla que la comparació que amb el que fa aquí el Partit Popular amb les senyes d'identitat del país i la seva relació amb l'escola és que no s'aguanta de per enlloc. No s'aguanta de per enlloc.

Tant de bo el pacte social per l'educació a les Illes Balears hagués de servir per tot el que va servir i serveix avui a Finlàndia i amb tots els sentits i amb un sentit que per a nosaltres també és molt important: l'educatiu, però també el social. Avui és molt important el paper que ha jugat l'escola de cohesió social. És imprescindible.

Una comunitat, una societat a la qual ha arribat tanta de gent als darrers anys, haver aconseguit que es fessin un mínims de participació, de pertinença a un projecte comunitari en bona part ha passat per l'escola i en bona part ha passat per com ha metabolitzat l'escola el coneixement de la llengua catalana com a una llengua oficial del país. Atacar aquest punt d'una funció essencial que ha fet l'educació és un atac frontal als elements de cohesió de les Illes Balears. Per tant, per a nosaltres, també serà un element cabdal del pacte per l'educació.

Donam suport íntegre i sense reserves mentals al punt tal i com el planteja el Grup Socialista i evidentment si li acceptés l'esmena que confii que no li passa ni pel cap a la ponent acceptar l'esmena que precisament intenta fer de la provocació lingüística un element d'un suposat pacte, nosaltres retirariem el suport al punt perquè ens semblaria que ja s'estan descreant les condicions per arribar a allò que pretenia la literatura del punt tal i com està redactat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Marí, quan vostè vulgui.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. Alorda pels seus punts de vista òbviament tan àmpliament coincidents amb els d'aquesta diputada.

Sra. Torres, ja sé que vostè no és budista, però amb aquest mantra que es repeteix constantment des dels seus escons, que sembla que no vàrem prou o que sembla que ho vàrem fer prou bé i que tota la responsabilitat sembla ser que és dels d'abans, repeteixen un mantra que això, sembla ser que el budisme s'ha instal·lat en aquests sectors.

És important del primer punt el fet de millorar la transparència i la informació, millorar la comunicació dels centres i si ho hem posat com a primer punt és perquè pensam que és imprescindible en aquests moments. Per tot això no acceptarem canviar l'esmena que ens ha proposat, per tant, no accepta en aquest punt.

Quan al segon punt continuo pensant que sigui com sigui la comunicació del Govern amb els centres aquesta no funciona prou bé i continuo pensant que la distribució dels recursos no es fa de manera equànime. No se segueixen criteris universals d'aplicació igual per a tothom i m'hi fan pensar les dades estadístiques. No es tracta d'una qüestió imaginària, sinó que és ben real.

Com s'explicaria si no que a uns centres se'ls hagi baixat un 25% i a uns altres un 35%? Quins són els criteris que s'ha aplicat per això d'aquí? Per tant, no es pot acceptar l'esmena del PP en honor a mantenir l'equanimitat i la transparència, però sí que s'acceptaria quant a llevar el terme "escassos".

Quant al punt 3, diuen que el Govern fa un gran esforç per pagar els centres, amb això no n'hi ha prou, com es demostra dia rere dia no n'hi ha prou ni prop fer-hi. Aquí els proposam una manera de fer-ho: facin una borsa de contingències per fer front als deutes dels centres educatius, no els deixin deseparats; els deutes oscil·len, i ho hem dit repetidament, d'entre 20 i 30.000 a primària i a secundària arriben a més de 50.000 euros. Qui assumeix aquest deute? Qui se'n fa càrrec? La solució hauria de passar, per això els proposam l'articulació d'aquesta borsa de contingència, que no deixàs els centres amb aquesta anguniosa situació de patir un deute que no saben com podran fer-hi front. En aquest context, la seva proposta entenem que no aporta cap solució i que és talment allò que se'n diu un brindis al sol, per tant no es pot acceptar l'esmena.

Respecte del punt 4 ens felicitem que hi estiguem tots d'acord. I quant al punt 5, sí que s'accepta, perquè en veritat, Sr. Alorda, no hi ha un canvi en el sentit del punt, perquè si canviem "precària" però es manté el verb "patir" se sobreentén el sentit semàntic en aquest punt.

Quant al punt 6, la negociació amb l'Estat i amb la Unió Europea no veig per enlloc que la portin a terme com toca, ni amb la intensitat que ens agradaria que la hi portassin; jo no he sentit el president del Govern en les seves anades a Madrid referir-se ni una vegada a paraules d'educació, a la situació de l'educació, ni als programes que pertocaria i que treballa per millorar aquest punt, quan a Europa no es tracta tant de reivindicar com d'usar el treball dels nostres representants allà perquè aportin recursos cap aquí. Si treballen molt, parlen molt i actuen poc no ens serveix de res; si tenen molt bones intencions, però el nostre sistema educatiu reb uns recursos migrats de la Unió Europea, quan aquests hi són i són importants, no pens que estiguin fent bé la seva feina. Malgrat tot, conseller, li donam el nostre suport, li donam la nostra confiança que a partir d'aquests moments facin la feina, siguin molt reivindicatius, per tant sí que acceptarien l'esmena amb aquest nou redactat en el punt 6.

Quant al centre d'Es Pratet, miri, no li acceptaré per allò que he dit del mantra budista, perquè trob que és de manca parlamentària, manca d'elegància parlamentària repetir sempre els retrets a aquest passat; tots hem fet allò que hem pogut, a tots ens hauria agradat fer més, però la situació era i és la que és, per tant, li repeteix, per manca parlamentària, no hi entraré, per tant no li accept.

I finalment, el punt 8, en relació amb el pacte per l'educació; és veritat que ja tenim un document sobre el qual treballar, que ja podem anar analitzant-lo i que podem dir-hi la nostra, però crec que no estan complint una cosa prèvia al document que té a veure amb l'actitud, vostès no mostren en aquesta cambra una actitud pactista, no demostren amb el seu posat, amb el seu tracte amb l'oposició, amb la seva manera de fer les coses una actitud favorable al pacte, sovint tenc la impressió que s'estimarien més imposar un determinat model i que les forces de l'oposició diguéssim amén. Però no és això, però un pacte és que cadascú per començar s'ha d'establir una relació entre més d'un, aquest pacte ha de recollir les propostes de més d'un i tothom i ha de cedir una mica i al final s'ha d'arribar a un punt d'equidistància en què tothom hagi cedit aquesta mica, en què tothom vegi una mica reflectits els seus punts de vista i que sigui assumible per part de tothom. Un pacte és això i vostès

fins ara no han demostrat amb la seva actitud que vulguin aquest pacte.

Per això, i precisament, també recordar que l'únic pacte que havíem mantingut més de trenta anys, el pacte per la llengua, no ha funcionat a partir des que vostès han entrat al Govern, per tant el pacte que teníem no s'ha respectat, per tant difícilment veim una actitud positiva per a aquest pacte.

I, Sra. Torres, i ja acab, la llengua catalana no és una llengua més, no és una llengua qualsevol, és la llengua pròpia, i no és perquè ho dic jo, és perquè ho diu l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí.

Una vegada escoltat el debat, agrairia a tots els senyors portaveus, si hi estan d'acord, els punts 2, 4, 5 i 6 per assentiment, i passarem a votar els punts 1, 3, 7 i 8. Hi estan d'acord?

Senyores i senyors diputats, passam a votar.

24 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció, per la qual cosa aquests punts que hem votat queden rebutjats.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5963/11, presentada per l'Ajuntament de Palma, de proposta de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5963/11, presentada per l'Ajuntament de Palma, de proposta de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

Per part de l'Ajuntament de Palma té la paraula el Molt Honorable Senyor Batle de Palma, Sr. Lluís ..., Sr. Mateu Isern.

(Algunes rialles i remor de veus)

Ha de comprendre que tract més el seu germà que vostè. Benvingut.

EL SR. BATLE DE L'AJUNTAMENT DE PALMA (Mateu Isern i Estela):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Comparesc davant la màxima institució de la representació de la voluntat popular de Balears, el Parlament, seu de la decisió i de l'impuls polític d'aquesta comunitat autònoma i ho faig com a batle de la capital de les Illes Balears, representant dels ciutadans i les ciutadanes de Palma de Mallorca, veng a presentar la reforma o el retorn de la Llei de capitalitat de Palma i ho faig satisfet, perquè tenc la convicció que aquesta reforma és bona per als palmesans, per als mallorquins, per a Balears i per al futur de Ciutat de l'illa de Mallorca i de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, just en aquest moment especialment greu que ens ha tocat viure s'han d'afrontar els problemes, fer el diagnòstic precís i tractar de preveure quins seran els remeis adequats. Aquesta és l'essència de la política, la resolució de problemes, l'anticipació als desafiaments i l'aprofitament d'oportunitats.

Avui no comparesc en aquesta cambra amb ànim de polemitzar, ni tan sols de litigar o crear cap fricció o disputa, he vingut a sumar, i els deman, humilment, que no enfrontin aquesta presa en consideració de la modificació de la Llei de capitalitat de Palma de Mallorca com a un desafiament o un greuge partidista; no vegin en la voluntat de la corporació de Palma disposició de desfer el ja fet, sinó la sincera voluntat de millorar les coses i, si n'és el cas, dotar la capital de les Balears dels instruments que permetin als ciutadans viure millor. Aquest i no un altre és el nostre objectiu.

Comparesc davant vostès com a batle de Palma de Mallorca, en representació de la ciutat, per donar compliment al mandat del Ple i fer ús de les facultats que a la ciutat va concedir el nostre Estatut d'Autonomia exercint la capacitat d'iniciativa legislativa, reconeguda a la capital per l'article 75.10 del nostre Estatut. Es tracta en aquesta ocasió de promoure la recuperació de la primera llei de capitalitat que es va dissenyar per a Palma, la inicialment aprovada per aquest parlament, la Llei 23/2006, de 20 de desembre, que va ser retallada a l'anterior legislatura, en el que afecta les seves competències urbanístiques.

I comparesc, de conformitat amb allò acordat pel Ple municipal el 22 de desembre passat, per majoria absoluta i sense cap vot en contra, per traslladar al Parlament la nostra pretensió de recuperar unes competències, potser les més decisives per a la ciutat, les d'ordenar el seu futur.

Amb aquesta nova proposició de llei l'Ajuntament de Palma sol·licita que es corregeixi allò que segons el nostre punt de vista va ser un error, la pèrdua d'unues competències que ens atorgaven poder de decisió en aspectes fonamentals per a la ciutat; competències que suposaven una fita històrica a la nostra conquesta per l'autonomia municipal, em referesc a l'arrogació que es va cometre a l'anterior legislatura quan es varen tutelar les capacitats urbanístiques de la ciutat impeding l'exercici més ampli i eficaç de la seva capitalitat en un dels seus aspectes fonamentals, com és l'urbanisme.

Feim nostres les consideracions sobre la capitalitat de Palma de l'exposició de motius d'aquella llei, consideracions que podríem repetir aquí punt per punt i que, sobre la base de la Carta Europea de l'Autonomia Local d'Estrasburg, de 15 d'octubre del 1985, es refereix a les entitats locals com a un dels principis fonamentals d'un règim democràtic. I inspiram la capitalitat de Palma de Mallorca en el dret de l'autonomia municipal que ha de ser respectada per tots els òrgans que integren l'administració pública.

La Llei de capitalitat va ser sol·licitada unànimement per tots els grups municipals en el Ple del 31 d'octubre de 2001, per impulsar un projecte de Carta Municipal, prèviament consensuat, també per unanimitat, per tots els portaveus municipals l'any 1999. En un altre ple posterior, el de dia 22 de març del 2002, es reiterava una vegada més la voluntat municipal de tirar endavant la Llei de capitalitat. D'aquí va néixer, l'any 2006, la primera Llei de capitalitat per a Palma, amb la finalitat essencial de servir millor els interessos generals de tota la ciutadania, facilitar la participació ciutadana en la gestió dels assumptes locals per millorar-los i dotar-los d'agilitat i d'eficàcia, i tot això sense perjudici de la unitat de govern i gestió del municipi en coordinació amb les altres administracions, la presa de decisions al nivell més pròxim dels ciutadans, sense que això suposi reduir coordinació i valoració dels interessos de totes les administracions implicades.

En aquesta llei de capitalitat es recullen, com expressa la seva exposició de motius, les aspiracions de Palma de Mallorca, és a dir, dels seus ciutadans i ciutadanes, amb l'objectiu d'un desenvolupament equilibrat de totes les seves zones i la dotació de tots els serveis necessaris d'una ciutat immersa en el segle XXI amb la mirada posada en el futur.

La ciutat de Palma, com a capital de Mallorca i de les Balears, reuneix les necessitats d'una gran ciutat, la vuitena d'Espanya en la seva valoració de 421.000 habitants, segons l'últim estudi del padró municipal. Però al mateix temps, per la seva condició de capçalera administrativa i territorial històricament i geogràficament ha d'acollir pel sentit d'economia les exigències dels grans equipaments i infraestructures de centralitat i irradiació territorial. Aquesta doble condició, la seva importància inqüestionable en el territori i l'acompliment d'aquestes exigències, ha de facilitar la potestat de disposició per conjugar la seva ordenació i els desenvolupaments necessaris.

Palma és una ciutat amb les seves pròpies necessitats, però com a capçalera de l'illa de Mallorca i capital de la comunitat autònoma de les Illes Balears també està al servei de tot el territori insular. Per això mateix, per les exigències de serveis i dotacions superiors que ha d'afrontar, Palma requereix una capacitat d'ordenació i d'articulació com a ciutat el més àmplia i completa possible, de manera que cap altra instància pugui imposar externament solucions indesitjables o inadequades a la ciutat perquè, sobretot, la ciutat ha d'aconseguir ser un espai de convivència i no un contenidor d'equipaments. Aquesta és la ciutat a la qual ens devem i aquest és el compromís de l'equip de govern municipal al qual represent.

Palma té una capacitat de recursos humans tècnics i pressupostaris que li permeten una merescuda autonomia per a la seva ordenació urbanística, segons la legislació i la normativa vigents. Tenir aquesta autonomia de disposició i ordenació urbanística és fonamental, no és de menor importància recobrar la necessària agilitat i eficàcia en la tramitació de l'ordenació urbanística, pèrdua lamentable, patida per la retallada a la seva autonomia, conseqüència d'una decisió que es va adoptar a l'anterior legislatura imposant una tutela política i administrativa que es pot garantir mitjançant altres mecanismes menys paralitzadors i més respectuosos amb l'esperit inicial de la Llei de capitalitat.

La modificació operada per la Llei 8/2008, de 5 de juny, responsable d'aquella retallada, no es va ajustar rigorosament a la fórmula per a això prevista a la disposició addicional segona de la Llei de capitalitat, i sense el previ debat en el Ple municipal es va introduir una regulació que no concorda amb la importància i la capacitat de Palma com a capital, perquè Palma és major d'edat.

Per poc que se sàpiga de temes urbanístics actuals, es té coneixement de les enormes dificultats i superposicions de lleis, normatives i organismes que fan infructuosa i gairebé inabordable qualsevol tramitació urbanística amb les condicions actuals. Basta dir que l'adaptació del Pla general de Palma al Pla territorial insular que ja estava redactada ha estat impossible aprovar-la amb sis anys de tramitació -repetesc-, amb sis joves, tenint ja la normativa redactada.

Això, al mateix temps, ha fet impossible disposar de gran part dels reajustaments o de les modificacions puntuals i d'altres desenvolupaments del pla general. Palma necessita una llei de capitalitat que li permeti resoldre amb les degudes autonomia i eficàcia, des de la responsabilitat i la legalitat, l'ordenació de les seves necessitats, així com l'articulació dels serveis i equipaments generals als quals obliga aquesta capitalitat i, precisament, amb raó d'ella.

D'aquesta manera, la proposta municipal per a Llei de capitalitat de Palma recupera novament la Llei 23/2006, de 20 de desembre, i hi incorpora els articles 72 i 73 que varen ser derogats per l'article 1.2 de la Llei 8/2008, de 5 de juny. El nou article 72 declara el Pla general d'ordenació urbana de Palma com l'instrument rector de l'activitat urbanística de la ciutat, mitjançant el qual han de materialitzar-se els principis constitucionals d'utilització del sòl d'acord amb l'interès general, així com la participació de la comunitat a les pluvàlues que generi l'actuació o l'acció urbanística del municipi, perquè la competència per a l'aprovació definitiva del Pla general d'ordenació urbana i d'altres instruments de planejament urbanístic ha de correspondre al municipi de Palma de Mallorca, i el Ple del seu ajuntament, que representa els ciutadans de Palma, ha de ser l'òrgan competent per a l'adopció dels corresponents acords d'aprovació i inicial i definitiva i del Catàleg de protecció, així com també per a la seva revisió, modificació i adaptació als instruments d'ordenació territorial.

La nova redacció no exclou les competències del Consell de Mallorca sinó que les complementa i, per tant, garanteix el compliment estricte de la normativa insular, autonòmica i estatal, així com el procediment d'aprovació del Pla general d'ordenació urbana i del Catàleg de protecció a la seva revisió, modificació o adaptació als instruments d'ordenació territorial. A més, es confereix un tràmit d'audiència específica al Consell Insular de Mallorca, que s'articularà mitjançant un informe no vinculant que s'haurà d'emetre en el termini de dos mesos. El nou article 73 estipula que aquest informe del Consell Insular de Mallorca s'emetrà per part de l'òrgan que determini les normes d'organització i s'ha de cenyir a les consideracions oportunes per motiu d'interès supramunicipal i de legalitat, garantint d'aquesta manera la no-invasió en les competències de la política municipal.

D'una altra banda, la modificació de l'article 75 de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat, és de caràcter tècnic i pretén agilitar el sistema d'expropiació per taxació conjunta, corresponent a l'Ajuntament de Palma l'aprovació definitiva del projecte d'expropiació que implica, així mateix, la declaració d'urgència d'ocupació dels béns o drets afectats.

Aquesta modificació de la Llei de capitalitat impulsarà el futur del municipi i, sense perdre l'esperit de solidaritat amb altres municipis de les Illes, donarà a la ciutat la necessària eficàcia, capacitat de disposició, agilitat per a l'ordenació i els desenvolupaments que requereix com a espai de ciutat, com a espai de convivència a la qual no podem ni volem renunciar perquè els balears sentin orgull de la seva capital, Palma de Mallorca, i els palmesans estiguin també orgullosos de viure en aquest municipi capital. Volem tenir mecanismes per servir millor als interessos dels palmesans, tenim dret a aquesta autonomia, respectam la llei i complim un compromís electoral ratificat amb el suport absolutament majoritari de la voluntat dels ciutadans.

Quant al nom de la ciutat, l'ajuntament proposa per majoria absoluta del Ple municipal la derogació de l'article 1.1 de la Llei 8/2008, de modificació de la Llei de capitalitat, i la substitució, en tot el seu text, de la denominació Palma per Palma de Mallorca. Si bé a nivell intern la recuperació del topònim de Palma de Mallorca pot semblar una qüestió menor és a la seva dimensió nacional i internacional quan cobra un major sentit el nom de Palma de Mallorca per la seva major i millor identificació així com la intenció d'afavorir la seva projecció turística, principal font d'ocupació i de riquesa de la nostra terra.

La recuperació del nom oficial de Palma de Mallorca pot conèixer, i de fet conèixerà, amb la denominació més popular de Palma. Així és i així ha de ser, Palma de Mallorca, Palma, Ciutat són noms que designen per igual la capital de Mallorca i de les Illes Balears i cadascú és i serà lliure de nomenar la ciutat com la dugui en el cor.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Batle. Intervencions dels grups que es mostrin a favor de la proposició. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Óscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, permítanme comenzar dando, en nombre de mi grupo parlamentario, la bienvenida al alcalde de Palma de Mallorca, a los concejales y representantes de la corporación municipal a esta cámara así como al delegado del Gobierno, sean todos bienvenidos.

Permítanme, señorías, comenzar por decir que el Parlament es, evidentemente, el máximo órgano representativo que expresa la soberanía de los ciudadanos de esta comunidad autónoma y tiene el deber, como poder legislativo, de hacer lo propio, esto es, de legislar por mandato de representación de los ciudadanos de esta comunidad que tiene en Palma de Mallorca su sede y su capitalidad. Es entonces legítimo y necesario decir que la toma en consideración de esta reforma, como bien se ha dicho, del retorno de la Ley de capitalidad de Palma a Palma de Mallorca, proviene, esta vez, de una demanda aprobada por mayoría absoluta de sus miembros, del Ayuntamiento de Palma de Mallorca, de Ciutat, de Palma, como ustedes quieran.

En el ayuntamiento el pasado 21 de diciembre los grupos de la oposición, igualmente representados en esta cámara, votaron en contra del cambio de denominación de Palma por Palma de Mallorca y se abstuvieron en el retorno de las capacidades y competencias urbanísticas de la ciudad. Volviendo la vista atrás y haciendo historia, como ustedes sabrán, la capital de Baleares demandó en su día, unánimemente, una ley que le proporcionara la particularidad legal conforme a su idiosincrasia, porque eso es precisamente lo que hacen las leyes de capitalidad, ya existen en Madrid, en Barcelona, en Santiago, en trámite en Zaragoza, en Sevilla, en Valencia, no hacen sino otorgar a las ciudades capitales de provincia comunidad autónoma una serie de particularidades legales por sus especiales necesidades supramunicipales. Sino no tendrían objeto porque, ¿cuál sería el motivo de dotar a una ciudad de una ley de capitalidad si no fuera el de hacerla partícipe de singularidades que la distinguen del resto?. Eso es precisamente lo que se hace a lo largo de la geografía nacional con las leyes de capitalidad.

Palma de Mallorca, Palma, no es mejor o peor que ningún pueblo o ciudad de Baleares, simplemente, señorías, es distinta y distintas son sus necesidades y también por lo que es nuestra capital en la comunidad autónoma. Y tal y como fue el espíritu de la originaria ley de capitalidad y conforme a la importancia que le confiere nuestro Estatut de Autonomía es necesario dotarla de aquellos instrumentos que están a nuestro alcance para favorecer la autonomía local, descentralizar competencias y dotar de ciertos mecanismos competenciales al ayuntamiento.

Se puede dotar de especificidad a una capital porque no tiene las mismas necesidades ni los mismos problemas que los demás. Palma tiene más población que cualquier otro municipio de Baleares, es la sede de la mayoría de instituciones de esta comunidad autónoma y del Estado en la comunidad, alberga las conexiones más importantes para el archipiélago o la Universidad. En definitiva, tiene un carácter supramunicipal. Por eso, básicamente el texto originario del 2006, que fue variado en el 2008, es perfectamente legítimo, totalmente legal proceder a regularlo porque respeta la ley y el Estatuto de Autonomía y lo que es más importante, la voluntad mayoritaria de los ciudadanos de Palma que dieron su apoyo a un proyecto político que expresó, sin ambages, que esta reforma era necesaria porque así aparecía en el programa electoral con el que hoy el alcalde de Palma concurrió a las elecciones y del municipio.

Señorías, Palma es mayor de edad y, señorías, Palma tiene apellidos. Si hoy la oposición quiere centrar el debate en Palma o en Palma de Mallorca seguirá dando un debate estéril que sólo es atribuible al PSOE y al PSM que fueron los que suscitaron esta reforma. Nosotros queremos hacer y debatir asuntos importantes, no cortinas de humo. Por eso, dotar a Palma de los apellidos con los que siempre ha contado desde el siglo XIX y llamarla tal y como ha sido recordada por millones de personas alrededor del mundo es justo y necesario y es de simple sentido común. Por eso, el artículo 1 de la reforma legal, que hoy se toma en consideración, así lo pretende. Palma de Mallorca sólo ha sido administrativa y oficialmente Palma, sin el apellido de Mallorca, desde octubre del 2008 hasta nuestros días, apenas tres años, porque así lo refleja el registro de entidades locales del Ministerio de Administraciones Públicas. Una curiosidad, desde el año 99, en el que se impulsó la reforma de la carta local de la capital que derivaría finalmente en esta ley de capitalidad, el nombre no estuvo ni nadie habló de cambiar su denominación, ni siquiera en el 2006 la oposición ni quiso ni se opuso a este consenso. Si revisan ustedes las actas de todas aquellas reuniones y sesiones en las que se debatió, incluso la ley del 2006, en ninguna, en ninguna se hizo referencia expresa u oposición por ningún motivo a que la denominación de nuestra ciudad era Palma de Mallorca. Tan es así que el propio Estatuto de Autonomía de 1983, en sus artículos 19.3 y 33.6 se refieren a la capital como Palma de Mallorca.

No se trata aquí de consumir un acto de dirigismo social, señorías, lejos de posturas ideológicas que nos establecen como hemos de vivir, pensar o llamar a nuestra ciudad consideramos que los palmesanos y los mallorquines y baleares seguirán llamando como les plazca a la capital de Baleares, Ciutat, Palma, Palma de Mallorca o, como hace unos siglos, Mallorca. No es ésta una cuestión social ni sociológica, señorías, sino administrativa, y en tono coloquial los mallorquines y palmesanos seguirán refiriéndose a la sede de la capital tal y como les plazca, pero la capital de esta comunidad, les guste o no, siempre ha sido Palma de Mallorca, hasta que de manera unilateral y desde posiciones nacionalistas se impuso en el 2008 por el pacto de izquierdas la denominación de Palma, como huérfana, sin apellidos.

Así, el día 5 de agosto del 2008 se rubricaba un informe por el secretario del Pleno del Ayuntamiento de Palma que decía textualmente a modo de conclusión: “Es inconstitucional cualquier cambio de denominación del nombre del municipio de Palma de Mallorca que no venga acordada por el propio ayuntamiento en Pleno y por mayoría absoluta de sus miembros, dándole evidentemente el trámite previsto en las normas citadas -y añadía- ¿qué autonomía sería que ni siquiera cada ayuntamiento pudiera establecer su denominación con los requisitos pertinentes?”. La sentencia del Tribunal Supremo del 19 de diciembre de 1990 dice textualmente: “entre otras cosas respecto a este tema de la competencia del cambio de denominación del municipio, por tanto, no cabe que pueda producirse alteración del nombre o la capitalidad contra la voluntad del ayuntamiento”. Más claro, señorías, imposible. Ya en 1882 se concedió el tratamiento de excelencia a nuestro ayuntamiento, mediante Real Decreto de 14 de marzo, y se concedía expresamente a la ciudad de Palma de Mallorca. Creo que los argumentos son muy clarificadores al respecto.

Señorías, este debate no debe servir para enturbiar otro de importancia mayor, no será ésta una cortina de humo para devolver al Pleno del Ayuntamiento de Palma de Mallorca las competencias urbanísticas que le fueron sustraídas en el 2008 por una cuestión de reparto de poder, seamos sinceros, y contra los intereses generales de los ciudadanos de Palma, porque igualmente se pretende con la reforma de la Ley de capitalidad, que hoy se somete a la consideración de esta cámara, incorporar de nuevo las facultades de decisión urbanística que se arrojaron por parte del Consell de Mallorca en el 2008 por el pacto de izquierdas.

Señorías, Palma es mayor de edad, su administración, el volumen y capacidad de la misma, la agilización de los plazos y la eficiencia en el ejercicio de las competencias, su carácter supramunicipal y los constantes desafíos a los que deben enfrentarse los poderes públicos, también en el ámbito urbanístico, hacen que sea necesario que no existan más tutelas que las de la ley y el derecho para defender la legalidad y el interés general, para que Palma decida como debe ser la ciudad y para que los poderes públicos, el ayuntamiento, pueda servir mejor, de manera más eficiente y descentralizada a los intereses de las más de 420.000 personas que residen permanentemente en nuestra ciudad.

Esta reforma pretende incorporar una nueva redacción de los artículos, como sabrán, 72 y 73 originarios, derogados por la ley del 2008, que permiten que Palma apruebe definitivamente su plan general de ordenación urbana e introduce, así mismo, el sistema de tasación conjunta previsto en la legislación urbanística y la potestad municipal para la declaración de urgente ocupación de fincas, introduce, igualmente, una serie de adaptaciones finales en su disposición adicional única y en la de adición que no pretender más que adaptar al nuevo marco jurídico las competencias urbanísticas de la ciudad.

Esta es, en resumidas cuentas, la modificación que se pretende por parte del Ayuntamiento de Palma y, señorías, yo creo sinceramente que es de justicia, y lo es en el sentido originario de la definición que hace más de dos mil años el jurista Ulpiano otorgó a la justicia definiéndola como la constante y permanente voluntad de dar a cada uno lo suyo. Demos, pues, a Palma lo suyo y a la demanda de sus ciudadanos

la autonomía necesaria para distinguirla realmente como capital. Creemos sinceramente que esas competencias serán útiles para la gestión de los intereses de la ciudad, para el desarrollo y la configuración de la misma y además seremos consecuentes con la Constitución, el Estatuto de Autonomía y la Carta Europea de Autonomía Local. Los ayuntamientos, señorías, están inexorablemente destinados a decidir mayoritariamente sobre las áreas de gestión que afectan directamente a sus vecinos, ese es el objeto de la segunda descentralización que se materializa con esta reforma.

Señoras y señores diputados, esta reforma es necesaria porque permitirá facultades que ahora se dilatan tras indeseables marañas burocráticas, permitirá hacer más eficiente el trabajo del Consell de Mallorca y el de Palma y con ella, además, no se perjudica a nadie. ¿Por qué razón, entonces, no deberíamos tomarla en consideración? Yo esto convencido de que durante el posterior debate parlamentario tendremos ocasión de cincelar el texto y enriquecerlo quizá con el debate parlamentario. Ese es el mandato de los ciudadanos, el que políticamente auspicia a los políticos a legislar, a decidir y a tomar decisiones imbuidas por el interés general. Las competencias no son de las instituciones, sino de la voluntad popular, son de quién decide legítimamente la ley previa aprobación del Parlament. Esa es la voluntad de los ciudadanos, es la que manda, no lo olviden, señorías.

Por eso es tan legítimo, legal y justo que tras el referendo de los ciudadanos se decida convertir a un ayuntamiento como el de Formentera en consell insular, si eso es beneficioso para mejorar la vida de los que allí residen, como cambiar la denominación de Ciudadela por Ciutadella de Menorca, como se hizo hace unos años, sí, sí, Ciutadella de Menorca, y especialmente cuando ello no es perjudicial para los intereses generales de la comunidad, de la ciudad o de la institución. Y este parlament así lo hizo, afortunadamente, y nadie duda que Formentera tiene unas singularidades que la convierten en merecedora de este hecho y que Ciutadella de Menorca se llama así porque así lo quieren sus vecinos. Pues bien, igualmente Palma lo es porque su población, sus servicios, sus infraestructuras y su administración tienen una dimensión distinta y específica al resto de municipios de Baleares.

Con esta toma en consideración se pretende dar la oportunidad de convertir en ley las legítimas, justas y democráticas aspiraciones de Palma de Mallorca, y voy acabando.

Señores y señoras diputadas, yo quiero recoger el testigo de serenidad y de coherencia del alcalde de Palma hoy para decirles que yo tampoco he subido a esta tribuna a discutir o a provocar un debate estéril del, y tú más. No quiero volverme hacia el pasado, sino mirar hacia adelante. Sería un desalentador espectáculo que esta ley se convirtiera en este parlament en la roca de Sísifo o de Prometeo, sería una innecesaria condena a los ciudadanos de Palma porque creo, sinceramente, que especialmente ahora debemos estar a la altura de nuestras responsabilidades que no son otras, señores diputados, que aquellas que están a nuestro alcance, cada uno la suya, para mejorar la vida de los ciudadanos.

A mi hoy me ha tocado la oportunidad de intervenir en este debate en nombre de mi grupo parlamentario, un debate que afecta directamente a la ciudad donde he nacido y donde tengo mi vida, por tanto, es especial para mí. Por eso les digo, señorías, que sería un ejercicio de responsabilidad hoy ser razonables y conscientes que con estas modificaciones que hoy se nos presentan y se nos prestan a consideración para mejorar y darle a Palma más oportunidades estuviéramos todos conformes. En mi opinión, humilde y sincera, sería un ejemplo de cordura y de sentido común en aras del mejor principio que honestamente pueden pretender los que se dedican a la cosa pública, dejar a los que vengan una comunidad, una isla, un municipio mejor de lo que lo encontraron.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervenció dels grups parlamentaris que es mostrin en contra de la proposició. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot, donar la benvinguda, una salutació, al Molt Honorable Batle de Palma i a tots els regidors, la majoria de l'oposició, de l'Ajuntament de Palma que avui estan presents, és un honor per aquest parlament rebre'ls. També saludar a un vell conegut d'aquesta casa que és el delegat del Govern.

Entram directament a les qüestions que es plantegen a la modificació de la Llei de capitalitat, són dues, una de caràcter urbanístic i l'altra el nom de la ciutat. Mirin, jo tampoc no crec que sigui el moment d'entrar en polèmiques molt agres, però la veritat és que són dues qüestions que tenen un pes diferent, el discurs del batle li ha donat un pes diferent en la seva extensió a la modificació urbanística de l'altra, de la modificació del nom de la ciutat, i jo crec que efectivament aquí hi ha dues qüestions que tenen dos objectius diferents, el primer, el canvi de la tramitació urbanística. El nostre ordenament urbanístic de la nostra comunitat autònoma és una piràmide que té en el seu vèrtex la Llei d'ordenació territorial, després les Directrius d'ordenació territorial d'àmbit comunitat autònoma, més baix els plans territorials insulars i els plans directors sectorials d'àmbit d'illa i en la base els plans municipals d'àmbit mínim un municipi. Cada un dels plans vincula el de sota i, per tant, el Pla general de Palma s'ha d'adaptar al contingut de les Directrius d'ordenació territorial i del Pla territorial de Mallorca.

Allò lògic és que l'organisme supramunicipal que representa el consell, que té atribuïdes les competències urbanístiques per raons de legalitat i oportunitat, controla, en l'acte d'aprovació definitiva, si les determinacions dels plans municipals, i em referesc a tots els plans municipals, tenen encaix a les determinacions supramunicipals.

I això, com s'ha presentat aquí, crec que no és una guerra entre dues administracions, és un procediment normal que garanteix la defensa dels interessos generals en el territori i lloc de cada illa. I per què dic que és un procediment normal, en el sentit d'estadísticament corrent? En primer lloc, Mallorca és un sistema urbà, no val aquesta defensa tancada de la capital com a ens separat de la resta d'illes, ja ens ho deia Albert Quintana Peñuela, geògraf, mort prematurament el desembre del 78, quan era director general d'Ordenació del Territori del Consell General Interinsular de les Illes Balears, fa molts anys, però la tesi doctoral del professor Albert Quintana encara avui és vigent; en aquesta tesi doctoral deia: *“Los medios de comunicación actuales, así como los nuevos medios de transporte, permiten reducir las distancias reales produciendo un encogimiento del territorio que facilita los desplazamientos. Todo ello tiene como resultado inmediato la pérdida del monopolio que el centro urbano ejercía de ciertas funciones, al mismo tiempo que el campo se ve compensado con ciertas ventajas tradicionales convirtiéndose en un lugar adecuado para la localización tanto de personas como de actividades. Éste es justamente nuestro caso, en efecto, este mecanismo está en la base de la formación de las regiones metropolitanas que actúa en Mallorca tan sensiblemente, tan sensiblemente que ha reducido toda la isla a una área única donde de forma global, aunque no igual en todos sus puntos, se dispone de muchas de las ventajas que antes iban asociadas estrechamente a la capital.”*

En segon lloc, senyores i senyors diputats, els creixements tenen uns límits, el batle de Palma ens ha dit que duen molts anys intentant aprovar l'adaptació del Pla general de Palma al Pla Territorial Insular de Mallorca, però no ha explicat quin és el problema, no l'ha explicat, jo, en tot cas, després l'explicaré, però hi ha un problema cabdal: si hi ha uns sostres de creixement i aquests sostres de creixement els estipula l'article 33 de les Directrius d'Ordenació Territorial, per molt que hi facin aquests sostres no es poden ultrapassar. I per tant, si l'organisme encarregat de vetllar pel control de la legalitat, i en aquest cas el Consell Insular de Mallorca diu: escolti, vostès estan ultrapassant el 10% de creixement, doncs, per molt que es presenti una vegada i una altra, aquest organisme no podrà donar el seu vist-i-plau. I aquest és el problema cabdal, no és un problema d'agilitat, no és un problema de guerra entre institucions, etcètera, no, és un problema d'estricta legalitat, de compliment amb la legalitat.

En tercer lloc, el Consell representa tots els ciutadans de Mallorca que d'una manera molt clara es veuen afectats per determinacions urbanístiques de Palma. La normativa urbanística de Palma, encara que pareixi que només afecta els ciutadans de Palma, afecta tota Mallorca, ho vàrem veure amb la modificació de les zones M, zones industrials, quan a l'Ajuntament de Palma es van modificar les zones M, tots els polígons industrials de la nostra illa es varen veure afectats. Les infraestructures, el Sr. Batle ho deia, el segon cinturó, els grans equipaments, serveis bàsics com l'aigua, sanejament, producció d'energia elèctrica, etcètera, tot això té una base territorial conjunta que és la base territorial d'illa d'aquest sistema urbà de Mallorca de què parlava Albert Quintana.

Palma no és una illa dins l'illa de Mallorca, no hi ha fronteres en el límit administratiu però no territorial del municipi de Palma, tot el contrari, els usos urbans són transversals amb l'illa i per tant qui representa la voluntat dels habitants de l'illa és el Consell de Mallorca. Deixar el paper del Consell de Mallorca en un informe no vinculant, no vinculant, és assolir un grau màxim de dèficit democràtic. Penseu que el que representa els que es veuen afectats per les determinacions del Pla general de Palma no és exclusivament el consistori de Palma, no és exclusivament la Junta de Govern de l'Ajuntament de Palma, perquè aquestes determinacions de l'Ajuntament de Palma, del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma, afecten tota l'illa, i, per tant, és el representant democràtic de tots els habitants de l'illa, és aquest, és el consell insular qui té la capacitat de poder decidir si aquestes determinacions són determinacions que són correctes o no ho són.

I a més, amb l'aprovació d'aquesta llei tindrè l'única excepció en matèria de tramitació de planejament que hi ha a tot l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol, l'única comunitat de l'Estat espanyol en què el Pla general de la capital s'aprova definitivament pel propi ajuntament, sense més tràmit -vull dir, sense més tràmit, l'informe no vinculant del consell insular. Ni en el País Basc, en el País Basc els plans generals municipals els aprova l'ajuntament respectiu de les capitals de cada una de les províncies, però amb informe vinculant del Govern, amb informe vinculant del Govern, que era això que demanaven els nostres representants municipals a l'Ajuntament de Palma, que l'informe del consell insular fos vinculant, i es van abstenir precisament per intentar pactar aquesta qüestió; no es va aconseguir, doncs nosaltres, malauradament, no li podem donar suport.

Mirin fins on arriba aquesta qüestió que Ceuta i Melilla, que són ciutats autònomes, no aproven el seu pla municipal, l'envien a l'Administració general de l'Estat. Per tant, la revisió, l'adaptació, les modificacions dels plans generals de Ceuta i Melilla ho fa l'Administració general de l'Estat. En conseqüència, aquí hi ha qualque cosa que no acaba de lligar, és ver, l'autonomia municipal, ens hem fet majors, tenim capacitat, molts bons serveis tècnics, conflicte entre administracions, etc., però l'única, l'excepció és que Palma a partir d'ara tindrà la possibilitat d'aprovar, si s'aprova aquesta llei, quan s'aprovi el seu pla general, serà l'única en tot l'Estat espanyol.

Anam ara a dedicar uns minuts al canvi de nom de Palma per Palma de Mallorca. Jo esperava una argumentació basada en informes sòlids que donassin possibilitat a donar un suport al topònim de Palma de Mallorca, un poc més enllà del que s'ha explicat. Ahir ens varen arribar al grup parlamentari uns informes del Sr. Estela, el secretari anterior de l'Ajuntament de Palma, del 1998, i els vàrem llegir amb atenció, però, en definitiva, contradiuen altres informes que jo ara els exposaré.

Els experts consultats pels mitjans de comunicació, enguany, a novembre d'enguany, tots, aquests experts inclosos, l'arxiver municipal i el cronista de la ciutat, es varen pronunciar a favor de Palma. És més, l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 7, assenyala: "La capital de les Illes Balears és la ciutat de Palma." El Sr. Batle ha dit que Palma és més popular, doncs si la nostra norma bàsica, que és l'Estatut, diu que és Palma, no és que és més popular, és que és l'oficial.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres som al Parlament, com tots sabem, el Reglament d'aquest Parlament diu: "La seu del Parlament és la ciutat de Palma", article 1 del Reglament del Parlament. A més, la Llei de normalització lingüística del 1986 diu a l'article 14: "Correspon al Govern de la comunitat autònoma, d'acord amb l'assessorament de la UIB, determinar el nom dels municipis i nuclis de població", la conseqüència va ser el Decret 36/1998, de topònims oficials, que estableix Palma com a oficial, Palma, topònim oficial de la ciutat de Palma. Pot canviar-se, però sempre amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears.

L'informe del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears no deixa lloc a dubtes, cap dubte, el topònim és Palma i el nom de Palma de Mallorca, segons aquest organisme consultiu, i que s'hauria d'haver incorporat a l'expedient, el nom de Palma de Mallorca és inadmissible. No hi ha, per tant, cap raó històrica, científica que avaluï el canvi de nom; és més, en el cas de Palma de Mallorca es dona el cas paradigmàtic de la coneguda expressió "coneixement fràgil més pensament pobre igual a identitat dèbil". Coneixement fràgil: ja ho hem vist, l'informe de la Universitat no s'ha aportat perquè clarament diu que el topònim és Palma. Pensament pobre: és aquell que necessita molts mots per explicar el mateix, Palma de Mallorca, d'Espanya, d'Europa. Per tant, el resultat és que la identitat de la ciutat serà més dèbil que abans. Per cert, un cas de pensament pobre és el canvi de nom de la Rambla de Palma, que va fer l'Ajuntament de Palma presidit pel Sr. Fageda, passant a Rambla dels Ducs de Palma de Mallorca; ara estic segur que no ho faria, els afegits no són neutrals i, com veim, sumats a un coneixement fràgil, produeixen una identitat dèbil. Ningú no es refereix a la Rambla d'una altra forma que la Rambla i punt.

El lligam entre la modificació urbanística i la del topònim el trobam no a l'autonomia municipal, sinó a l'autarquia dels actuals governants a Cort, no volen intromissió del Consell en el pla general i no volen intromissió de la Universitat en el topònim. Les raons ideològiques són clares i estan exposades, n'hi ha d'altres. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Batle i la corporació, Sr. Rodríguez. Avui matí m'he dit: me'n vaig cap a Palma de Mallorca, Sr. Rotger, anem cap a Palma de Mallorca, i la veritat és que m'ha sonat estrany, m'ha sonat estrany. Jo som mallorquí, és ben conegut que fa, així mateix duc un parell d'anys, ja tragín un sac d'anys, i mai, mai no havia dit que me n'anava a Palma de Mallorca, a Ciutat sí, de vegades, però a Palma de Mallorca francament no conec ningú de per aquí que digui que hi viu o hi fa feina o hi ha baixat a comprar a Palma de Mallorca, deim Palma i per avall, Palma és Palma.

Potser a fora sí que ho diuen, Palma de Mallorca, sobretot els castellans, però els ciutadans, Sr. Isern, els ciutadans, de Ciutat vull dir, el Palma de mallorquins, han de posar el nom a la seva pròpia ciutat pensant en els externs? Posaran a la seva ciutat un nom que ells no fan servir mai, tret pel que he vist, al principi de la intervenció, el Sr. Isern, que feia un esforç per dir Palma de Mallorca cada vegada i llavors al final ja ha seguit per Palma, perquè era el que li demanava el cor, com ell ha apuntat? Hi deu haver ningú més en el món que faci una tal extravagància? Ho contes i no s'entén, bé, no s'entén, sí, hi ha qui ho entén, les persones que han viscut a règims colonials, perquè en reconeixen els tics mentals, els tics del provincianisme, dels súbdits, dels que criden el seu nom és Tobi per quedar bé amb els que han rebatejat i volen oblidar que tanmateix tots els seus, tots els que els coneixen els diuen Kunta Kinte. Ells mateixos, per poc que se'n descuidin, s'autoanomenen Kunta Kinte, se'n recorden de Kunta Kinte, senyors diputats? Ell va fer veure a alguns que el nom és important, no és un disbarat, Kunta Kinte ho sabia i el seu amo també.

El nom de llocs, el nom de les coses, són importants, són el resultat de processos històrics, de passions humanes i van creant un pòsit sentimental molt profund i dens, fins a cert punt imperceptible en la superfície i tanmateix d'un valor cultural preciós, compartit per generacions i generacions. El nom ens relaciona amb les coses anomenades, ens hi uneix, forja la nostra percepció del món i crea un mapa de sentiments i de pertinença. El nom de les coses toca més el cor del que sovint ens pensam, com molt bé apuntava el Sr. Isern. No és el mateix que Palma sigui Palma que sigui "Los Soleares"; com no és igual si Palma s'afirma sense complexos, sense arrogància però amb orgull, que si adopta una actitud servil, com si demanés perdó per tenir un nom bimil·lenari, no té 18 anys, té més de 2.000 anys, té més anys que Ulpiano, té 400 anys més que Ulpiano, Palma.

Tenim un nom i el sap tothom, diu l'himne del Barça; es pot ser del Barça o no, però tothom se'n tem de la força que transmet la frase, "tenim un nom i el sap tothom". No canviarem el nom perquè a Madrid no saben què és una ce trencada, llestos com són ho arribaran a aprendre, si hi ha una ce trencada idò hi ha una ce trencada, i Montuiri du dièresi, i Lluçmajor és Lluçmajor i no passa res; tenim un nom i el sap tothom.

Tot això també ho sap el PP, i em demana si és precisament per això que el canvi de nom és una prioritat; per què Palma s'ha de dir Palma de Mallorca fort i no et moguis? No sembla una gran mesura per afrontar la crisi. Veim que un dels principals, i se'ns ha tornat a dir, és que ens convé no desorientar els turistes, els visitants; resulta que si ens deim Palma els turistes se'n van cap a Canàries. Ho diuen, però, seriosament? S'ha expressat molt bé aquí, no importa repetir-ho, tothom tradueix el nom de la ciutat i del país i utilitza els noms històrics i noms llegendaris i el que faci falta per atreure turistes, i això no ha comportat mai cap canvi de nom oficial, no fa cap falta. No en parlem dels que fan servir un alfabet distint. Aquí feim servir Eivissa o Ibiza o Palma de Palma de Mallorca, s'ha dit en moltes ocasions, sense cap preocupació per l'oficialitat quan es tracta de captar visitants. Com a França li és igual si no li diuen La France, però està ben orgullosa que a tot el món París sigui París.

En tot cas, no ens enganyem, aquest no és el problema, si algú creu que han de fer servir Palma de Mallorca, o millor, Palma coma Mallorca, per reforçar la identificació, ho feim i per endavant, per a això no importa canviar el nom de la ciutat. En tot cas, això de Palma de Mallorca no ha servit molt bé com a pedagogia, perquè hi ha una mala fi de gent que continua dient Palma de Mallorca a l'illa sencera, a tots els municipis de l'illa, persones que fins i tot tocarien demostrar un cert rigor. Potser si deixassin més clar que Palma és Palma i Mallorca, Mallorca els ajudàrem a aclarir-se.

Se'ns diu ara, també s'ha repetit, que el nom ja era Palma de Mallorca i que no se'l pot canviar sense el parer dels representants democràtics de l'Ajuntament. Som molt sensibles als arguments democràtics, però alerta, quan és que Palma va decidir el seu nom democràticament? Quin consistori democràtic va decidir el nom de ciutat? On és l'acord? D'entrada Palma és el nom dels fundadors romans, un nom amb solera, com s'ha dit, però fa mal dir que democràtic en aquell moment; els àrabs el van canviar, varen passar a Madina Mayurqa, ciutat de Mallorca o de Mallorca, amb un protagonisme central, sabem que sempre es parla, sobretot a nivell institucional, de la ciutat i regne de Mallorca, fins que en el segle XVIII es procurà anar arraconant la denominació catalana, no ens explicam per què, i es recupera Palma, Palma.

El Decret de Nova Planta només parla de la ciutat de Palma. El Reial Decret de Javier de Burgos sobre les províncies de 1833, que, com vostès saben, va desmuntar els antics regnes sense consultar democràticament ningú, diu que la capital de les Illes Balears és Palma, Palma.

Només l'ús madrileny i, efectivament, posterior i durant els anys va anar incorporant el Palma de Mallorca, un ús madrileny, burocràtic, trassumpte també del Ciutat de Mallorca, que certament va arribar a ser el nom habitual de la província tot i que mai no es canvia el Decret de Javier de Burgos, fins que l'any 1997 vàrem canviar el nom per Illes Balears.

Mentre això de Palma de Mallorca, PM per a les matrícules, va esdevenir el topònim castellà, no ho va ser mai ni en mallorquí ni per als mallorquins. Però ara l'Ajuntament de Palma ens diu que se sent agredit perquè l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears diu que la capital és Palma; l'Estatut de les Illes Balears, la norma institucional bàsica del país, la nostra

constitució democràtica, votada en aquest punt per unanimitat, per unanimitat dels partits que avui som aquí, per unanimitat dels partits que avui són a l'Ajuntament de Palma, diu que la capital és Palma. Diu que pareix que li sap greu que per respectar aquest topònim tradicional i el que recull l'Estatut, la Llei de capitalitat de l'any 2008 s'adaptés a l'Estatut i posés Palma.

Però no ens equivoquem, aquest tampoc no és el debat. Deixem-ho clar de totes maneres, al nostre grup ens sembla bé que l'Ajuntament participi en un eventual canvi de nom, en un procés democràtic i racional. De fet és cert i raonable que les lleis locals, tant les de l'Estat com la nostra, atribueixen competència al ple municipal per promoure un canvi de nom; promoure, dic, promoure, perquè només els permet iniciar el procediment, i amb condicions, perquè els que realment aproven els canvis de nom són els governs autonòmics; aquí, els consells. (...) que això no li sap molt de greu a l'Ajuntament de Palma.

A més l'acord municipal s'ha d'adoptar per majoria de dos terços, Sr. Isern, una majoria de dos terços. La nostra llei diu majoria absoluta, però l'article 47, Sr. Rodríguez, és de la llei bàsica i diu dos terços. Reparem en una cosa: el PP troba que el nom oficial no es pot canviar per llei sinó que s'ha de fer a partir d'un acord municipal; ens ho deia el Sr. Fidalgo. I què tramita?, el canvi per via municipal? No, ens du aquí el canvi d'una llei. Per què no tramita el canvi per la via que el Partit Popular diu que és la via natural per canviar els noms i que no havia estat respectada? Perquè en el Registre d'entitats locals, s'ha recordat avui, el nom és Palma. Això no els resulta sorprenent?, no hi veuen una certa incongruència? Si la Llei de capitalitat no podia canviar el nom, per què ara ens diuen que hem de canviar la Llei de capitalitat? Perquè, no ho oblidem, al Registre d'entitats locals, allà a Madrid, sigui per la peripècia que sigui, avui el nom oficial és Palma, Palma. Per tant si s'ha de canviar hi ha una tramitació que està prevista a les lleis locals per canviar-lo. Dos terços, dos terços, Sr. Isern. Ho troba massa, dos terços, per canviar el nom de la ciutat? És massa democràcia, massa consens?

I una tramitació: informació pública, informes tècnics i jurídics, i de la Real Academia de la Historia. Ho dic perquè jo n'he tramitat, de canvi de noms, justament n'he tramitat i sé què és enviar-ho a la Real Academia de la Historia, i ho has d'enviar. Com s'ha recordat el cronista de la ciutat diu que el nom de Palma és Palma. Jo és que cada vegada que ho dic em sona més normal, em sona quasi quasi a una tautologia: Palma és Palma. Diguem el pa, pa; al vi, vi; a Palma, Palma.

Per cert, segons la llei bàsica de l'Estat la denominació dels municipis tampoc no és tan lliure, només pot ser en castellà i, allà on tenen una llengua oficial, en la seva llengua oficial o en totes dues. No hi pot haver noms en altres llengües. La nostra llei de normalització lingüística aplica més o menys el mateix criteri, el que en comptes..., ho restringeix i diu: "Volem que els topònims, per la mateixa lògica, siguin en català", com a Castella l'única forma oficial és la castellana. Això sembla que els molesta, en el Partit Popular. Que no els agraden els noms mallorquins?, no els agraden els noms menorquins i de les Pitiüses? És que no els agrada el nom del seu país? És que no els agrada Mallorca? Un temps sí, un temps sí, perquè aquest article es va aprovar per unanimitat el temps que presidia el Sr.

Gabriel Cañellas aquest país. Ara ja ho sé, que ho vol canviar el Sr. Gornés amb una llei de funció pública, canviar els topònims amb una llei de funció pública.

Una llei, l'article 14 nostre, que va ser ratificat pels tribunals. Se'n recorden de *A Coruña*? A Galícia hi ha un article a la llei de normalització de Manuel Fraga que és idèntic al nostre. Al PSOE no li anava bé i va moure cel i terra des del govern municipal de La Corunya per canviar el nom de la ciutat i fer-lo bilingüe, però la Xunta no ho va acceptar i va impugnar el canvi municipal. Què va passar?, el jutge va sentenciar que el nom de La Corunya anava contra la llei de normalització lingüística, que tenia raó el PP i tenia raó el Bloque, i que l'únic nom oficial era *A Coruña*. I tanmateix vostès creuen que qualcú ha deixat d'utilitzar els topònims naturals, com deia el Sr. Isern, de *La Corunya* jo, *La Coruña* un altre? No. El nom oficial, però, és *A Coruña* per mor de la llei de normalització lingüística del temps de Manuel Fraga, sentència del Tribunal Superior de Justícia.

En tot cas avui la nostra llei de normalització lingüística (...) el Govern de les Illes Balears a establir els topònims oficials amb l'assessorament de la Universitat, una competència que també es va posar el temps d'un govern del Partit Popular i va promulgar el decret de l'any 1988. Admet, tanmateix, que la nostra regulació dels topònims té punts de col·lisió amb la normativa bàsica de règim local pel que fa al nom oficial del municipi, el del municipi, no els dels nuclis, el del municipi, perquè els dels nuclis sempre ha estat competència del Govern, aquí, i els dels carrers dels municipis. José María Rodríguez salvava, en el debat de l'any 2008, devia ser, aquesta incongruència dient que el nom del municipi era Palma de Mallorca, però el del nucli era Palma, una acrobàcia com qualsevol altra. No havia estat així. Certament ho trob un artífici recercat.

Però tornant al meu raonament, trob que estaria bé harmonitzar les normatives en un procés comú que sempre contemplés la informació pública als ciutadans i que donés rellevància al parer municipal, hi estic d'acord, però això no vol dir renunciar alegrement als topònims històrics i a vetllar des d'institucions supramunicipals la racionalitat de les decisions d'un tema tan sensible.

Per paga, com vostès saben, en el Registre d'entitats locals, el registre que diu que el nom de Palma és Palma, hi ha encara un grapat d'ajuntaments no adaptats a la llei de normalització lingüística, com *Deyá* o *Santa Eulalia del Río*. En tot cas, com a capital del país, Palma menja en una altra menjadora. El nom està decidit i sancionat al màxim nivell jurídic, l'Estatut, i no veig que això pugui ser un motiu de greuge, jo no crec que això sigui un motiu de greuge. No crec que a Madrid es queixin que tinguin el nom recollit a la Constitució Espanyola, francament, no ho veig un motiu com per queixar-se'n.

Tanmateix tenc por que no els convenceré, perquè ja ens hem temut que tampoc aquest no és el tema del debat. El debat no (...) la qüestió. Quina és?, per què remenen aquest vesper? I per què nosaltres ens hi oposam tant, com s'ha dit, quan no ho férem tant en altres ocasions? Elemental: perquè en el PP aquest no és més que un altre episodi en la croada de la castellanització del país, de Mallorca i de les Illes Balears. Aquesta "pantotxada" de voler que diguem Palma de Mallorca a Palma només s'entén si la inserim en el rosari d'atacs a l'oficialitat de la llengua catalana, a la demolició de la llei de normalització lingüística, al retrocés en l'àmbit administratiu i en l'accés a la funció pública, a la segregació lingüística a les escoles, a la minorització social de l'oferta televisiva o en els discursos oficials, Sr. Isern, fins i tot el dia de l'Estendard!; o en el nom de Maó. I en aquest objectiu últim, és en aquest objectiu on trobaran milers de mallorquins, milers de ciutadans de les Illes Balears que els plantarem cara.

No ens poden arrabassar un patrimoni cultural de generacions i generacions de mallorquins, un patrimoni sentimental i, per què no?, un patrimoni patriòtic, tot per un miserable quedar bé amb la metròpolis. No és digne.

Un minut, Sr. President, perquè amagat dins sota la remor d'aquest nom el PP també ens planteja temes urbanístics, que ens havien dit que eren els importants. Nosaltres esperàvem una llei del sòl, una llei que reflexioni sobre les competències municipals, les de tothom que té competències; l'autonomia municipal no es predica de Palma, es predica dels ajuntaments. No ens l'han duita i ens duen una llei específica de Palma. El Sr. Rodríguez, per cert, ens deia que el PP donaria els mateixos poders a Calvià, a Inca, a Manacor, a Marratxí, a Maó, a Ciutadella, a Eivissa, a Santa Eulària. Encara no ho hem vist; per cert, a la nostra ciutat orfe, Sr. Rotger, Inca resulta que és orfe perquè no té llinatges; jo en aquest element encara no hi havia reparat mai. Joestic orgullós de ser d'Inca i no he de menester cap llinatge ni un.

Però en tot cas crec que ha apuntat el Sr. Carbonero, jo no repetiré els seus arguments, que la capitalitat de Palma dóna una importància al seu pla general important. Ho deia el Sr. Rodríguez; vull acabar també amb una cita d'autoritat: "*Palma, encrucijada del Mediterráneo, quiere continuar siendo la cara, el corazón y el alma de Mallorca y de las Illes Balears. Podemos decir con autoridad que Palma no es de los palmesanos, Palma es de todos*". Per cert, han reparat que sempre diu Palma?, a tota la intervenció, si la repassen. Lògic, perquè Palma és Palma. I com molt bé deia el conseller amb el seu llenguatge florit, jo som incapaç de reproduir-lo, d'emular-lo, Palma és més que Palma, Palma és més que Palma. Ja s'ha recordat que hi ha geògrafs, jo crec que de molts d'anys i fins i tot d'altres que no siguin només el Sr. Quintana, que han apuntat que tota Mallorca funciona com a àrea d'influència de Palma, i justament serà l'únic pla general que no aprovarà el consell?, que no aprovarem entre tots els mallorquins?, amb un ànim, se suposa, de cooperació i no d'atac. Nosaltres creim que la transcendència insular del PGOU de Palma és inqüestionable, jo diria que arxipelàgica. Si hi ha un pla general que té sentit que aprovi el Consell de Mallorca és el de Palma.

I en tot cas vull admetre una cosa: és un tema opinable, i en podem parlar dins una negociació, dins un parlar de les competències generals urbanístiques que hagi de tenir cada institució, però nosaltres avui no discutim la Llei de capitalitat; la Llei de capitalitat ja la vàrem aprovar, Sr. Isern, avui discutim només dos punts molt concrets. No li donaria aquesta solemnitat perquè, la Llei de capitalitat, l'aprovarèiem l'any 2006. Avui tocam dos punts, i jo crec que els dos missatges que volem enviar giren..., és de girar Palma, que doni l'esquena a Mallorca, i el tema de procurar el desenvolupisme a partir de l'Ajuntament de Palma, si el Sr. Delgado els dóna permís, si el Sr. Delgado els dóna permís, perquè l'urbanisme, ja ho saben, és un tema del Sr. Delgado...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...aleshores són dos missatges en els quals -no els vendrà de nou- no tendran el nostre suport.

Moltes gràcies, Sr. President, per la seva tolerància.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de contrarèplica, Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Por un momento escuchándole a usted, Sr. Alorda, y escuchando también las risas de la oposición pensaba que estaba en el *Club de la Comedia*.

(Remor de veus)

Evidentemente...

(Alguns aplaudiments)

Evidentemente..., yo creo que hoy estamos tratando un tema importante y a mí sus bromas, cuando afectan a los intereses de los ciudadanos, no me hacen ninguna gracia.

(Més remor de veus)

Por otra parte llama poderosamente la atención ver como tanto el Partido Socialista como el PSM, Bloque, *Entesa i Més*, se han abstenido, en cuanto al tema de las competencias urbanísticas, de votar, evidentemente, en contra en el pleno del Ayuntamiento de Palma y hoy vienen aquí a esgrimir argumentos distintos a los que utilizan en otra institución. ¿En qué quedamos, señores de la oposición?, ¿a qué juegan?, ¿a confundir?, ¿a qué juegan?

Señorías, escuchándoles, como decía el filósofo, todo idealismo frente a la necesidad es un engaño. Si uno hace el ejercicio de leer cuáles fueron las intervenciones para defender la supresión a favor del Consell de las competencias urbanísticas de Palma en el 2006, encontrará que los que utilizaban los mismos argumentos que hoy se han esgrimido aquí, control por parte de una institución como la del consell insular, dobles garantías para la seguridad jurídica, la inamovible competencia del consell insular, sus socios no han tenido, digamos, un comportamiento ejemplar, ni ejemplar ni justo. La política tiene estas cosas.

Señorías, actualmente es importante no venir al Parlament a filosofar, porque mientras uno se pierde en interminables diatribas hermenéuticas el tiempo pasa y las cosas siguen igual. El idealismo no es de esta época...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sra. Mascaró...

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

...ni resuelve problemas, ni ofrece mayores oportunidades a la gente, y a ustedes pueden gustarles más o menos las decisiones que toma este grupo parlamentario y este Govern, pero es que a diferencia de lo que ha sucedido en los últimos tiempos nosotros sí estamos decididos a cambiar las cosas, a tomar decisiones para cambiar la situación en la que nos encontramos, para generar oportunidades. Y si lo hacemos con el respaldo de nuestro programa electoral y con el convencimiento de hacer lo mejor para los ciudadanos, entonces tenemos un deber inexcusable que no es otro que el de actuar y dejar de gastar el tiempo, como ha sucedido hasta ahora.

No admitiremos lecciones sobre la gestión urbanística en Palma, ni tampoco aquella que pregona que el consell debía ser la máxima autoridad urbanística de Mallorca. Señorías, para el caso de Palma y su gestión en el consell su herencia es absolutamente nefasta, y no es precisamente idealista. Ustedes, los que ahora vienen al Parlament reclamando seguridad jurídica, hoy oposición, auspiciaron el decreto Nadal; ustedes, mientras con la mano derecha daban lecciones de consenso, señorías, su conseller de Vivienda inventaba unilateralmente un decreto para construir en suelo rústico, y sin respaldo alguno...

(Alguns aplaudiments)

...por parte del consistorio municipal decidían triplicar la edificabilidad de Son Bordoy haciendo magia en un solar palmesano donde se preveían construir más de 800 viviendas, y pasar de 600 a 2.400 habitantes en una mañana, ignorando, por otra parte, ignorando los informes técnicos y jurídicos del Ayuntamiento de Palma y del consell insular. Sí, sí, señorías, ignorándolos, porque eran contrarios.

Señorías, ustedes saben que se ha utilizado al Consell de Mallorca como arma política entre pactos de la izquierda y no como instrumento al servicio del interés general. La presidenta del consell eliminó las áreas de reconversión integral, bajando el crecimiento que le permitían a Palma las DOT un 7% sin solución, sin solución alternativa.

(Remor de veus)

La denominación, que también por motivos estrictamente ideológicos se varió en 2008 por el *pacte*, jamás había sido motivo de debate entre los partidos que la impulsaron y el Partido Popular; ni tampoco lo es hoy para los ciudadanos, que ven con normalidad llamar a su ciudad como lo han hecho siempre, y que administrativamente cara al exterior por muchos motivos nuestra capital sea Palma de Mallorca.

Señorías, centrémonos en lo importante. Espero que durante el debate parlamentario y de tramitación posterior podamos alcanzar consensos y acuerdos básicos que ayuden a mejorar el texto. Si lo hacemos estaremos cumpliendo con nuestra obligación; si no estaremos gastando el tiempo vilmente porque, señorías, el presente es la viviente suma total del pasado. Por eso hoy estamos aquí tomando en consideración esta ley de capitalidad de Palma, otra vez, y pretendiendo utilizar el tiempo como herramienta de acción y no como mero vehículo de las promesas infundadas.

Y acabo. Dicen que a la tercera va la vencida, y créanme sinceramente cuando les digo que, como dijo Unamuno, no hemos venido aquí a vencer, señorías, lo digo sin ánimo pretencioso alguno, sino a convencer. Espero que entre todos podamos convencerlos para votar por los intereses generales de la capital de nuestra comunidad autónoma, de Palma de Mallorca.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fidalgo. En torn de rèplica, Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo en realitat pensava que el torn de rèplica avui no seria..., no hi hauria una discussió forta, però realment veim que el Partit Popular entra en qüestions a les quals ja estam bastant avesats. Diu que no venim a filosofar però realment no se sap molt bé a què vénen ells, perquè si no admeten lliçons de temes que són realment bàsics, doncs nosaltres tampoc no en podem admetre.

Miri, jo fa molts d'anys que em dedic a això, jo ja som bastant major, fa molts d'anys que em dedic a temes urbanístics, fonamentalment municipals, i n'he vistes de tot color, i els he vist, a vostès, sempre del mateix color, tirant a blau, sempre del mateix color.

(Petit aldarull)

Miri, vostè surt aquí a mentir. Diu que jo em vaig inventar un decret per fer habitatges protegits a sòl rústic. Menteix. Va ser una llei aprovada per unanimitat per aquest parlament, per unanimitat.

(Més aldarull)

Per unanimitat, Llei 5/2008. Per tant tots vostès, els que estaven aquí representant el Partit Popular, hi varen estar d'acord.

Vostès presenten el problema de la dicotomia o de la política urbanística com si es tractàs exclusivament d'una qüestió funcional. No, hi ha ideologia darrere, hi ha una qüestió política darrere. Per cert, em sap greu que quan parlem de temes de territori i d'urbanisme ni el conseller de Territori ni la presidenta del consell insular siguin en aquesta sala.

(Alguns aplaudiments)

Crec que perden magnífiques oportunitats de donar exemple de realment allò que defensen. Vostès creuen que de veres és un argument vàlid dir que els serveis tècnics de Palma són millors i més àgils que els dels ajuntaments de Mallorca? Tampoc no és que són iguals, és que són diferents. La seva tasca no és ni millor ni pitjor, és completament diferent. La modificació de la normativa urbanística de Palma té un reflex territorial evident, aquí jo crec que ja ha quedat palès; jo he posat exemples, també n'han posat d'altres i tal, ha quedat palès. Per tant allò lògic és que la seva aprovació definitiva correspongui als representants de tota la població afectada, exclusivament en defensa dels principis democràtics més bàsics.

Amb aquesta modificació que vostès pretenen de la Llei de capitalitat no milloren tècnicament res, al contrari, el control de legalitat que fa el consell a la redacció actual és més garantista. L'agilitat no pot anar en contra dels interessos generals, com paraven fa uns dies sobre el silenci administratiu positiu que preveu el Decret 2/2012 per als estudis d'impacte ambiental. Per tant, per què ho fan? Perquè si és una qüestió excepcional, no hi ha altra capital que ho tengui, si realment afecta interessos de tota la població de Mallorca, per què volen sostreure del control d'oportunitat i legalitat del Consell de Mallorca aquesta aprovació definitiva del Pla general de Palma, de la seva revisió, modificacions o adaptacions? Jo crec que és per allò que he dit abans, vostès no se'n surten a l'hora de superar els límits de creixement establerts a l'article 33 de les directrius, no se'n surten i per això volen que l'Ajuntament de Palma i també amb el Decret llei 2/2012, volen que aquests límits siguin superats per tots els municipis.

Senyors diputats, la veritat és que jo em deixaria de subterfugis, sortiria aquí i diria, mirin l'article 33 de les directrius, el 10% de creixement que tenim per a Palma ja està superat i per tant, fem el que fem no podem aprovar cap tipus d'adaptació ni revisió del Pla general. Per tant, discutim-ho, però no anem per la via d'intentar colar una qüestió que és bastant impresentable.

I sobre el tema de Palma de Mallorca, ja s'ha dit aquí, s'ha explicat, ja en poden fer de bots, poden dir el que vulguin, però Palma continuarà sent Palma, de la mateixa manera que a la Rambla se li diu la Rambla i fins i tot molts de municipis als quals, per les raons que siguin, se'ls va posar un llinatge, *Santa Maria del Camino, Campos del Puerto*, on és el port de Campos?, tots aquests municipis han anat perdent el llinatge per raó d'un tipus de pensament molt més avançat. Ara jo crec que a l'hora de parlar de Palma de Mallorca ho faran alguns i alguns se sentiran molt satisfets, són aquests mateixos que quan quedin amb altres a la Rambla, els diran ens veim a la Rambla dels Ducs de Palma de Mallorca. Tenen un pensament pobre. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Carbonero. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Fidalgo se'ns ha posat solemne, veig que riu. A nosaltres la veritat és que ens posa més tristos veure com ens contesten realment per la situació de l'atur, la situació de l'economia i veure com cada dia ens diuen una cosa distinta, la veritat és que comprenc que aquesta casa qualque dia sembli el *Club de la Comedia*. Ara, si és per un sentit de l'humor d'un dia en un debat, em sap greu, però crec que li ha de saber més greu a vostè, perquè la vida se li farà molt llarga si té tan poc sentit de l'humor, francament. Jo desconfiï molt de la gent que té poc sentit de l'humor i que en braveja. Però bé, cadascú té evidentment la seva manera de ser.

Ens posam solemnes per què?, per la Llei de capitalitat? No, la Llei de capitalitat està aprovada, què ens ha de fer posar solemnes? Dues coses, una opinable, les competències urbanístiques de l'Ajuntament de Palma, no ens treurà de cap forat, al final es tracta que els aprovi un o els aprovi un altre. Nosaltres creim que els ha d'aprovar el Consell de Mallorca, però això no crec que ens hagi de posar una especial cara de solemnitat, és un debat com un altre en el qual nosaltres pensam que el consell no ha de quedar dejectat, com s'ha volgut desautoritzar tota la feina del consell. Jo crec que si repassam la gestió de l'Ajuntament de Palma i només reparam amb les coses urbanístiques mal fetes que ha fet, bé crec que faríem un mal favor en aquest debat.

De totes maneres sí vull apuntar, ja ho ha dit el Sr. Carbonero, hi ha una llei aprovada per unanimitat, que és un precedent que ja tenia el Parc BIT, se'n recordaran del Sr. Matas que va desaparèixer l'Ajuntament de Palma per fer una urbanització, per ventura això ens ho hauríem de repensar, però veig que el Sr. Delgado hi torna i tal vegada hi hem de pensar, però sempre el PP a favor, el tema de les ART, hi havia el Sr. Bauzá, no és que hi hagués el Sr. Font, va baixar el Sr. Bauça de, com era?, Marrat-5, Marratxí, li dic jo, Marrat-11 dia la Sra. Teresa Campos, perquè és important el nom, va venir i va dir que les ART era una bona cosa llevar-les, això és el que va dir i hi havia la Sra. Perelló, el Sr. Bauzá, ... bé, quina solemnitat vol que li digui? No sé si feia el *Club de la Comedia*, jo crec que no, va venir a escenificar un acord que trobava que era important. Per tant, no entraré, jo crec que el (...), la idea que

sobretot en una cosa com l'urbanisme on una ratlla fa milionaris, val la pena que repartim el poder. Aquesta és la nostra idea.

Però tornant en el tema del nom, que jo no el veig tampoc tan solemne i el trob molt preocupant, jo crec que li he donat la importància que vostè havia negat a la seva intervenció que tenia, jo crec que sí la té. He donat molts d'arguments jurídics que no me n'ha contestat cap. Ha començat a dir d'una carta del nom d'excel·lentíssim, però no m'ha parlat per exemple del reial decret que sí dóna Palma com a capital de les Illes Balears, com el nom de la província. O no m'ha parlat de per què no utilitzen el mecanisme de la Llei de règim local? Per què no utilitzen el mecanisme de què vostès en bravegen. Jo no ho he aclarit, sé que m'han vengut aquí

Jo sí que li don importància i crec que ho és. Crec que el Sr. Batle ho ha apuntat, cadascú ha d'utilitzar el nom que senti al cor. Jo li deman que no divideixi la població amb aquests sentiments, que no provoqui, que no cerqui una divisió entre les distintes maneres d'entendre-ho. Crec que aquest debat que vostè ha introduït i aquesta insistència en Palma de Mallorca ho fa.

Vostè ha fet referència a què podria subscriure l'exposició de motius. Jo també en bona mesura i (...) "la denominació Ciutat per la població illenca definia i encara defineix un sentiment de respecte, orgull i pertinença a una població carregada d'història". Jo crec que això és talment el que volem per a Palma i que l'abjecció que ens du el nom d'haver triat ara, en el segle XXI, Palma de Mallorca no la pot aportar. No era el mateix anar arrossegant una cosa, que ara fer una afirmació de provincianisme.

Per tant, jo crec que és important, Sr. Isern, que hi pensi, que ho valori, ja que som aquí, teòricament, per escoltar-nos uns amb els altres i que ens permeti mantenir aquest orgull que sentim per Ciutat. Per descomptant nosaltres a Palma li direm Palma, però crec que vostè també comprendrà, si ha captat la manera d'emfatitzar un nom, de dir-ho, l'exemple que jo posava de l'himne del Barça, independentment que cadascú tenguí les seves filies i fòbies, senti com és que es transmet l'orgull per un nom. "Tenim un nom i el sap tothom", Palma, Palma, Palma!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Bé, aquesta presidència demana a la cambra si pren o no en consideració la Proposició de Llei RGE núm. 5963/11, de proposta de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

Senyores i senyors, passam a votar. Votam.

33 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció.

En conseqüència, es pren en consideració aquesta proposició de llei.

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals.

Aquesta presidència pot entendre que s'aprova per assentiment?

(Remor de veus)

Disculpin, som en una votació, si són tan amables.

Aquesta presidència -torn a repetir-, ... es pot aprovar per assentiment?

Idò, queda aprovat per assentiment.

I s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals.

Ah!, bé, a veure ... ara passam al debat i la votació del Projecte de llei, RGE núm. 1335/12, de crèdit extraordinari per a subvencions electorals. Ho torn a repetir?

Hi ha assentiment?

Idò, queda aprovat per assentiment.

I ara sí que s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS